

Kultúrno-spoločenský život

Vo Verejnej knižnici Michala Rešetku v Trenčíne sa v utorok 3. januára uskutočnila prezentácia knižnej novinky

Prezentáciu novej knihy Barbory Kardošovej moderoval Dado Nagy.

spisovateľky a režisérky pochádzajúcej z Trenčína **Barbory Kardošovej** „33 prípadov Kristy B.“ Moderátorom besedy s autorkou bol známy propagátor literatúry **Dado Nagy**.

Kniha sa začína vetou: Krista prežíva Kristove roky a má pocit, že pestré sú v jej živote už len pančušky. „Táto veta je môj vlastný povzdych pred rokmi,“ priznáva autorka.

Hovorí sa, že Ježiš mal v čase svojej smrti 33 rokov. Takzvané „Kristove roky“ tradične označujú obdobie životnej rekapitulácie a prerodenia sa do zrelšej polovice vlastného života. S tým sa vyrovnáva aj hlavná postava novej knihy.

„Mňa fascinuje tá téma Kristových rokov, pretože sa v umení často vyskytuje a riešia ju poväčšine muži a ja som sa na ňu chcela pozrieť očami ženy,“ povedala Barbora Kardošová.

„Hlavnou hrdinkou príbehu je zatiaľ bezdetná výtvarníčka, ktorá má rada voľnosť, pestrosť a dobré jedlo,“ dopĺňa Dado

Nagy. „Začiatkom jari ju manžel privezie na chalupu, aby tam mohla nerušené pracovať, premýšľať a uvoľniť svoje rozbúrené hormóny. Kristína vtipne rekapituluje vlastný citový život a pokúša sa vyrovnať s narušeným vzťahom k matke – alkoholičke. Má za sebou búrlivý život a cíti, že v jej živote prichádza nová etapa. Premýšľa o vlastnej rodine, bývalých láskach aj o sebe samej. Napätie do deja vnášajú záhadné odkazy, čerstvý hrob v lese a najmä neznámy mladý muž, ktorý nechce byť videný. Kniha je rozdelená do 33 kapitol, v ktorých hlavná postava pochopí, že mnohé veci často nie sú vždy také, ako vyzerajú.“

V kocke ide o príbeh o odpustení trochu inak – pestrejšie, farebnejšie a viac vtipne.

vlastné poznámky

pomocná evidencia 103/1/2017

Pri príležitosti životného jubilea prijal **Richard Rybníček** v piatok 20. januára 2017 akademickú maliarku **Evu Mišákovú**

- **Abelovú.**

Tvorbu rodenej Trenčianky, ktorá žije a tvorí v našom meste, poznajú v Európe, Japonsku i USA. Obyvatelia a návštevníci Trenčína ju mohli obdivovať v Galérii M. A. Bazovského počas decembra

2016 a januára 2017 na výstave s názvom „Eva jablkom uhryznutá“.

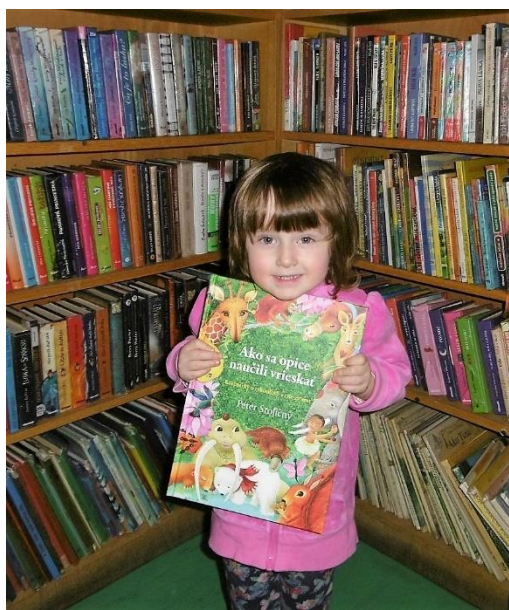
Info 08.02.2017

pomocná evidencia 072/1/2017

Verejná knižnica Michala Rešetku v Trenčíne (VKMR) zrealizovala v roku 2016 tri strategické projekty, na ktoré Fond na podporu umenia prispel sumou 17 500 eur.

V porovnaní s rozvojom komunitných aktivít a inováciou výpočtovej techniky z tohto balíka smerovalo najviac finančných prostriedkov (10 tisíc eur) na aktualizáciu knižničného fondu. Deväťtisíc registrovaných používateľov trenčianskej knižnice tak nájde na regáloch množstvo nových titulov všetkých žánrov.

Ako povedala vedúca knižnično-informačných služieb VKMR **Sylvia Fabová**, z počtu 1216 knižničných jednotiek zakúpených z dotácie z verejných zdrojov tvorí polovicu náučná literatúra pre dospelých, skrátka však neobišli ani detskí čitatelia. Približne tretina novínok je určená pobočkám trenčianskej knižnice.

K najžiadanejším titulom sa podľa očakávania zaraďujú diela odbornej a krásnej literatúry vrátane cestopisov, detektívok či ženských románov. Dostupné sú na centrálnom pracovisku a tiež v štyroch pobočkách na území mesta.

V študovni patrí k vyhľadávaným zdrojom napríklad Občiansky zákonník v dvoch zväzkoch alebo Trestný zákon s veľkým komentárom. Práve v budove VKMR na Jaselskej ulici sa nachádza najväčšia a zároveň najťažšia publikácia zo všetkých 220 805 zväzkov. Unikátny sprievodca svetom umenia meria 43 x 33 cm, má takmer tisíc strán a váži vyše desať kilogramov.

Pre deti predškolského veku a rodičov, ktorí ich chcú zoznámiť s niečím novým, knižnica pripravila špeciálnu zážitkovú výbavu v podobe siedmich tematických kufríkov.

Každý z nich je venovaný určitej oblasti, počnúc ľudským telom a dopravou končiac, pričom popri knihách kufrík obsahuje aj rozličné didaktické pomôcky, naučné kartičky či hračky.

www.vkmr.sk 23.01.2017

pomocná evidencia 079/1/2017

V nedeľu 22. januára vo veku 88 rokov zomrela v Trenčianskych Tepliciach poetka, textárka populárnej hudby **Katarína Hudecová** (rod. Chromá).

Textárka, poetka, prozaička a satirička Katarína Hudecová sa narodila 17. apríla 1928 v Nemyrynciach na Ukrajine, kde

jej otec, Slovák, ako zajatec I. svetovej vojny ostal pôsobiť 16 rokov. Od svojich troch rokov vyrastala na Slovensku, v rodisku svojho otca, v Nitrianskej Blatnici na úpätí Inoveckého pohoria. Celý život

pracovala ako administratívna pracovníčka, no uplatnila sa ako autorka poézie, prózy, krátky literárnych útvarov a textov populárnej hudby.

Už od detstva mala silný vzťah k poézii. Ako jedenásťročná začala písať básničky a uverejňovala ich v detských časopisoch. Jej aktivity našli uplatnenie hlavne v šesťdesiatych rokoch. Úspešne spolupracovala s mnohými poprednými slovenskými hudobnými skladateľmi, ktorí zhudobňovali jej texty. V Slovenskom rozhlase bolo nahratých 134 pesničiek s jej textami. Mnohé z nich počuť dodnes, napríklad úspešnú pieseň **Ako mám žiť bez teba** v podaní **Evy Pilarovej** z prvého ročníka Bratislavskej lýry z roku 1966.

Katarína Hudecová postupne stále viac inklinovala k písaniu poézie, v rámci čoho uverejňovala tiež v detských časopisoch Ohník, Zornička, Včielka a iné. Celé desaťročia uverejňovala v dennej tlači a rôznych týždenníkoch epigramy, aforizmy a krátke literárne útvary.

Od 90. rokov postupne vydala viacero zbierok poézie a prózy. Za všetky spomeňme aspoň niektoré: lyrické básne a občianska poézia „Host' na deň“, epigramy „Maximum z minima“, epigramy a aforizmy „Štyri riadky a...“, básne a krátke prózy „Z lanských snehov“, príbehy mladého dievčaťa „Služobné tajomstvá“, poviedky a básne „Pozbierané pri cestách“, vtipné rozhovory s vecami „Čriepky škriepky!, aktualizovaný dávny príbeh vo veršoch „Manon roku 2000“, autorkine pamäti v próze a hudobné texty „Písané životom – Melódia slov“, epigramy a haiku „Skúpe na slová, básne“, balady !Trblietanie medzi mrakmi“, ľúbostná lyrika „Svet svetla“, básne a podčiarniky „Za bodkou“ a mnohé ďalšie.

Dokumentárnu hodnotu má najmä kniha „Písané životom – Melódia slov“, kde napísala svoj životný príbeh a cestu k písaniu

K. Hudecová s umelkyňami Simou Martausovou a Zuzanou Laurinčíkovou.

textov populárnej hudby i stretnutia s interpretmi svojich piesní. Ako textárka populárnej hudby najčastejšie spolupracovala so skladateľmi **Jánom Siváčkom, Karolom Elbertom, Pavlom Zelenayom, Igorom Bázlikom** a ďalšími. Jej piesne spievali najmä **Eva Kostolányiová, Marika Škultétyová, Jana Kocianová, Tat'jana Hubinská, Peter Sedlák, Eva Máziková, Bea Littmannová, Eva Sepešiová, Helena Blehárová** a ďalší.

Spomeňme aspoň niektoré úspešné piesne: Vítam dúhu, Ako mám žiť bez teba, Len ja dúfam, Zlaté slnko lásky, Večer s básnikom, Amor je zvláštny prípad, Voňal lipový kvet, Láska je maliar a ďalšie. Jej posledným väčším projektom bola spolupráca na CD platni Evanjelium – Jana Kocianová & Ján Sucháň & Close Harmony Friends. Písala aj texty pre súťaž piesní dychovej hudby Takú mi zahraj, ktorá bola v 70. a 80. rokoch v Trenčianskych Tepliciach. Písala aj rôzne príležitostné texty, napríklad e autorkou hymny Pobebravia.

Katarína Hudecová celý život inklinovala k Nitrianskej Blatnici, kde vyrastala. Napísala o nej báseň Kraju môjho detstva a jej prozaická tvorba sa taktiež dotýka najmä prostredia Nitrianskej Blatnice, o ktorom vraví, že je jej géniom loci.

V roku 2009 jej v Nitrianskej Blatnici udelili čestné občianstvo. V marci 2016, pri vydaní tridsiatej knižky, jej bola udelená Cena primátora Trenčianskych Teplíc a Cena Osvetového strediska v Trenčíne. V novembri 2016 vznikla v RTVS z tvorby a rozprávania Kataríny Hudecovej rozhlasová relácia **Martina Jurča Zlaté slnko lásky**.

www.sme.sk 25.01.2017

pomocná evidencia 086/1/2017

Trenčianski divadelníci sa tešia nielen priazni publika, ale zaujali aj odbornú porotu. Svedčia o tom aktuálne ocenenia. Výročné ceny Literárneho fondu získali herci **Štefan Richtárech** za postavu Jána Kalinčiaka a **Diana Minarovičová** za postavu Adely Ostrolúckej v predstavení „Misky strieborné - nádoby výborné“, ktoré naštudovalo Mestské divadlo Trenčín k 200. výročiu narodenia L. Štúra.

Oboch ocenených môžete uvidieť aj s ich kolegami **Zuzanou Mišákovou** a **Jakubom Ružičkom** v premiére novej hry.

Diana Mínarovičová a Zuzana Mišáková v hre „Misky strieborné – nádoby výborné“.

V piatok 24. februára je v kine Hviezda na programe premiéra brilantnej konverzačnej komédie nekorunovaného kráľa

broadwayských divadiel **Neila Simona** „Druhá kapitola“.

Info 08.02.2017

pomocná evidencia 128/1/2017

Bohatá a plodná história Galérie Miloša Alexandra Bazovského (GMAB) v Trenčíne presahujúca štyridsaťosem

rokov existencie sa prejavila na vyhranenej profilácii, ale i na vysokom odbornom kredite, ktorý prekračuje nielen územie regiónu, ale i celej krajiny. Vznik galérie sa datuje do roku 1969, teda rok po smrti **Mi-**

loša Alexandra Bazovského, ktorého meno nesie i trenčianska galéria.

Pri tejto príležitosti si galéria pripravila sprievodné podujatie s názvom „Máme narodeniny“. V nedeľu 5. februára prekročilo brány galérie viac ako 130 návštevníkov. Pripravený bol pre

nich sprievodný program, tvorivé dielničky pre deti, komentované prehliadky výstav, krst novej publikácie Hry s umením II. Vstup do galérie bol celý deň zdarma.

„Týmto podujatím sme chceli verejnosti priblížiť činnosť galérie. Pripravili sme popoludnie plné aktivít pre malých aj veľkých. Snažíme sa prilákať verejnosť a oboznámiť návštevníkov, že galériu čaká za dva roky významné 50. výročie, na ktoré sa už teraz pripravujeme. Zároveň sme chceli upriamiť pozornosť na nové výstavy. Takého podujatie sa konalo v galérii prvýkrát a počet návštevníkov svedčí o tom, že bolo úspešné,“ uviedla riaditeľka GMAB **Barbora Varga Petríková**.

www.tsk.sk 09.02.2017

pomocná evidencia 134/1/2017

Poslanci Trenčianskej župy schválili vymenovanie **Barbory Varga Petríkovej** za novú riaditeľku Galérie M. A. Bazovského v Trenčíne. Výberová komisia ju vybrala spomedzi troch uchádzačov.

Barbora Varga Petríková bola poverená vedením Galérie M.

Barbora Varga Petríková bola poverená vedením trenčianskej galérie.

A. Bazovského v Trenčíne v apríli minulého roku, pričom výberové konanie na túto funkciu bolo ešte v októbri.

Viacerým trenčianskym umelcom jej dočasné menovanie v apríli prekážalo, spísali otvorený list, v ktorom kritizovali nedostatok skúseností pre tento post. Požadovali tiež riadne výberové konanie a adekvátne zastúpenie umelcov a odborníkov v prijímacej komisii.

V sedemčlennej výberovej komisii, ktorá v októbri vyberala spomedzi troch kandidátov, boli nakoniec dvaja zástupcovia

akademickej obce, traja zamestnanci župy, jeden zamestnanec galérie. Predsedom bol šéf komisie školstva pri krajskom zastupiteľstve **Pavol Bagin**.

Za umelcov bol členom výberovej komisie bývalý riaditeľ Galérie M. A. Bazovského **Ladislav Moško**. Podľa neho bol výber členov komisie plne v réžii župy.

„Komisiu si menovali sami. Z reálnych odborníkov, čo sa týka vecí, som tam bol len ja. Chýbal tam odborník z ministerstva kultúry, zástupca rady riaditeľov slovenských galérií, zástupca galerijnej rady. Povedali, že si tam môžu dať, koho chcú,“ skonštatoval Ladislav Moško.

Výber členov komisie sa nepozdával ani krajskej poslankyni **Renáta Kaščákovéj**, za menovanie Barbory Varga Petrikovej preto nehlasovala.

„Výberová komisia nebola až taká nezávislá, väčšinu mali zástupcovia úradu kraja a jeden poslanec, bol tam blízky príbuzný krajského šéfa Smeru. Väčšina bola zabezpečená ľuďmi, ktorí podporujú samosprávny kraj,“ uviedla Renáta Kaščáková.

Trenčiansky župan **Jaroslav Baška** hovorí, že zloženie komisie bolo v poriadku.

„Z umeleckej obce boli v komisii dvaja zástupcovia, svoj sľub voči umelcom sme si splnili,“ povedal Jaroslav Baška s tým, že zodpovednosť je na zriaďovateľovi, ktorým je Trenčiansky samosprávny kraj. „Riaditeľka splnila všetky kritériá, ktoré boli pri výberovom konaní. Myslím, že vek v tomto prípade nehrá úlohu. Od riaditeľa kultúrnej inštitúcie sa vyžaduje manažérsky prístup. Roky tu nefungovala galerijná rada, ktorá je zložená z odborníkov, som rád, že ju konečne zriadili a môže odborne radieť, čo prezentovať počas roka,“ dodal Jaroslav Baška.

Barbora Varga Petriková vedie galériu ako riaditeľka oficiálne od 1. februára, podľa nej v súvislosti s výberovým konaním prebehlo všetko tak, ako malo.

„Myslím, že za mňa bude hovoriť moja práca, je už len na mne, ako to využijem. Chcem tých, čo podpísali otvorený list presvedčiť, že sa vo mne mýlili,“ povedala Barbora Varga Petříková s tým, že pomáhať jej bude galerijná rada, ktorú založila.

„Sú v nej odborníci z oblasti výtvarného umenia, kurátori z rôznych galérií, zástupcovia umelcov z Trenčína. Je to môj poradný orgán, keď ich požiadam, budú mať možnosť vyjadriť sa k činnosti galérie,“ povedala Barbora Varga Petříková.

Naposledy s galerijnou radou spolupracovala na tvorbe výstavného plánu na tento rok.

www.sme.sk 10.02.2017

pomocná evidencia 137/1/2017

V priestoroch Galérie M. A. Bazovského v Trenčíne otvorili vo štvrtok 2. februára výstavu, ktorá predstavuje tradičný i

Maľba Tomáša Žemlu Mesačnica.

moderný prístup k slovenskému folklóru.

Názov výstavy „Sedemdesiat sukien mala – žena v slovenskom folklóre v dielach zo zbierkového fondu BMAB a v súčasnom umení“ naznačuje, že hlavným námetom vybraných

diel je žena, žena ako folklórna múza, ako bytosť sprostredkujúca kontakt s prírodou a kultúrou, ale i ako etnologický motív záznamov rôznych krojov, výšiviek, čipiek či krajok. Tieto elementy boli i sú v dielach zobrazované rôznymi umeleckými prístupmi, v rôznych umeleckých druhoch, technikách,

formátoch i žánroch, niekedy len v náznakoch, inokedy zas realisticky poňaté.

Výstava prezentuje výber diel 54 slovenských autorov a viac ako 80 diel výtvarného umenia od začiatku formovania slovenskej moderny až po súčasnosť, nachádzajúcich sa v depozitároch galérie. Časť diel zapožičali aj známi slovenskí autori.

www.gmab.sk 02.02.2017

pomocná evidencia 105/1/2017

Galéria Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíne začala v roku 2017 predstavovať svoje výstavy netradične už štvrtkovými vernisážami. Jednou z nich je i výstava veľkoformátových farebných fotografií **Petry Lajdovej** pod názvom „Slovenská renesancia... keď krása vychádza na svetlo“. Otvorili ju vo štvrtok 2. februára.

Výstava veľmi aktuálne reaguje na obnovený záujem spoločnosti, najmä mladých ľudí o slovenské ľudové umenie a jeho tradičnú ľudovú kultúru.

Autorka vo svojom projekte jedinečným, zároveň súčasným spracovaním a moderným spôsobom sprítomnila „renesanciu“ ľudového umenia aj pre dnešné generácie. Jej cieľom bolo predstaviť jeho výnimočnú hodnotu prostredníctvom autorskej umeleckej fotografie a poukázať aj na jeho prepojenie so svetom moderne, originálne a s úctou. V podtitule ... keď krása vychádza na svetlo, zaznieva obdiv k slovenskému ľudovému kroju. Fotografka chcela pozdvihnúť a nechať vyjsť z tieňa tento typický pestrofarebný vizuál, a to prepojením krásy mladých, moderných žien, odetých v tradičných ľudových

odevoch, najmä jeho vrchných častí - párt a čepcov – pokrývok hláv slobodných a vydatých žien.

Petra Lajdová dlho hľadala tieto fenomény ženského ľudového kroja po celom Slovensku,

Petra Lajdová (vpravo) s kurátorkou výstavy Elou Porubánovou.

aby výberom zdôraznila ich jedinečnosť, originalitu i odlišnosť, inú v každom regióne. Svojím stvárnením zároveň skúmala možnosti a spôsob harmo-

nického prepojenia minulého so súčasným a tradičného s moderným. Aj keď sa tento projekt (vznikal v rokoch 2012 – 2014) svojou výnimočnosťou a vznešenou krásou právom stal objektom záujmu mnohých médií, možnosť vidieť originály 20 veľkoformátových fotografií o rozmeroch 80 x 100 cm zblízka je pre verejnosť zatiaľ mimoriadne vzácnou a výnimočnou (v poradí len druhou) príležitosťou. Vznik a náročnú realizáciu projektu na výstave dokumentujú aj ďalšie fotografické, tentokrát čiernobiele snímky z jednotlivých regiónov, zaznamenávajúce autentický pohľad na prostredie, v ktorom veľkoformátové fotografie vznikali.

Prepojenie minulého a súčasného na výstave dokumentujú aj reálne vystavené vzácne, aj viac ako storočné čepce Zlatohlavy a slávnostné pokrývky slobodných žien - party z trenčianskeho regiónu

www.gmab.sk 02.02.2017

pomocná evidencia 106/1/2017

V priestoroch Trenčianskeho samosprávneho kraja sa vo štvrtok 16. februára uskutočnila vernisáž 32. družobnej výstavy výtvarníkov a fotografov regiónov Trenčín a Uherské Hradiště „Stretnutie – Setkání“.

Pravidelné podujatie pripravili Trenčianske osvetové stredisko a Klub kultúry Uherské Hradiště.

Vernisáž spríjemnilo vystúpenie vokálnej skupiny Krajka.

Výstava ponúka okolo 60 diel od 47 autorov. Kurátorský text pripravil výtvarník Jozef Vydrnák. Vyberáme z neho: „Chuťovými pohárikmi našich očí, srdca i mysle prevracajme a vychutná-

vajme farebné účinky pigmentami ochutených obrazových či trojrozmerných obsahov i foriem. Koštujme a vynášajme súdy, čo po jeseni i zime dozrelo v ateliérových súdkoch jednotlivých vystavujúcich autorov. A pre lepší zrak, rozhodnosť, odvahu, i spravodlivú váhu, buďme spojení v bratstve či sesterstve s mocom pochádzajúcim zasa z viničných súdkov. Lebo výtvarníci na slovensko- moravskej strane súdky plnili mocom pre naše duše, a vincúri z oboch strán hranice zasa plnili súdky mocom pre telo, ktoré stúpa do duše. A to je dobrý záver každej vernisáže, keď duša i telo z nej odchádzajú: v rovnováhe.“

vlastné poznámky

pomocná evidencia 162/1/2017

Fotografia **Andreja Kiripolského** sa dostala medzi výber desiatich najlepších fotografií v mládežníckej kategórii medzinárodnej súťaže.

Andrej Kiripolský má len 16 rokov, no fotografii a vizuálnemu umeniu sa venuje už od 10 rokov. Teraz sa mu podarilo presadiť vo svetovej fotografickej súťaži Sony World Photography Awards.

Jeho fotografia „Bezbolestná krása“ sa dostala medzi desať

najlepších fotografií v mládežníckej kategórii. Do súťaže tento ročník prihlásili 277 tisíc fotografií zo 183 krajín.

Víťaza mládežníckej kategórie oznámia 20. apríla v Londýne. Prihlásiť sa do nej mohli autori vo veku od 12 do 19 rokov s jednou fotografiou. Porota vyberala z vyše 11 tisíc fotografií.

Andrej Kiripolský je druhákom na Strednej umeleckej škole v Trenčíne, kde študuje fotografiu. Pochádza z Bystričian neďaleko Prievidze.

„Slovensko a celkovo aj slovenská spoločnosť ma motivovali vyjadriť svoj názor k sociálnym problémom cez vizuály. Snažím sa svojimi fotografiami, videami či maľbami pracovať ako s konceptuálnym umením a takýmto spôsobom vyjadriť svoj názor na určité problémy,“ povedal.

Vo vizuálnom umení ho najviac zaujíma analógová, teda filmová fotografia. Ňou je aj jeho vybraná fotografia, na kto-

rej odfotil svoju kamarátku **Bianku Novotkovú** v pírsingovom štúdiu v Trenčíne.

„Je to súčasť mojej ‚RAW‘ série fotografií z každodenného života. Po vyvolaní fotografie som začal rozmýšľať nad tým, akou bolesťou musela prejsť iba pre krásu,“ hovorí študent fotografie Andrej Kiripolský.

Ocenenie v súťaži, ktorú organizuje World Photography Organization, mu umožnilo predávať výtlačky tejto fotografie. „Keďže verím v myšlienku tejto fotografie, časť svojho zisku chcem darovať organizácii Global Fund for Women bojujúcej za rovnosť pohlaví,“ hovorí.

Sony World Photography Awards je preňho prvým veľkým úspechom: „Vďaka súťaži som tiež objavil svojich obľúbených fotografov.“

Do výberu v otvorenej súťaži sa dostali aj ďalší dvaja Slováci, **Dušan Chorvát** v kategórii Enhanced a **František Dulík** v kategórii Wildlife.

www.dennikn.sk 28.02.2017

pomocná evidencia 193/1/2017

Pri príležitosti sviatku patróna umelcov, blahoslaveného Fra

Ocenený Jozef Vydmák.

Angelico, odovzdali v zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca v Bratislave ocenenia desiatim osobnostiam Slovenska v rôznych kategóriách za ich prínos do národného umenia.

Ocenenia za mimoriadne zásluhy odovzdal laureátom ordinár Ozbrojených síl a Ozbrojených zborov SR **Mons. František Rábek**, ktorý je predsedom Rady pre vedu, vzdelanie a kultúru pri

Konferencii biskupov Slovenska. V kategórii výtvarného umenia ocenenie získal, okrem iných, aj maliar, grafik a ilustrátor **Jozef Vydrnák**.

www.tnos.sk 28.02.2017

pomocná evidencia 194/1/2017

Režisérkou a scenáristkou celovečerného filmu *Piata loď*, ktorý vybojoval na Berlinale prvú cenu v histórii slovenskej kinematografie, je **Iveta Grófová**.

Na svetovej premiére v Berlíne získal jej film 1. cenu Krištáľového medveďa za najlepší film v kategórii Generation Kplus. Rodinná dráma *Piata loď* vznikla na motívy úspešného rovnomenného románu **Moniky Kompaníkovej**, s ktorým uspela aj v literárnej súťaži Anasoft litera (2011).

Príbeh knihy je inšpirovaný skutočnou udalosťou. Slovenská premiéra čaká film už 16. marca 2017. Jeho tvorcovia však navštívia naše mesto už skôr - v utorok 7. marca. V Klube Lúč sa uskutoční diskusia. na tému: Ako sa úspešný

román zo sveta detí a detskej fantázie stane filmom. Diskusia bude spojená so špeciálnou prezentáciou prvých záberov. Okrem Ivety Grófovej sa zúčastnia Monika Kompaníková, autorka knihy *Piata loď* a **Marek Leščák**, scenárista filmu.

Iveta Grófová pochádza z Trenčína. Tu absolvovala SPŠ odevnú, na bratislavskej VŠMU vyštudovala Ateliér animovanej tvorby a Ateliér dokumentárnej tvorby. Jej predchádzajúci dlhometrážny film *Až do mesta Aš* bol slovenským nominan-

tom na Oscara 2012 a otváracím filmom sekcie Na východ od Západu na Medzinárodnom festivale Karlovy Vary.

Info 07.03.2017

pomocná evidencia 199/1/2017

Česko-slovenský koprodukčný film Masaryk o ministrovi zahraničných vecí **Janovi Masarykovi** si z tohtoročného slávnostného udeľovania ocenení Českej filmovej a televíznej akadémie v sobotu 4. marca odniesol rekordných 12 cien Český lev - vrátane víťazstva v kategórii najlepší film, réžia a výkon v hlavnej (**Karel Roden**) i vedľajšej (**Oldřich Kaiser**) mužskej úlohe.

Producent úspešného filmu Rudolf Biermann.

Producentom úspešného filmu je trenčiansky rodák 59-ročný **Rudolf Biermann**, ktorý prevzal ocenenia spolu s 38-ročným režisérom **Juliusom Ševčíkom**.

„Pre mňa je na tom filme najdôležitejšie, že sú to naše spoločné dejiny, či sa nám to páči, alebo nepáči. Prajem si len jednu jedinou vec, aby sa takéto dejiny už nikdy neopakovali,“ povedal pri preberaní ceny za najlepší film producent Rudolf Biermann a dodal, že vzťahy Čechov a Slovákov sú stále lepšie a lepšie a bol by rád, keby to tak ešte dlho vydržalo.

Režisér vyzdvihol prínos Rudolfa Biermanna, ktorý film – ako povedal - doslova „vydupal zo zeme“.

„Riaditeľ Rudolfina by mohol rozprávať, ako sme sa sem neustále vracali kvôli predkrútkam,“ dodal Julius Ševčík a dodal: „Film vznikol veľmi zložito a každý do toho musel ísť veľmi osobne. Nebola to iba práca, som rád, že film bol ocenený, zaslúži si to.“

Pre Juliusa Ševčíka je Masaryk tretím celovečerným filmom. Predtým nakrútil experimentujúcu drámu *Restart* (2005) a triler *Normal* (2009) v hlavnej úlohe s **Milanom Kňažkom**.

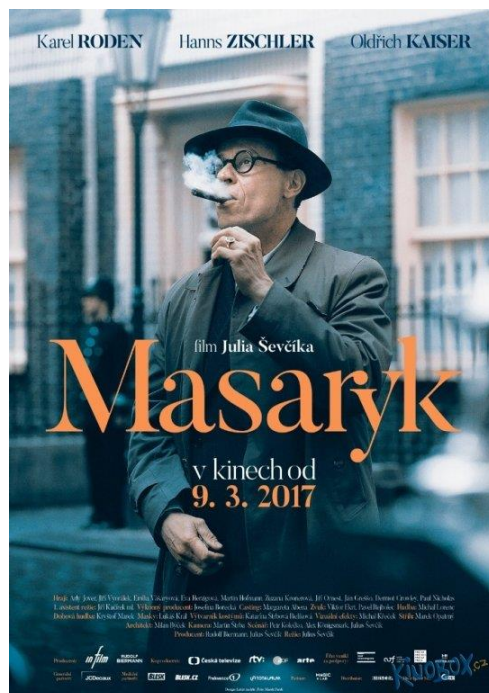

Režisér Julius Ševčík a producent Rudolf Biermann s Českými levni.

keď sa film odohráva, bol Masaryk veľvyslancom Československa vo Veľkej Británii, krátko po opustení prezidentského úradu mu zomrel aj otec, ale najmä sa rodila mníchovská dohoda.

„Príbeh nie je iba o republike, ale o Masarykovej duši. Je to o ceste Jana Masaryka z raja do pekla a späť. Nie je to film o ikonických politikoch, ale o ľuďoch. Sú tam ženy, drogy a vysoká politika,“ povedal Julius Ševčík. „Automaticky ma zaujímala tá doba, keď sa Jan Masaryk dostal do najväčšieho možného konfliktu, keď mal zachrániť krajinu, ktorú jeho otec vybudoval. Je to človek, ktorý je veľmi rozkolísaný a zároveň dostal oveľa ťažšiu úlohu, zvládnuť.“

Historická dráma *Masaryk* sa odohráva koncom 30. rokov minulého storočia a v jej centre stojí československý diplomat, minister zahraničia a syn prezidenta T. G. Masaryka Jan. V období,

ako mohol ktokoľvek

Do českých kín sa film Masaryk dostane vo štvrtok 9. marca - symbolicky v deň, keď Jan Masaryk zomrel. Slovenská premiéra je na programe vo štvrtok 23. marca.

www.pravda 05.03.2017

pomocná evidencia 203/1/2017

Medzinárodný deň žien, ktorý tento rok pripadol na stredu 8. marca, prilákal do Galérie M. A. Bazovského v Trenčíne viac

ako 130 nežnejších polovičiek ľudstva.

Dôvodom bolo sprievodné podujatie aktuálnej výstavy Sedemdesiat sukien mala, módna prehliadka s názvom Ženy v galérii, ktoré pre dámy pripravila galéria v spolupráci

s Trenčianskym osvetovým strediskom a Strednou umeleckou školou v Trenčíne (SUŠ) v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja.

Na prehliadke sa predstavili známe trenčianske módné návrhárky **Veronika Kostková** a **Petra Pršová**, ktoré zároveň pôsobia na SUŠ. Do podujatia zapojili aj svojich nadaných študentov.

Veronika Kostková sa predstavila módnou kolekciou Kroj, ktorej zámerom je vyobraziť tradíciu v novom a súčasnom rozmere. Jej kolegyňa Petra Pršová predstavila kolekciu Vykroj sa. Samotný folklór v jej ponímaní predstavuje nie len tanec a kroj, ale aj kultúru, tradíciu, dedičstvo, veľa citu, nádeje a aj sklamanie – predstavuje život. Prvky folklórneho štýlu tu dostávajú sofistikovanejšiu formu. Cieľom jej kolekcie je inšpirovať ľudí k spontánnemu prijatiu kroja, prihláseniu sa k

vlastnému pôvodu. Študenti odevného dizajnu predviedli kolekciu modelov vytvorenú technikou sieťotlače ako alternatívnej metódy prenosu ľudového ornamentu na moderný odev.

Ženy v galérii bolo sprievodné podujatie úspešnej výstavy Sedemdesiat sukien mala.

„Hlavným námetom výstavy je žena ako bohyňa, múza, mystická bytosť... Preto sme sa rozhodli pripraviť podujatie venované práve ženám a to pri príležitosti MDŽ. Musím priznať, že nás veľmi milo prekvapila účasť žien na tejto akcii. A som rada, že aj takýmto spôsobom dokážeme do galérie prilákať stále nových a nových návštevníkov,“ dodala riaditeľka galérie **Barbora Varga Petříková**.

Hudobný hosť prehliadky, trio Krajka so sprievodom **Petra Beláka** (gitara) a **Kristíny Hlístovej** (husle) tematicky doplnilo folklórnu atmosféru celého podujatia.

www.tsk.sk 08.03.2017

pomocná evidencia 212/1/2017

V poradí ôsme stretnutie trenčianskych literátov s blízkym vzťahom k Trenčínu a Trenčianskemu kraju zorganizovala v pondelok 13. marca najväčšia z troch župných knižníc v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja, Verejná knižnica Michala Rešetku v Trenčíne.

„Stretávame sa pri príležitosti Týždňa slovenských knižníc, v rámci ktorého každé dva roky Verejná knižnica M. Rešetku v Trenčíne organizuje stretnutie literátov na pôde TSK. Cieľom stretnutia je priblížiť TSK, ale hlavne verejnosti, akí literáti v Trenčianskom kraji žijú, tvoria, pôsobia, prípadne tu majú svoje rodisko a vracajú sa sem prezentovať svoju tvorbu,“ uviedla riaditeľka Verejnej knižnice Michala Rešetku v Trenčíne **Gabriela Krokvičková**. Okrem nej nechýbali na prijatí literátov ani riaditeľky zvyšných dvoch župných knižníc v zria-

d'ovateľskej pôsobnosti TSK, riaditeľka Považskej knižnice v Považskej Bystrici **Ivana Knappová** a riaditeľka Hornonitrianskej knižnice v Prievidzi **Viera Masaryková**.

Celkovo 13 literátov z rôznych končín Trenčianskeho kraja prijal na pôde Úradu TSK jeho predseda **Jaroslav Baška**, ktorý prítomným literátom poďakoval za ich literárne pôsobenie a odovzdal im kvet a darček v podobe kníh o TSK.

„Myslím si, že je veľmi dôležité v tejto digitálnej dobe pripomenúť si, že nie je len internet a moderné technológie, ale že existuje aj klasická kniha. Títo literáti tvoria naozaj výnimočné a veľmi pekné knihy, ktoré majú veľmi blízko k Trenčínu a Trenčianskemu kraju, preto je potrebné pozvať ich a uctiť si ich celoživotnú prácu,“ uviedol predseda TSK Jaroslav Baška. „Tento rok je prijatie zaujímavejšie o to, že si pripomíname 200. výročie narodenia Jozefa Miloslava Hurbana, rodáka z Beckova. Nebol to len predseda Slovenskej národnej rady, ale aj veľký literát,“ komentoval trenčiansky župan a pri tejto príležitosti pozval prítomných literátov a hostí na Celonárodnú spomienku na Jozefa Miloslava Hurbana pri príležitosti 200. výročia jeho narodenia, ktorá sa uskutoční v Beckove už túto nedeľu 19. marca.

Stretnutie bolo obohatené recitáciou básní nedávno zosnulej **Kataríny Hudecovej**, ktoré recitovali študentky Súkromnej základnej umeleckej školy na Novomestskej ulici v Trenčíne pod vedením **Zuzany Mišákovvej**. Za prítomných literátov sa prihovorila **Margita Ivaničková**, ktorá sa v ich mene poďako-

vala vedeniu TSK za prijatie na pôde Úradu TSK. Z radov literátov sa prijatia zúčastnili významní regionálni spisovatelia, medzi nimi **Barbora Kardošová, Marta Gergelyová, Božena Adamicová, Eva Bodnárová, Silvester Lavrík, Ivor Ripka, Štefan Kuzma, Rudolf Dobiáš, Margita Ivaničková, Vladena Teslíková, Milan Belás, Jozef Borčányi a Miloš Radosa**. Literáti sa po prijatí trenčianskym županom presunuli do Posádkového klubu Trenčín (Dom armády), kde sa stretli s čitateľskou verejnosťou.

www.tsk.sk 13.03.2017

pomocná evidencia 225/1/2017

„Ani Guinnessova kniha nemá 90-ročnú literárnu debutantku, najstaršia bola 85-ročná – pani Libuška Prekopová teda tento rekord prekonala,“ vyjadrila nevšednosť chvíle tajomníčka literárneho klubu Omega v Trenčíne **Jana Poláková**.

Tie slová odzneli na prezentácii knižnej prvotiny

pani **Libuše Prekopovej**, 90-ročnej klientky Sociálnych služieb mesta Trenčín. Jej knihu poézie „Spomienky v srdci hlboko ukryté“ slávnostne predstavili vo štvrtok 16. marca.

„Sú to básne hlboko ľudské, plné pokory k životu, lásky k ľuďom a vďaka za každý deň, ktorý prežila,“ charakterizovala knihu Jana Poláková.

S Libušou Prekopovou krstili knihu mestská poslankyňa Danica Birošová a riaditeľ Sociálnych služieb mesta Trenčín Ladislav Pavlík.

Libuša Prekopová sa narodila 9. decembra 1926 v Orlovej pri Karvinej. V roku 1939 sa rodina presťahovala do Trenčína, kde žili otcovi príbuzní. Počas štúdií na Obchodnej ekonomickej škole v Trenčíne stretla profesora Jozefa Mistríka. Bol prvým hodnotiteľom jej básnických pokusov, ktoré začala písať ešte v roku 1946. Jednu z básní venovala jemu.

„Najväčšou ct'ou pre mňa bolo, že si želal, aby ju recitovali na jeho pohrebe, čo sa skutočne aj stalo,“ zaspomínala si autorka na významného slovenského jazykovedca.

Po stredoškolskom štúdiu vystriedala viaceré zamestnaní, nakoniec dlhých 31 rokov pracovala na Štatistickom úrade v Trenčíne. Poézia ju sprevádza po celý život. Jej verše niekoľkokrát uverejnili Trenčianske noviny. Do ďalšej tvorby ju povzbudila aj účasť a pochvalné uznanie z literárnej súťaže Spolku svätého Vojtecha.

„Básne som písala tak, ako mi to diktovalo srdce, niektoré som venovala aj viacerým milým ľuďom, na ktorých nikdy nezabudnem,“ prezradila poetka.

vlastné poznámky

pomocná evidencia 234/1/2017

Tanečný pár **Matteo Cicchitti** a **Simona Brecíková** na Majstrovstvách Slovenska v štandardných tancoch pre rok 2017 potvrdil svoju stúpajúcu výkonnosť a zvíťazil.

Vo svetovom rebríčku najlepších párov je na 24. mieste z 2200 párov z 98 krajín. V popradskej športovej aréne v sobotu 18. marca okrem nich v kategórii dospelých Tanečný klub Dukla Trenčín reprezentovali aj **Martin Šrámka** s **Erikou Ferrara**. Prebojovali sa do semifinále, kde skončili na ôsmom

mieste. Pre mladý tanečný pár je to najlepšie umiestnenie v ich doterajšej kariére.

V kategórii seniorských párov sa prvýkrát v štandardných tancoch zúčastnil pár **Branislav Šúkala** so **Zuzanou Šúkalovou**, ktorý skončil na prvom ne-

Tanečný pár Matteo Cicchitti a Simona Brečíková.

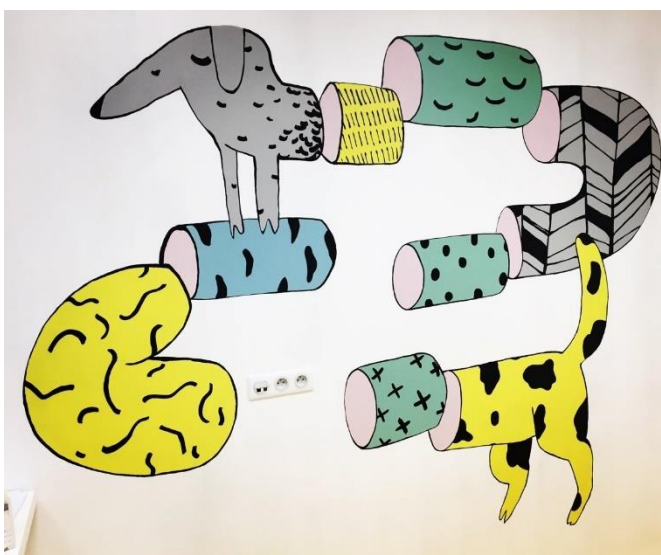
postupujúcom mieste do finále. Zo seniorských párov sa do finále MS v latinskoamerických tancoch prebojovali **Mário Kurtiš** s **Barborou Ľahkou**, získali 5. miesto.

Info 04.04.2017

pomocná evidencia 241/1/2017

V Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou v Bratislave na Kramároch otvorili v stredu 15. februára novú Dennú kliniku pri Klinike detskej hematológie a onkológie. Neľahký údel deťom trpiacich rakovinou sa na podnet architektov projektujúcich rekonštrukciu tohto zariadenia rozhodol spríjemniť 31-ročný architekt a výtvarník **Juraj Hubinský**.

Steny dennej kliniky, kde sa bude deťom podávať chemoterapia a uskutočnia sa menšie zákroky,

rodák z Trenčína pomaloval veľkoplošnými maľbami. Tie malým pacientom, ktorým nepriaznivý osud nedoprial zdravie,

aspoň na pár chvíľ prinesú úsmev na perách. Denná onkologická klinika začne naplno fungovať v apríli.

Fantastický podmorský svet, obrovský „niekoľkopošchodový“ jazvečík, ale aj rozprávково vybájené zvieratká a tváre spríjemňujú najmenším onkologickým pacientom ich chvíle na oddelení už od prvých dní jeho otvorenia.

„Na stenách podmorského sveta sú zoštylizované koraly a riasy, sardinky i chobotnica. Na ďalšej stene sú aj absurdné maľby. Je medzi nimi konzerva, z ktorej plávajú ryby,“ usmial sa Juraj Hubinský.

Na ďalšej z pomaľovaných veľkých plôch čaká na malých pacientov viacpočetný zverinec. Pozerá sa na nich opica so psíkom, okolo nich lietajú vtáky. Juraj sa v minulosti venoval aj streetartu i graffiti a mnohé z inšpirácií z čias svojich výtvarných počiatkov využil aj pri koncipovaní nástenných maľieb v nemocnici.

„Niektoré zvieratká sú druhovo neidentifikovateľné. Je tam aj medvedík mýval s nasadzovacím nosom na šnúrke, či kôň v podobe pokladničky. Na stenách nechýbajú ani maľby tvári v kvetináčoch. Chcel som, aby to bolo hravé a rozveseľovalo to deti v pochmúrnej nálade,“ pokračoval Juraj.

Výtvarník, ktorý svojimi monumentálnymi maľbami začal písať novú kapitolu slovenského interiérového dizajnu, strávil v pripravovaných priestoroch novej detskej onkológie štyri dni. Predtým vyše mesiaca pripravoval štrnásť rôznych návrhov pre novootvorenú kliniku.

„Maľby sme museli na steny umiestňovať aj podľa rozloženia polohovateľných postelí či ďalšieho nábytku a prístrojov, aby ich bolo vidieť. Nástennými maľbami sme pokryli približne 120 m². Najdlhšia stena má dĺžku sedem metrov a výšku 270 centimetrov,“ informoval mladý tvorca.

Steny s čerstvo namaľovanými výtvarnými dielami napokon pokryl špeciálnym lakom. V tejto podobe môžu prísť do styku

s pokožkou i ústami detí. Pútavé artefakty vznikli v ambulanciách i v chodbových priestoroch.

„Tri najväčšie steny boli v rámci chodieb i v priestore čakárne s herňou,“ pokračoval Juraj Hubinský.

kárne s herňou,“ pokračoval Juraj Hubinský. Diela na stenách realizoval interiérovými farbami. Použil dvanásť rôznych odtieňov, ktoré si vopred namiešal. Pútavé a zalakované maľby sú umývateľné i odevruzdorné.

Maľby Juraja Hubinského vznikali na novej maľovke. „Pri realizácii som využil aj premietanie svojich výtvarných nápadov na stenu prostredníctvom projektora, aby to bolo v požadovaných proporciách. Náčrty pôvodného návrhu som si na stenu pripravoval aj ceruzou. Väčšina plôch sa maľovala dvakrát, na záver potom prišli linky,“ prezradil spôsob vzniku malieb.

Vzhľadom na časovú náročnosť projektu a blížiaci sa termín otvorenia dennej kliniky podali Jurajovi pomocnú ruku jeho tri spolužiačky z Vysokej školy výtvarných umení a kamarát. „V stredu 8. februára som mal štátnice. Dovtedy som nemal šancu sa venovať týmto maľbám. V minulosti som spolupracoval na nástenných maľbách v Brne i v Karlových Varoch aj s otcom. Tentokrát bol v čase vzniku odcestovaný v Poprade,“ povedal.

V Karlových Varoch rodinná dvojica vyzdobila oddychové zóny, v Brne zase kancelárske priestory vo funky štýle pre počítačovú firmu. „So synom je skvelá spolupráca, vždy si máme čo povedať. Juraj sa potatil,“ usmial sa trenčiansky výtvarník a Jurajov otec **Ján Hubinský**.

Inšpiráciu maľovať na steny nemocníc získal Juraj v čase, keď jeho synovec ležal na detskej neurológii. „Stav interiérov nemocnice bol žalostný. Steny neurologického oddelenia mi už vtedy napadlo pomalovať a skrášliť príjemnými motívami, ktoré by vyvolali úsmev a dobrú náladu. To prostredie nebolo vôbec povzbudivé,“ povedal Juraj.

Otec so synom – Ján a Juraj Hubinskí.

Vtedy sa jeho zámer ešte nepodarilo realizovať. Onedlho Juraja oslovila bývalá spolužiačka z architektúry. Tá spolu s kolegom spracovávala architektonický návrh a projekt interiéru tohto priestoru a prostredníctvom nej sa podieľal na výtvarnej úprave interiéru vznikajúcej Dennej kliniky pre pacientov s onkologickými ochoreniami.

„Dohodli sme sa na maľbách na siedmich stenách. Nechali mi voľný priestor na tvorivosť a na moju fantáziu. Neobmedzovali ma ani tematikou či farebnosťou,“ pochvaľoval si mladý architekt. Už v najbližšom období vymení smutné nemocničné priestory za iné. Tentokrát na jeho výtvarné realizácie nástenných malieb čakajú steny apartmánu v Moskve.

www.sme.sk 19.03.2017
pomocná evidencia 242/1/2017

Maľovanie na telo v Trenčíne tento rok opäť zaujalo. Trinásty ročník Majstrovstiev Slovenska v maľovaní na telo Body Art 2017 sa uskutočnil vo štvrtok 23. marca počas medzinárodného kozmetického veľtrhu Beauty Forum Trenčín.

O tituly v dvoch kategóriách Airbrush a Hubka a štetec súťažilo osem tvorcov zo Slovenskej republiky, Českej republiky a Poľska. Témou bola tentokrát Cesta časom.

Prvenstvo v kategórii Airbush si do Prahy odniesol **Lukáš Phoenix Bureš**. V kategórii Hubka a štetec bola najlepšou **Michaela Rašková**,

ktorá bude reprezentovať Slovensko na majstrovstvách Európy v Mníchove.

www.sme.sk 24.03.2017

pomocná evidencia 266/1/2017

Folklórna tematika prilákala do trenčianskej galérie počas marca takmer 4300 ľudí. Za rekordným číslom nie sú len samotné výstavy Sedemdesiat sukien mala a Slovenská renesancia, ale tiež sprievodné prehliadky, tvorivé dielne, workshopy a prednášky.

Divák nemá byť len pasívnym návštevníkom, ale aktívnou súčasťou diania v Galérii Miloša Alexandra Bazovského (GMAB). Tento spôsob získania si sympatizantov umenia galérii vyšiel, marcové výstavy doplnené sprievodným programom prilákali rekordný počet záujemcov.

Za týmto úspechom stoja dve výstavy - Sedemdesiat sukien mala a Slovenská renesancia. Prvá spomenutá prezentovala tvorbu viac ako 50 autorov. Maľby, fotografie, sochy, nové médiá či výšivky pochádzali zväčša z galerijného depozitu a boli venované téme zobrazovania ženy ako múzy, nevesty a

matky. Výstavné priestory galérie boli navyše doplnené o sprievodné texty, ktoré dávali výstave edukačný charakter.

Druhá výstava patrila fotografke **Petre Lajdovej** a mala názov Slovenská renesancia s podtitulom Keď krása vychádza

Petra Lajdová vystavovala dvadsať veľkoformátových fotografií.

na svetlo. Dvadsiatimi veľkoformátovými fotografiami, ktoré oslavovali estetiku a krásu slovenského ľudového odevu, autorka vzdala úctu našim predkom, kultúrnemu dedičstvu a všetkým, ktorí sa venujú osвете, etnologickým

prieskumom a uchovávaní ľudovej kultúry. Výstava bola zároveň doplnená o originálne čepce a party z Hornonitrianskeho múzea v Prievidzi, ktoré je v zriaďovateľskej pôsobnosti TSK.

Obe výstavy boli sprevádzané atraktívnymi podujatiami, ako napr. komentovanými prehliadkami s autormi aj kurátorkami výstav, tvorivými dielňami, fotografickými workshopmi, Fotopondelkovými stretnutiami fotografov či prednáškami z dejín umenia. Originálne dianie v galérii zamerané na folklórnu tematiku, ktorá sa stáva čoraz väčšmi populárnou, prilákalo rekordný počet návštevníkov. Počas marca, kedy výstavy trvali, zavítalo do priestorov GMAB v Trenčíne takmer 4300 ľudí. V porovnaní s predchádzajúcimi výstavnými podujatiami je to viac než dvojnásobok ľudí, v galérii bývala priemerná návštevnosť výstav do 2000 sympatizantov umenia.

„Naším cieľom je popri pravidelných akciách pripravovať aj nové, zaujímavé a zároveň edukatívne sprievodné podujatia, ktoré by zvýšili povedomie o galérii, našej činnosti a o výstavách, ktoré pravidelne pripravujeme,“ informovala riaditeľka galérie **Barbora Varga Petriková**. „Tento rok sme začali

s prednáškovým cyklom z dejín slovenského umenia s názvom Slovenská moderna, ktorý sa koná pravidelne raz za mesiac, a tiež pokračujú obľúbené Fotopondelkové prednášky, ktoré pripravujeme v spolupráci so Slovenskou národnou galériou,“ dodala.

Aktuálne v Galérii Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíne prebiehajú dve nové výstavy, a síce Jarmily Dicovej Ondrejkovej a Maji Dusíkovej Ondreičkovej, ktorá nesie názov Vo svete rozprávok a snov, a Teodora Schnitzera s názvom Muž z divokého západu.

www.tsk.sk 04.04.2017

pomocná evidencia 306/1/2017

Veľkolepá folklórna šou Zem spieva má pred sebou finále. V sobotu 8. apríla o 20.25 na Jednotke vystúpi aj Detský folklórny súbor z Trenčína - Kornička.

Ten vznikol na jeseň roku 1999, kedy sa niekoľko „od-

rastených“ tanečníkov a muzikantov z trenčianskych i netrenčianskych súborov zamýšľalo nad tým, ako vyplniť dlhé jesenné a zimné večery sebe, svojim manželkám a krdlíku svojich detičiek.

Keďže už mali určité skúsenosti z práce v iných detských i študentských folklórnych súboroch, rozhodli sa vdýchnuť život novej kôpke, z ktorej bola zakrátko **Kopa Obyčajných Raz Nezbedných Inokedy Čiperných Krpčekov A papučiek**. A tak vznikla Kornička.

V súbore tancuje 120 detí z Trenčína a okolia vo veku 6 až 16 rokov. V sobotu ich čaká veľké finále, ktoré rozhodne o absolútnom víťazovi. Budú vám vdiační za každý jeden sms hlas, určite si ho zaslúžia.

Repertoár Korničky je budovaný z regiónu Trenčína a Myjavy, prezentujú tanečné, piesňové a hudobné bohatstvo týchto

regiónov. Tvorila ho tance, tanečné hry, zvykoslovné pásma, sólové a skupinové spevy ako aj orchestrálne skladby ľudovej hudby.

Súbor sa úspešne zúčastňuje rôznych súťažných i nesúťažných prehliadok na Slovensku (Likavka, Rimavská Sobota, Košice), ale aj v Lotyšsku a v Českej republike. S úspechom účinkuje na významných domácich folklórnych festivaloch (Východná, Detva, Myjava).

Je trojnásobným Laureátom celoštátnej súťaže detských

folklórnych súborov v Likavke (po sebe v rokoch 2009, 2011 a 2013) ako i dvojnásobným Laureátom celoštátnej súťaže detského hudobného folklóru (po sebe v rokoch 2008 a 2010).

Ročne absolvuje približne 35 vystúpení a od svojho založenia realizoval viac ako 620 vystúpení - z toho viac ako 230 vystúpení len v zahraničí: Španielsko, Portugalsko, Francúzsko, Luxemburgsko, Švajčiarsko, Taliansko, Belgicko, Nemecko, Fínsko, Estónsko, Lotyšsko, Litva, Poľsko, Maďarsko, Srbsko, Bulharsko a Česká republika.

www.sme.sk 06.04.2017

pomocná evidencia 313/1/2017

ZEM SPIEVA

Kornička vo finále!!
SMS hlasovanie rozhodne!

Kedy? Sobota, 8. apríl
20:25

Kde? Vysielanie ZEM SPIEVA na RTVS - Jednotka

Ako pomôcť? Pošli SMS hlas počas vysielania finále.
Cena SMS je ako bežná sms vo vašom paušále.
Tvar SMS bude ohlásený počas vysielania.
Môžete poslať neobmedzený počet SMS správ.

Kto je Kornička? Do finále postúpilo spolu 10 jednotlivcov a kolektívov z celého Slovenska. Medzi nimi aj Detský folklórny súbor KORNÍČKA z Trenčína. V súbore pracuje viac ako 120 detí z Trenčína a okolia vo veku 6-16 rokov.

Aj keď do začiatku 21. ročníka Pohody zostáva takmer deväťdesiat dní, mená všetkých vystupujúcich organizátori stále neprezradili. Niekoľkoročné snahy o vystúpenie rockovej kapely Radiohead pokračovali aj tento rok, existuje šanca, že anglické hviezdy vystúpia v Trenčíne? O rokovaníach, budúcnosti aj minulosti nám porozprával **Michal Kaščák**, riaditeľ festivalu Pohoda.

Azda najdiskutovanejšou témou minulého ročníka Pohody bolo postavenie prvého slovenského minaretu. Reakcie množstva Slovákov mali negatívny podtón. Dostali sa k vám

Mladí ľudia podporili inštaláciu bozkami pod minaretom.

aj pozitívne ohlasy zo zahraničia, prípade od organizátorov iných festivalov?

„Dobré ohlasy neprichádzali len zo zahraničia, aj doma ich bola väčšina, len tie nemajú schopnosť budiť pozornosť tak ako rôzne ag-

resívne dezinterpretácie. Šlo o umeleckú inštaláciu s pozitívnym posolstvom, slovo minaret znamená maják, svetlo. Ak sa ľudia v inej časti sveta majú zle, neprinesie to ošoh nikomu, svetlo má symbolizovať nádej na víťazstvo dobra. Takto sme to aj vysvetľovali, žiaľ, bulvár a snaha niektorých politikov zviditeľniť sa „prekričali“ toto posolstvo. Zo zahraničia a od kolegov sme mali len dobré reakcie, inštalácia bola spomínaná na niekoľkých konferenciách ako príklad dobrého a zmysluplného narábania s verejným festivalovým priestorom.“

Na Pohode dostali v minulých rokoch priestor i hudobníci z moslimských krajín, cenia si pozvanie od slovenských organizátorov?

„Jasné, každý hudobník rád hrá. Extrémizmus a slobodné umenie nie sú priatelia. Keď sa napríklad dostali k moci

extrémisti v Mali, ktoré má fascinujúcu a medzinárodne veľmi cenenú hudobnú scénu, muzikanti boli na rane medzi prvými. Vzápätí sa stali dôležitým hlasom volajúcim po slobode.“

V spoločnosti sa čoraz častejšie skloňujú slová ako fašizmus, nacizmus, vyskytujú sa aj zakázané symboly. Zachytili ste snahu o pretlačanie tohto prúdu do hudby?

„Hudba vie byť zneužitá aj na negatívne veci, veď niekto skomponoval aj pesničku Rež a rúbaj do krve, niekto písal na objednávku fašistického či komunistického režimu. Je to súčasťou spoločnosti odjakživa. Neonacistická scéna na Slovensku funguje dlhodobo, len ju je teraz viac vidno – vďaka sociálnym sieťam a vďaka strácaniu zábran, ktoré je často, žiaľ, inšpirované politikmi. Znamená to však aj to, že vznikajú skvelé hudobné a umelecké odpovede.“

Každý rok dostávate množstvo otázok o tom, na koho sa

Michal Kaščák

môžu návštevníci tešiť. Vezmime to z opačného pólu – kto rozhodne na Pohode nevystúpi a na festivale nikdy priestor nedostane?

„Jednou z dôležitých festivalových hodnôt je tolerancia, je ju vidieť aj

na dramaturgii, ktorá je otvorená všetkým možným žánrom od punku po klasiku. Priestor je obmedzený a nemáme šancu predstaviť ani všetky vynikajúce hudobné projekty, ktoré by sme chceli. Našťastie si máme z čoho vyberať, hudba je v skvelej kondícii. Nedávame priestor umelcom, ktorých tvorbu považujeme za nezaujímavú. To je spolu s obmedzenou kapacitou hlavný dôvod odmietania. Samozrejme, že sa to niektorým umelcom ťažko nesie, a tak vznikajú legendy, ktoré nás

často doslova pobavia. Z charakteru festivalu je zrejmé, že určite nebudeme dávať priestor napríklad neonacistickej scéne.“

Radiohead je kapela, o ktorej vystúpenie sa v Trenčíne snažíte už roky. Rokovali ste s nimi o vystúpení na 21. ročníku festivalu?

„Áno, ide o tradíciu, ktorú zatiaľ nebudeme rušiť (úsmev). Dramaturgiu ale robíme tak, aby sila festivalu nestála na jednej skupine. Aby festival nebol o pár silných menách a vate okolo, ale aby bol umelecky vyvážený a bol aj zdrojom objavovania zaujímavých hudobných svetov.“

Je náročnejšie dohodnúť sa na znení podmienok zmluvy s umelcami alebo ich agentmi?

„My rokujeme s agentmi, čo sú zástupcovia skupiny určení na vybavovanie živého hrania. Je málo umelcov, ktorí do toho vstupujú aktívne.“

Koho požiadavky sú vzhľadom na finančné možnosti festivalu neprípustné?

„Takých umelcov je veľa, drvivá väčšina je ale z mainstreamu, ktorý nás nezaujíma.“

V tomto roku vystúpia Solange, alt-J, Birdy, Benjamin Clementine, Boyz Noize a mnohí ďalší. Na ktoré mená z tých, ktoré budú na line-upe zverejnené menšími písmenkami, by ste radi upozornili?

„Máme v programe skutočné perly. Pre milovníkov punku odporúčam Sleaford Mods a Slaves, fantastické potvrdenie hesla Punks Not Dead! Z world music máme úžasné ženy z projektu Les Amazones D’Afrique, či fantastické duo Rodrigo y Gabriela. Tom Barman z dEUS príde s jazzovým projektom taxiWars, líder Sonic Youth Thurston Moore príde s novou kapelou. Máme skvelé mená elektronickej hudby ako Squarepusher či Acid Arab. Traja renomovaní skladatelia súčasnej vážnej hudby – Vlado Godár, Petr Kofroň a Martin Burlas píšú

pre Pohodu nové diela. A pre ľudí, ktorí majú radi inteligentný humor v hudbe, je tu nórske súrodenecké duo Ylvis.“

Na Pohode zaznie naživo legendárny album Bolo nás jedenásť. Tešíte sa na návrat skladieb, ktoré majú vyše 30 rokov?

„Jasné. Bolo nás jedenásť považujem za najlepší domáci album v dejinách. Jeho živé prevedenie bude pre mňa skutočným sviatkom.“

www.sme.sk 09.04.2017

pomocná evidencia 323/1/2017

Trenčianska literátka a tajomníčka Krajskej odbočky Spolku slovenských spisovateľov **Margita Ivaničková** nemá za ušami,

Margita Ivaničková sypie na knihu granule, vedľa nej ilustrátor Juraj Oravec.

ale za päťami. Konkrétne troch havkáčov. Svoju novú knižku „S tromi psami za päťami“ predstavila v stredu 19. apríla vo Verejnej knižnici M. Rešetku v Trenčíne. Na cestu k čitateľom ju vypevradila s ilustrátorom **Jurajom**

Oravcom a básnikom **Jaroslavom Rezníkom**, ktorí publikáciu symbolicky posypali granulami.

Príbeh zo súčasnej rodiny zachytáva „vpád“ domácich zvierat do každodenného života detí, túžiacich po zvieratkách a ich rodičov, ktorí sa štvornožcom bránia, no napokon kapitulujú. Leitmotív odzrkadľuje odvrátenú tvár moderných technológií v podobe závislosti na smartfónoch. Aj preto sa autorky pri písaní zmocňovali trpkoradostné pocity.

„So zvieratami sa rada zhováram. Sú nám verné milióny rokov a budú tu aj po nás. Na druhej strane poznám nemálo tragických osudov mladých ľudí, ktorým moderné technológie, sociálne siete a smartfóny doslova zničili život,“ priblížila Margita Ivaničková s tým, že v knižke tento jav ponechala s otvoreným koncom, keďže tam opisovaný chlapec zostal v podstate iba fyzicky vyčerpaný a skolaboval.

„Nech si to rodičia preložia akokoľvek. Niežeby tu toto nebezpečenstvo reálne hrozilo, ono už je

tu. Pretože deti často nespia do tretej hodiny rannej a potajomky sa hrabú po internete. Potom majú vyrabované srdcia, vyrabované duše a to už nie je o kvalitnom prežívaní detstva. Žiaľ, stávajú sa z nich obeť bez toho, že by o tom vedeli,“ doplnila.

Na spisovateľkin úžasný cit vyjadriť rozdiel medzi nefalšovaným priateľstvom so štvornohými havkáčmi a zradnosťou mobilných „hladkáčikov“ upozornil aj redaktor uvedenej knihy Jaroslav Rezník. Ako poznamenal, vďaka štýlu, obsahu, vtipu či dramatickým scénam si dielo zaslúži výnimočné postavenie v súčasnej slovenskej literatúre, pričom dokáže osloviť čitateľov každého veku. Pointu podľa Rezníka ilustráciami krásne vystihol aj akademický maliar Juraj Oravec.

„Majster Cikker ma kedysi dávno naučil, že jednou z najdôležitejších vecí pri tvorbe je guma. Pôvodný impulz vás totiž niekedy dovedie až do polohy, kam ani sám nechcete. Potom začnete korigovať, čím sa vlastne vraciate späť do momentu, že vyberiete niečo z toho, čo ste nakreslili. Ku každej poviedke som sa preto snažil spraviť jednu dominantnú ilustráciu a

niektoré škice následne použiť k tým ďalším veciam,“ ozrejmil umelec žijúci v Trenčíne.

www.vkmr.sk 19.04.2017

pomocná evidencia 341/1/2017

Súrodenci **Samuel Štefanec** a **Jana Štefancová** vystupujú pod spoločným hudobným projektom Bulp iba od septembra 2015, stihli však už získať prvenstvo v kategórii Objav roka

hudobných cien Radio Head Awards. V apríli 2017 prichádzajú s debutovým albumom, ktorý potvrdzuje ich elektronický zvuk doplnený o perkusívne nástroje.

V živote mnohých hudobníkov je vydanie debutového albumu

splnením sna. Máte podobné pocity?

Samuel: „Určite sme mali cieľ vydať album, na základe ktorého si nás ľudia budú vedieť lepšie zaradiť. Pri tvorbe albumu sme použili nové princípy, navzdory tomu stále znieme ako Bulp. Cieľom albumu bolo pokračovať vo vytvorenom vlastnom zvuku, zachovať ho, možno trochu vylepšiť.“

Album nesie názov Yrsa, aký má pôvod?

Samuel: „Yrsa je ženské islandské meno. Okrem toho, že mi pekne znelo (smiech), tak sa v ňom spája jemnosť, údernosť a mystika zároveň.“

Yrsa obsahuje deväť skladieb, ako dlho trvalo pozbierať dostatok materiálu?

Samuel: „S prestávkami asi rok, bola to výzva. V určitom momente išla tvorba veľmi ľahko, zažil som ale aj blok. Nepatrím k ľuďom, z ktorých sršia nápady a majú problém

z množstva skladieb vybrať čo pôjde na CD. Priznám sa, že najprv som bol rozhodnutý vydať ďalšie EP, ale rozhodol som sa zapracovať a nechať tomu viac času.“

Hudba projektu Bulp sa dá zaškatuľkovať ako melodická elektronická hudba. Samuel sa stará o produkciu, Jana o text a obaja o vokály, spolupracovali ste na albume ešte s niekým?

Samuel: „Iba s Matesom Homolom, ktorý zahral na trúbke. Všetko ostatné je práca nás dvoch.“

Prednedávnom ste vydali videoklip ku skladbe On the run, ktorý je ladený do retra.

Samuel: „Cieľom klipu bolo spojiť tvorivých ľudí s dobrým úmyslom. Retro vizuál bol estetickým výberom kameramana a režiséra, s ktorým som sa neskôr stotožnil. Super bolo aj to, že sme na štyri dni išli preč, premýšľali nad tým a natočili niečo nie až tak používaným filmovým princípom.“

Jana: „Vizuál klipu korešponduje s textom, teda s tým, čo pesnička v sebe nesie. Ako melodikou, tak prejavom. Text hovorí o stanovených prekážkach a o tom, ako pred niečím utekáme.“

Ako vyzerá samotná tvorba?

Jana: „Samo mi vždy pošle nejaký hotový skeč a dá mi voľnú ruku v rámci vokálov, melodických liniek a textu. Posledné obdobie bolo pre mňa veľmi zaujímavé, mala som veľa podnetov. Vďaka hudbe som to všetko dala zo seba von.“

Samuel: „Už počas tvorby viem, čo sa bude hodiť pre Janin hlas. Predstavujem si ho a prispôsobujem mu kompozíciu.“

Ktorú vec z albumu máte najradšej?

Samuel: „Yours je u mňa kvôli svojej rytmike a melódiám jednotkou, na druhej strane skladba Bluma reflektuje súčasnú klubovú scénu, tú mám rovnako veľmi rád.“

Jana: „U mňa je to What is Worth. Melodicky mi veľmi sedí a textovo je mi najbližšie.“

Minulý rok ste sa zmienili o možnej spolupráci s orchestrom, priblížili ste k nej?

Samuel: „Paradoxne, nie. Aktuálne ma najviac zaujíma

kombinácia živých nástrojov a elektronickej hudby. Pre tvorbu projektu Bulp je charakteristické používanie perkusívnych nástrojov akéhokoľvek druhu. Myslím si, že ten drevený dotyk je v skladbách počuť.“

Podľa názoru DJa EKG, jedného z najobľúbenejších slovenských DJov, zažíva tanečná hudba svoje novodobé najlepšie časy. Súhlasíte s ním?

Samuel: „Slovensko aj svet zažíva veľmi pekné obdobie, pretože sa elektronická hudba vyvinula do žánra, ktorý vie osloviť širokú masu ľudí.“

Jana: „Elektronická hudba je širokospektrálna. Nie je zaškatuľkovaná iba ako hudba z klubov, na ktorú sa idú ľudia v piatok večer „rozbit“, ale dá sa aplikovať na rôzne odvetvia, akými sú reklamy či firemné akcie. Ich filozofia je postavená na rôznych inováciách, čo so sebou v podstate prináša aj samotná elektronická hudba.“

Sobotným krstom albumu v klube Lúč štartuje spoločné československé turné s Jimmym Pé. Aké máte pocity?

Samuel: „Tešíme sa (úsmev). Ide o dvojtuné s Jimmym Pé a pokračovať bude do 2. júna, kedy ho ukončíme v Novom Meste nad Váhom. Zaznie nový album v celej svojej dĺžke a možno pridáme aj staršie veci. Začneme pomaličky, neskôr

prejdeme do tvrdších skladieb, po ktorých nastúpi Jimmy Pé. Celé to bude mať svoj príbeh, je sa na čo tešiť.“

Kto bude krstným otcom Yrsy?

Jana: „Máme dvoch ľudí, ktorí sú nám osobne aj hudobne veľmi blízki. Prvým je Martin Staňo z Rádia FM. Martinovi sa od začiatku naša hudba veľmi páčila.“

Samuel: „Druhým má byť Martin Turzík, majiteľ vydavateľstva, v ktorom album vyšiel. Som s ním v kontakte takmer denne a veľmi nám pomohol. Zaslúži si ním byť.“

www.sme.sk 20.04.2017

pomocná evidencia 345/1/2017

Pred niekoľkými dňami v Manéži na televíznej obrazovke, v piatok vystúpenie v Trenčíne. Trenčan **Pavol Seriš** je uprostred svojej Klaun Túr 2.

V sobotu uviedla Česká televízia ako hlavný večerný

Pavol Seriš na javisku ako Samko Tále.

program premiéru 54. pokračovania populárnej Manéže Bolka Polívku, ktorá sa na obrazovky vrátila po dvoch rokoch.

Svojimi kreáciami sa v nej predstavil aj herec Pavol Seriš. Okrem neho v Manéži

vystúpili herec **Michal Suchánek**, skupina Chinaski, ruský artista **Vladimir Georgievsky** a nová česká herecká hviezda **Marie Doležalová**.

Pavol Seriš si cení aj ďalšie spojivá s **Bolkom Polívkom**. Pravidelne účinkuje v jeho divadle, aj Klaun Túr 2 sa koná pod hlavičkou divadla tohto významného herca. Princípál Manéže

je aj témou jeho dizertačnej práce v rámci doktorandského štúdia na JAMU v Brne.

„Dizertačnú prácu už dokončujem, spracúvam ranú di-

Plagát k Serišovej Klaun Túr 2.

vadelnú tvorbu Bolka Polívku, ktorá je veľmi inšpirujúca. Jeho pantomímy a klauniády zo 70. a 80. rokov sú skvelou umeleckou školou,“ vraví Pavol Seriš.

Doménou mladého Trenčana boli doteraz najmä komédie, ktoré si sám píše a sám v nich účinkuje.

„V poslednom období som sa zameral na čiastočný odklon od čistej komédie, v tvorbe sa usilujem, aby sa v nej objavil aj istý odkaz, presah. Naznačila to už moja monodráma Autor. Ešte vo väčšej miere sa to prejavilo v

inscenácii Samko Tále, ktorú sme naštudovali spolu s pražskou režisérkou **Monikou Pulišovou** podľa známej knihy spisovateľky **Daniely Kapitáňovej**. Tu už sa mieša humor s temným svetom predsudkov a nenávisti. Je to výsostne aktuálna téma, preto vždy po predstavení nasleduje beseda s divákmi.“

Medzitým ho oslovili aj esá slovenského stand-upu **Michael Szatmary**, **Tomáš Hudák** a ďalší. Chvíľu váhal, využíva síce v tvorbe aj prvky stand--upu, ale vlastnejšie sú mu iné polohy.

„Pozývajú ma na spoločné stand-up show, je to skvelá partia, ktorá má na Slovensku početné rady fanúšikov. Na rozdiel od kolegov sú moje vystúpenia viac pohybové a divadelné.“

Koncom marca mala v Brne premiéru komédia, ktorú Pavol Seriš napísal spolu s hereckým kolegom **Filipom Tellerom**. Nazvali ju „Čecháčci a Čoboláci,“ vtipne rozoberajú vzťahy

Čechov a Slovákov. Inscenácia sa pohybuje na pomedzí stand-up comedy a divadla, obaja protagonisti využívajú slovnú i pohybovú komiku, tanec, spev a improvizáciu.

Pavol Seriš má pred sebou šnúru ďalších vystúpení v Čechách i na Slovensku, účasť na viacerých festivaloch vrátane trenčianskej Pohody, v zime chce uviesť svoju novú autorskú monodrámu.

V týchto dňoch je však uprostred svojej jarnej Klaun Túr 2, ktorá vyvrcholí v prvých májových dňoch v Brne a Prahe.

www.sme.sk 26.04.2017

pomocná evidencia 357/1/2017

Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne pripravilo v sobotu 29. apríla krajskú súťažnú prehliadku moderného tanca Deň tanca Trenčianskeho kraja 2017. Divadelnú sálu Kina Hviezda v Trenčíne roztancovalo až 521 tanečníkov z 21 tanečných kolektívov. Divákovi predviedli 82 choreografií rôznych štýlov: Disco, hip hop, open a show choreografie, tance iných národov, roztlieskavačky.

Súťaž prebiehala v 5 súťažných kategóriách: I. - deti I. (do 6 rokov),

II. deti II. (od 6 – 10 rokov), III. - juniori (od 10 – 15 rokov), IV. - mládež (od 15 - 20 rokov), V. - dospelí (nad 20 rokov) a seniori (nad 50 rokov).

Odborná porota v zložení **Mgr. art. Zuzana Bachová, Mgr. Barbora Feníková a Elizabeta Gajdošová** vybrala do celoslovenského kola prehliadky 24 najlepších choreografií. Najúspešnejšie tanečné skupiny nás budú reprezentovať 16. mája 2017 v

Žiari nad Hronom na celoslovenskej prehliadke Deň tanca, ktorú organizuje Pohronské osvetové stredisko.

Podľa rozhodnutia poroty sa trenčianske kolektívy v konkurencii umiestnili nasledovne:

Veľké choreografie v kategóriách deti I. – MŠ:

Strieborné pásmo

TS Goonies, Trenčín, choreografia: Pastelková princezná (Disco)

Deti z krtkovej záhradky, MŠ Zamarovce, choreografia: Tanec čarodejníc (Show a scénika)

TS Korzo, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: Party (Open)

Bronzové pásmo

Little Stars, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: Will You be there (Open)

Malé choreografie v kategórii deti II. – 1. stupeň ZŠ:

Zlaté pásmo s postupom

TS Korzo, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: Moje ráno (Hip-hop)

Strieborné pásmo

TS Korzo, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: EM-EJ (Hip-hop)

Bronzové pásmo

Fantasy minds, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: Human (Open)

Veľké choreografie v kategórii deti II. – 1. stupeň ZŠ:

Zlaté pásmo s postupom

TS Korzo, SZUŠ Novomeského Trenčín / ZUŠ Nemšová, choreografia: New Kids (Hip-hop)

Strieborné pásmo

Princess, TŠ Tancujúce tigríky Trenčín, choreografia: Charleston (Open)

Princess, TŠ Tancujúce tigríky Trenčín, choreografia: Afro Dance (Tance iných národov)

Bronzové pásmo

Girl Power, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: On Fire (Open)

TS Korzo, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: Switch (Open)

Spirit, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: Moana (Open)

Malé choreografie v kategórii junióri – 2. stupeň ZŠ:

Zlaté pásmo s postupom

TS Korzo, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia:

Dominika (Disco)

Strieborné pásmo

Džamál junior, Tanečné štúdio Anide Trenčín, choreografia:

Modern Shaabi (Tance iných národov)

Veľko choreografie v kategórii junióri – 2. stupeň ZŠ:

Zlaté pásmo

s postupom

TS Korzo, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: Ulica

(Hip-hop)

Strieborné pásmo

TS Goonies, Trenčín, choreografia: Mini Music Awards (Disco)

Ballota, ZUŠ K. Pádivého Trenčín, choreografia: Jeseň (Open)

TS Ameerah, OZ Džamál Trenčín, choreografia: 7 závojev (Tance iných národov)

Bronzové pásmo

Avena, ZUŠ K. Pádivého Trenčín, choreografia: Zima (Open)

Malé choreografie v kategórii mládež – 15 - 20 rokov:

Zlaté pásmo s postupom

Kapa, ZUŠ K. Pádivého Trenčín, choreografia: Afrika (Open)

Strieborné pásmo

TS Korzo, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: Lirík (Open)

Veľké choreografie v kategórii mládež – 15 - 20 rokov:

Zlaté pásmo s postupom

Džamál junior, Tanečné štúdio Anide Trenčín, choreografia:

He Mele No Lilo (Tance iných národov)

Veľko choreografie v kategórii seniori – nad 50 rokov:

Zlaté pásmo s postupom

TS Korzo, SZUŠ Novomeského Trenčín, choreografia: Tak sme sa zišli (Open).

www.tnos.sk 29.04.2017

pomocná evidencia 372/1/2017

V tomto roku poskytne mesto zo svojho rozpočtu v oblasti kultúry a záujmovej umeleckej činnosti na podujatia a projekty 50 200 eur. Činnosť súborov a združení podporí čiastkou 19 800 eur.

O pridelení dotácií z grantového programu mesta rozhodol primátor **Richard Rybníček** na základe odporúčenia Komisie kultúry a cestovného ruchu.

Dotácie na podujatia a projekty

Mgr. art. Zuzana Laurinčíková - Trenčianske hodiny (profilové CD) Krajka a LH Š. Molotu (800 €), Rodičovské združenie pri ZUŠ - XV. ročník súťaže Pieseň Lýdie Fajtovej (500 €), Susan Slovakia, s.r.o. - Bella (a) capella (500 €), HoryZonty, o.z. - Festival dobrodružných filmov HoryZonty (5 000 €), FS Nadšenci - 10. výročie FS Nadšenci v spojení s tanečným domom (700 €), Rehoľa piaristov na Slovensku - Dni Maximiliána Hella 2017 (350 €), BEŇADIK n. f. - Benefičný

Mariánsky koncert (1 500 €), VW Chrobák Klub Trenčín - 4. medzinárodný zraz vzduchom chladených VW a ich priateľov (1 300 €), DFS Kornička - Dobre nech je tomu domu (1 500 €), DH Textilanka - 10. Zlatovský festival dychových hudieb (2 000 €), OZ Hudobné aktivity - vystúpenie "Vocal group Masaique" z Cran Gevrier (500 €), Klub priateľov vážnej hudby - Trenčianska hudobná jar a Trenčianska hudobná jeseň 2017 (3 050 €), Rendek Holding, s.r.o. - Trenčianske HRAdosti 2017 (200 €), Coffee Sheep, s.r.o. - Kultursheep: pravidelné kultúrno-osvetové podujatia (1 000 €), MO Matice slovenskej - Studňa sa tajne s dažďom zhovára - zborník k 25. výročiu celoslovenskej literárnej súťaže J. Braneckého (200 €), Seniorklub Družba Trenčín - Október - mesiac úcty k starším - Naše spevy a tance III. (300 €), EVA, n.o.- Folkfest pod Ostrým 2017 (1 500 €), KC Sihot' - Renesančné Vianoce (200 €) a "Ad fontes Musicae - K prameňom hudby" XVII. ročník medzinárodného festivalu starej hudby (300 €), OZ Južania - RC Južanček, o.z. - Deň rodiny v Trenčíne 2017 (2 000 €), TK Aura Dance - X-Mas dance show (500 €), Trenčianska nadácia - Otvor srdce, daruj knihu (350 €), Trenčianska nadácia - Dobrý bazár (350 €), TRAKT - Festival detí 2017 (1 000 €), Mestské divadlo Trenčín - Simon Williams: Nikto nie je dokonalý alebo Tato je teta (4 000 €), Clover Media, s.r.o - Okolo Trenčína (2 500 €), Nová Vlna - Pravidelné výstavy súčasného vizuálneho umenia (1 500 €), Kolomaž, združenie pre súčasné umenie - Otvorený kultúrny priestor 2017 (1 500 €), Ing. Katarína Vidal – Tance pre radosť (500 €), KC Kubrá - Výstavy a tvorivé dielne pre deti (200 €) a Činnosť FS Kubrá - Zachovávanie tradícií (300 €), Hala o.z. - HALA 2017 - Festival súčasného umenia (3 500 €), Džamál - Laugaricio Orient Festival 2017 (500 €), Trenčianska jazzová spoločnosť FÉNIX – Jazz v meste 2017 (1 500 €), RC Slniečko - Október - mesiac úcty k starším (200 €), Deň detí v Záblatí včera a dnes 2017 (300 €), Zachovávanie

tradícií a zvyklostí v mestskej časti Záblatie Morena, vítanie jari a Veľká noc a pálenie Jurských ohňov (300 €), Zvyky zimného obdobia (300 €), Veselé Zlatovce, o.z. - Zachovávanie kultúrnych tradícií a zvyklostí v mestskej časti Zlatovce (800 €), Kolomaž, združenie pre súčasné umenie – Sám na javisku 2017 (5 000 €), TS Goonies - Tanečná rozprávka Vianoc 2017 (700 €), Projekt slamka - TEDx Trenčín 2017 (1 000 €).

Dotácie na činnosť

Piaristické gymnázium - spevácky zbor Piarissimo (700 €), FS Nadšenci (700 €), DFS Kornička (2 000 €), DFS Radosť (1 700 €), FS Družba (1 000 €), FS Gymnázia L. Štúra Trenčan (1 300 €), Seniorklub Družba (600 €), KC Sihot' - Musica Poetica - súbor starej hudby (600 €), Fistulatoris Consort - súbor detskej hudby (200 €), Mestské divadlo Trenčín (1 500 €), TRAKT - činnosť digitálnych kreatívcov (1 000 €), Komorný orchester mesta Trenčín (1 300 €), TK Aura Dance (1 000 €), Ev. cirkev augsburského vyznania v Trenčíne - TES ZVON (500 €), KC Kubrá - Zhotovenie tanečných čižiem (700 €), doplnenie krojov DFS Kubranček (1 000 €), TS Džamál (400 €), RC Slniečko - zachovávanie zvyklostí a tradícií v Záblatí (800 €), Trenčiansky spevácky zbor (500 €), Zuzana Soukupová - Campanillas (300 €), Kolomaž, združenie pre súčasné umenie - prvá komorná divadelná scéna (1 000 €), TS Goonies (1 000 €).

Info 03.05.2017

pomocná evidencia 379/1/2017

V Art centre synagóga otvorili v piatok 5. mája výstavu ne-profesionálnej výtvarnej tvorby 21. Výtvarné spektrum Trenčianskeho kraja 2017. Predstavili sa na nej výtvarné talenty z Trenčína, Prievidze, Považskej Bystrice a Myjavy.

Odbornú porotu tvorili teoretička a kurátorka **PaedDr. Ela Porubänová**, výtvarníčka a pedagogička **Mgr. Eva Harmady-**

ová a výtvarník **Jozef Vydrnák**. V štyroch kategóriách hodnotili spolu 219 diel od 76 autorov. Do výstavnej kolekcie

odporučili zaradiť 92 diel od 65 autorov.

Hlavnú cenu získala **Anna Skřipská – Kubišová** z Trenčína za kolekciu piatich diel vytvorených kombinovanou technikou.

Ocenenia získali aj

d'alší Trenčania: v kategórii autorov vo veku od 25 do 60 rokov **Róbert Čudai** (cena bez určenia poradia) a **Rudolf Rypák**

(čestné uznanie), v kategórii nad 60 rokov **Marián Filo** (čestné uznanie) a v kategórii špecifického výtvarného prejavu autorov nad 15 rokov **Ján Nedorost** (cena bez určenia poradia).

Tibor Scherhauser: Jožko Rezník (portrét)

Predseda poroty Jozef Vydrnák poďakoval autorom za ich túžbu tvoriť a svojou tvorbou obdarovávať a tešiť oko diváka.

„Je chvályhodné, že výtvarník či výtvarníčka nachádza primárne potešenie v tvorivom cykle a sekundárne sa s krásou podelí s divákmi,“ dodal.

vlastné poznámky

pomocná evidencia 397/1/2017

Najnovšiu hru úspešného chorvátskeho autora **Mira Gavrana** „Bábka“ naštudovalo Mestské divadlo Trenčín

Zuzana Mišáková a Štefan Richtárech v predstavení „Bábka“.

a uviedlo ju v premiére v stredu 10. mája. Hru preložil **Ján Jankovič** a režíroval ju **Štefan Richtárech** a kol.

Štefan Richtárech účinkuje aj v hlavnej úlohe muža, ktorý nie je

napriek zrelému veku schopný nadviazať plnohodnotný dlhodobý vzťah so ženou. Zapojí sa do projektu experimentálnej vedy, kde mu na mieru podľa jeho požiadaviek vyrobia ženu – bábku. Tá sa väčšinu času prispôsobuje svojmu majiteľovi, ale v závere ho čaká prekvapenie. Zažije svojím spôsobom šok a to ho prinúti zmeniť svoj názor na život, vzťahy a ženy.

Štefana Richtárecha na pódiu dopĺňajú **Zuzana Mišáková** a **Diana Minarovičová**.

vlastné poznámky

pomocná evidencia 414/1/2017

Úryvok z príbehu jednej rodiny, do sveta ktorej vstúpila slúžka, otvoril tohtoročnú Noc literatúry v Trenčíne.

Obľúbený projekt, charakteristický verejným čítaním súčasnej európskej literatúry na netradičných miestach, predstavil publiku v letnej čitárni trenčianskej knižnice dielo francúzskej spisovateľky **Leily Slimaniovej**. Kniha s názvom Uspávanka bola ocenená prestíž-

nou Goncourtovou cenou. Prostredníctvom priliehavého opisu mladého manželstva a fascinujúcej, záhadnej postavy pestúnky sa nám v nej odhaľuje dnešná doba so svojimi predstavami o láske a výchove, nerovnocenných vzťahoch a peniazoch, spoločenských a kultúrnych predsudkoch.

Z knihy čítala herečka Mestského divadla Trenčín **Zuzana Mišáková**, hudobnými hosťami boli **Dušan Žember** a **Miloš Žáčik**.

www.vkmr.sk 12.05.2017

pomocná evidencia 424/1/2017

Dva tituly majstra Slovenska a jednu bronzovú medailu získali na Majstrovstvách SR v plesových choreografiách, exhibíciách a showdance v sobotu 13. mája v Žiari nad Hronom členovia TK Dukla Trenčín.

Z 34 zúčastnených choreografií si 12 tanečníkov vybojovalo

zlato v súťažnej kategórii „Latinsko-americké choreografie - Dospelí“ s choreografiou „Stereotyp?“, ktorej autor **Matúš Szeghó** so svojou tanečnou partnerkou **Máriou Ondrášikovou** zís-

kali ďalšie zlato v kategórii „Showdance latinsko-americké tance“ s choreografiou „She used to be mine...“.

Dievčenská tanečná skupina vo veku od 8-14 rokov Campanillas v kategórii „Tanečnice“ obsadila bronzovú priečku s choreografiou **Zuzany Soukupovej** „Ricky Latino“.

Info 30.05.2017

pomocná evidencia 428/1/2017

Po vydaní dvoch zbierok básní predstavila **Mária Demitrová** v poradí druhú rozprávkovú knihu s názvom „Príbehy z Veterníkova“. Vo voľnom pokračovaní „Príbehov z Trdelní-

kova“ predstavuje deťom rozprávkový svet, v ktorom boj so zlom naberá nové rozmery.

Ako sa vám pracovalo na v poradí druhej rozprávkovej knihe?

„Obe rozprávkové knihy sa mi písali veľmi ľahko. Myslím si, že pokiaľ ide nie-

čo od srdca, nemusí sa nič ťahať z päty a ide to aj rýchlo. V praxi to fungovalo tak, že mi prišiel nápad na príbeh, ktorý keď som dokončila, vzápätí sa mi rozvíjal nápad na ďalší. A tak vznikli obe knihy, v ktorých príbehy vzájomne nadväzovali a spojili sa ako reťaz.“

Príbehy z Veterníkova sa od prvej rozprávkovej knihy Príbehy z Trdelníkova podstatne líšia, prezradíte čím?

„Sú to dva protiklady. Tak, ako žijeme v reálnom svete protikladov a polarít, v ktorom vystupujú proti sebe svetlo a tma a dobro a zlo, rovnako je to aj pri knihách. Trdelníkovo je nádherné – až nereálne krásne mesto, do ktorého som nasúkala všetko dobré, čo som si predstavovala, aby náš život obsahoval. Naproti tomu vo Veterníkove sa dejú veci, s ktorými treba bojovať.“

Každý autor do svojho literárneho diela zakomponuje kúsok svojej duše. Ako to bolo v prípade druhej rozprávkovej knihy? Odkryli ste v nej niečo zo svojej temnejšej stránky?

„Určite. Knihy sú mojou výpoveďou všetkého pekného, čo som v živote zažila a rovnako aj toho ťažkého a zlého. Je krás-

ne, že aj s tým ťažkým sa dá zmieriť, prijať to a ísť ďalej. Knihy sú totálne o mne, z mojej hlavy, z môjho srdca.“

Je zložité priniest' detským čitateľom rozprávky, ktoré by ich zaujali v silnej konkurencii televízie a internetu?

„Chcela som napísať knihu s mnohými elementmi – v mojom prípade rozprávku, ktorá by deti bavila a bola humorná. Moje dve deti sú veľmi nároční poslucháči, a rovnako je to v prípade asi všetkých detí. Dnešná generácia má veľmi veľa pod-

netov, ktoré sú im ser-
vírované najmä cez in-
ternet, a to naša gene-
rácia nezažila. Keď
sme boli malí, veľa
vecí sme si museli len
predstavovať, pretože
v televízii neboli, bolo
preto nutné zapojiť
veľkú dávku fantázie.
V porovnaní s nimi

bola tá moja generácia úplne iná. Aj preto bolo trošku náročné zachovať prvky rozprávky s humorom, rýchlym spádom, napätím a podtónom, ktorý mladým čitateľom dá niečo do života.“

Prešli knihy pred vydaním cenzúrou vašich dvoch detí?

„Samozrejme, podľa mňa najlepšimi recenzentmi kníh sú práve deti. Cenzúra mojimi deťmi bola výborná, pretože som dostávala feedback a rady. Napríklad mi povedali: Mami, na tomto sa nebude niekto smiať, radšej to zmeň. V niektorých kapitolách mi poradili, usmernili a veľmi ma tešil ich záujem. Detskí poslucháči sú neskutočne úprimní, keď ich niečo nebaví, dajú to najavo. Pri besedách nebudú ako dospelé publikum, ktoré sa bude kontrolovať a tváriť, že ich to baví, aj keď opak

môže byť pravdou. Deti v tomto veku sú najúprimnejšími tvormi.“

Máte už obdobie čítania rozprávok s deťmi za sebou?

„Deti mi rastú, preto toto obdobie máme za sebou. Teraz mám pocit, že keď budem chcieť niečo napísať, bude to pre starších čitateľov – možno tínedžerov. Posúvam sa v tvorbe ako keby s vekom detí.“

Pamätáte si na rozprávku z vášho detstva, ktorú ste nevedeli pustiť z rúk?

„Z detstva mám najviac v hlave uložené Nevedkove dobrodružstvá, ku ktorým som sa stále vracala, jednu z kníh mám myslím dodnes uloženú. Neskôr ma veľmi bavila Anna zo zeleného domu.“

Vypustili ste niečo zo života, čo ste nahradili literatúrou?

„Od istej chvíle nepozerám televízor a vôbec mi to nechýba. Vypustila som aj noviny, médiá a vykompenzovala som si to buď písaním alebo čítaním kníh, ktoré mám rada.“

www.sme.sk 14.05.2017

pomocná evidencia 430/1/2017

Noc múzeí a galérií je celoeurópske podujatie, ktorého cieľom je prezentovať kultúrne dedičstvo. Galéria Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíne sa aj tento rok stala súčasťou tohto projektu.

Brány galérie v sobotu 20. mája prekročilo viac ako 1166 návštevníkov. Galéria sa otvorila už o 10. hodine dopoludnia sprievodným programom, ktorý začal divadielkom detí zo súkromnej materskej školy Slimáčik. Ďalej pokračovali tvorivé dielničky, obľúbené hry na nádvorí, kde si deti vyskúšali napríklad maľovanie do krupice, land art - omotávanie sochy vlnou, k dispozícii bol foto kútik a rôzne rekvizity. Maľovanie na tvár potešilo našich najmenších návštevníkov a rodičia si

mohli chvíľku oddýchnuť pri výbornej kávičke pojazdnej kaviarne Flyers Coffee.

Nádvorie galérie sa premenilo na pomyselné maliarske plátno. Kreslilo sa nielen na zem kriedami, ale návštevníci mali možnosť zúčastniť sa i plenéru s maliarom **Jánom Meškom** a maľovať na maliarske plátna v priestore nádvoria galérie. Počas celého dňa prebiehali komentované prehliadky aktuálnych výstav

det-skej ilustrácie Vo sve-te rozprávok a snov autoriek **Maji Dusíkovej** a **Jarmily Dikovej**, výstavy Muž z ďalekého východu ilustrátora známych mayoviek **Teodora Schnitzera** a maturit-

ných prác Strednej umeleckej školy v Trenčíne.

Obľúbené galerijné Teatro Galerio pripravilo bábkové divadielko O červenej čiapočke. Hudobná časť večerného programu sa začala koncertom žiakov Základnej umeleckej školy Karola Pádiveho, ktorí predviedli svoj talent. Trenčianska kapela Personal Spaces mala v Galérii Miloša Alexandra Bazovského svoj premiérový koncert. Hudobníci predviedli úžasný výkon a my sa už tešíme, kedy ich uvidíme nabudúce.

Nabitý 12 - hodinový sprievodný program ukončila galéria netradičnou baterkovou prehliadkou všetkých výstav.

www.gmab.sk 20.05.2017

pomocná evidencia 450/1/2017

V rámci 15. narodenín Mestského divadla Trenčín vsadili jej členovia na spomienkový večer. Hostia so zúčastnenou verejnosťou mohli v piatok 19. mája nahliadnuť aj do úplných za-

čiatkov divadla, nakoľko si jeho členovia pripravili chronologický prierez celým 15-ročným pôsobením.

Premietané fotografie z vystúpení sa striedali s autentickými piesňami, videodokrútkami so želaniami od slovenských hercov, spevákov, moderátorov, a tiež hranými scénkami. Kultúrny večer bol doplnený i hudobným číslom speváckeho tria

Krajka, predstavením skvelého trenčianskeho herca **Pavla Seriša** či tancom.

„Záujem o divadlo v Trenčíne je, čoho dôkazom sú tisíce divákov za sezónu. Súčasne je to dobrá reprezentácia mesta, nakoľko hrávame i v zahraničí,“ priblížila **Zuzana Mišáková**, ktorá je jedným z režisérov v divadle a stála pri ňom od jej

Moderátor Štefan Richtárech a jedna zo zakladateľiek divadla Zuzana Mišáková.

samého vzniku. I keď ľudia z Trenčína a okolia prejavujú záujem o kultúru, práve Trenčín je jediné krajské mesto, ktoré nemá stálu divadelnú scénu. „Existujú možnosti vytvorenia projektu v rámci kultúrno–kreatívneho centra pre Trenčiansky kraj, ktorý by zastrešoval i divadelnú scénu. Celý kraj je bohatý na šikovných ľudí, a preto sa nebojím, že by tento projekt, ktorý

je možné financovať z eurofondov, nebol udržateľný a životaschopný,“ vyslovil predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja (TSK) **Jaroslav Baška**.

Počas spomienkového večera členovia Mestského divadla Trenčín ocenili ľudí, ktorí stáli pri zrode divadla, podporovali ho a pri jeho budovaní zanechali významnú stopu. Medzi ocenenými tak nechýbali jej samotní zakladatelia a herci, ale aj ďalšie osobnosti.

www.tsk.sk 22.05.2017

pomocná evidencia 452/1/2017

Zdokumentovať spevácku a zberateľskú cestu výnimočnej interpretky ľudových piesní od Trenčína sa v knihe „Gavurka“ podujala **Zuzana Laurinčíková**.

„Túto osobnosť s krásnou dušou, stále šibalským úsmevom, hravými očami a šarmom vlastným iba jej, som mala možnosť spoznať už vo svojom útlom detstve. Začala moju cestu k spevu a zapálila plamienok záujmu o ľudovú pieseň,“ hovorí autorka, ktorá sa rozhodla zozbierať materiál o výskumnej a interpretačnej činnosti **Lýdie Fajtovej**, po otcovi Gavurovej.

„Vychádzala som z jej osobných zápiskov a rozhovorov s ňou, ktoré som si zaznamenávala a chronologicky sumovala. Po rokoch som ich vytiahla zo šuplíka a stali sa základom tejto knižtičky.“

Publikácia tak predstavuje Lýdiu Fajtovú ako ľudovú speváčku osobitných kvalít, ktorá svojím spevom otvárala svet krásy trenčianskeho folklóru, ako neúnavnú zberateľku piesní, ženu, ktorá sa svojím celoživotným prirodzeným snažením

o propagáciu piesňového dedičstva z okolia Trenčína, zapísala do dejín interpretácie a zbierania ľudových piesní.

Knižka vyšla vo vydavateľstve HELA v spolupráci s Trenčianskym osvetovým strediskom v Trenčíne a s finančnou podporou TSK.

Info 03.05.2017

pomocná evidencia 460/1/2017

Spoločný program súborov Alexandrovci a Trenčan odštartoval krátkym vystúpením práve folklórny súbor Trenčan, ktorý vzácnjej návšteve predviedol ukážky tanca a spevu z Trenčianskeho kraja.

Naše folklórne tradície sa šiestim členom svetoznáameho ruského armádneho zboru páčili a vystúpenie odmenili búrlivým potleskom.

„Poznať sa s národom znamená poznať sa s jeho folklórom, pretože je to spolu prepojené. Keďže sme Slovania, prepojenie medzi ruským folklórom a slovenským je veľmi blízke. Naj-

krajšia je úprimnosť a mladosť v očiach, nežnosť, optimizmus, a to všetko v pesničkách a slovanských folklórnych súboroch je. Každé stretnutie je preto novým odhalením, vždy je to aj niečo nové, čo sa pri

spoločných stretnutiach dokážeme naučiť,“ uviedol zbormajster **Sergej Alexandrovič Sokolov**.

Po vystúpení folkloristov dostali priestor ukázať celému folklórnemu súboru Trenčan a päťdesiatke študentov svoje umenie aj Alexandrovci. Najskôr krátko predstavili históriu zboru, a potom ponúkli niekoľko ukážok zo svojho repertoáru.

Priniesli si so sebou aj tradičné ruské nástroje, s ktorými vystupujú na koncertoch. Prítomným predstavili balalajku a bajan (t.j. harmoniku).

Na záver zaspievali Alexandrovci spoločne s folklórnym súborom Trenčan bez akéhokoľvek nácviku a prípravy pieseň „Na kráľovej holi“. Táto improvizácia obe strany utvrdila v tom, že slovenská a ruská kultúra sú si podobné a napriek jazykovej bariére si študenti s muzikantmi porozumeli aj bez prekladu.

„Máme takú tradíciu, že keď prídeme do krajiny, snažíme sa vystúpiť so známou piesňou krajiny. Páčia sa nám slovenské piesne, pretože naše a slovenské piesne sú si veľmi blízke, majú podobný rytmus, temperament a nežnosť,“ uviedol zbormajster Sergej Alexandrovič Sokolov.

Po programe absolvovali Alexandrovci prehliadku námestia v Trenčíne, po ktorej smerovali ich kroky na Trenčiansky hrad. Po nej sa presunuli do priestorov Zimného štadióna Pavla Demitru v Trenčíne, kde večer vystúpili s celým zborom pred vypredaným štadiónom.

www.tsk.sk 26.05.2017

pomocná evidencia 464/1/2017

V mestskej veži otvorili v stredu 31. mája výstavu trenčianskeho výtvarníka **Jána Hubinského** pod názvom

Ján Hubinský na vernisáži v mestskej veži.

Narrenturm (v nemčine veža bláznov). Takto nazval autor svoju aktuálnu kolekciu objektov, sochárskych a maliarskych kreácií.

Ján Hubinský sa narodil 1. februára 1951 v Rakol'uboch. Neabsolvoval žiadnu školu výtvarného zamerania, ale veľmi skoro ho zviedla výtvarná múza a už sa jej nezbavil. Začal s drevom, kovom a neskôr

pridal hlinu. Keramika má v jeho tvorbe významné miesto, zameriava sa na plastiku, objekt a tvorbu architektúry. Neskôr sa dostal až k maľbe a v posledných rokoch pridal aj kreslený humor.

Jeho výtvarné snaženie bolo korunované prijatím do Zväzu slovenských výtvarných umelcov (dnes Slovenská výtvarná únia) v roku 1988.

V poslednom období vytvoril niekoľko pamätných dosiek významným osobnostiam Slovenska. Rozmerovo najväčším realizovaným dielom je bronzová fontána s priemerom 4,60 m na námestí v Opave. Zúčastňuje sa kolektívnych cyklických prehliadok.

Ján Hubinský: Rakoľubský lunochod (hliník, oceľ).

Poslednú výstavu pripravili spoločne so synom, architektom a výtvarníkom **Jurajom Hubinským** v roku 2014. Žije striedavo v byte na Sihoti a v dome, záhrade a ateliéri v Rakoľuboch.

vlastné poznámky
pomocná evidencia 484/1/2017

V poradí 21. ročník krajskej súťaže Amatérskej fotografie Trenčianskeho kraja (AMFO) oslovil takmer stovku autorov, ktorí do súťaže zaslali neuveriteľných 430 unikátnych fotografií a 3 multimediálne prezentácie.

Amatérski umelci boli rozdelení do troch skupín podľa veku, všetky tri skupiny súťažili v kategórii čiernobiela a farebná fotografia.

O výbere fotografií, ktoré si zaslúžia ocenenie, rozhodla trojčlenná odborná komisia, ktorú tvoril **Jan Tluka, Radovan Stoklasa** a **Barbora Varga Petříková**. Na pôde Úradu Trenčianskeho samosprávneho kraja (TSK) všetkých privítal riaditeľ úradu **Michal Žitňanský**.

„Dnešnú dobu charakterizuje globálny a najmä rýchly technologický boom s čoraz sofistikovanejšími technológiami. Spôsoby zachytiť to, čo nám okolitý svet ponú-

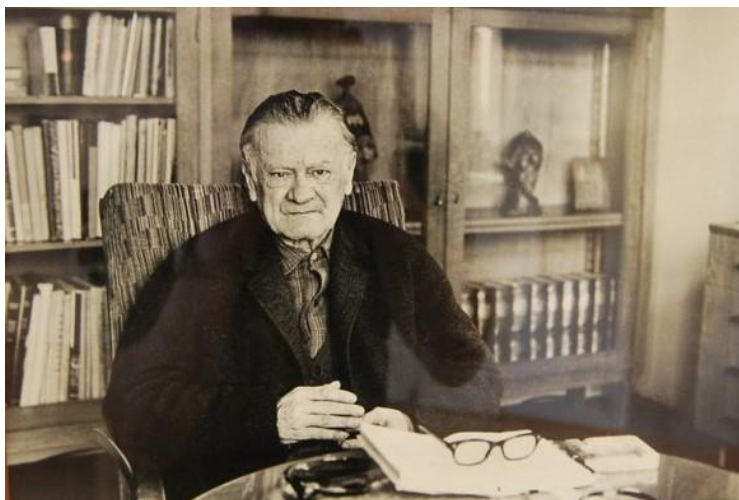
Katarína Chmelárová. Trenčín: Sucho a prázdno II

ka, sú stále rozmanitejšie. V kombinácii s kreativitou amatérskych fotografov vznikli výnimočné 4 stovky unikátnych fotografií. Preto gratulujem všetkým oceneným a držím im palce na celoslovenskom kole súťaže,“ uviedol Michal Žitňanský. Ocenenia získali aj trenčianski autori **Jiří Skřipský, Eleonóra Žůrková, Adam Krajčír, Jan Bureš, Igor Gašparík, Ing. Július Kákoš, Štefan Majtán, Lukáš Kubičina** a **Jana Veresová**.

www.tsk.sk 02.06.2017
pomocná evidencia 490/1/2017

Obraz Sekera za 90 tisíc eur, Pobožnosť v horách za 76 tisíc eur či Košiar za 38 tisíc eur. V takých cenách sa vydražili Bazovského diela. Ich autor pritom nemal v 50. rokoch ani na farby a plátno.

Prípád ukradnutého obrazu **Miloša Alexandra Bazovského**

Miloš Alexander Bazovský

sa ťahá už takmer dva roky. Súd s bývalou pracovníčkou múzea, ktorá je obvinená z krádeže vzácneho obrazu, uzavrú v júni.

V rukách súkromného zberateľa zo Žiliny takmer skončil vzácny Bazovského

obraz *Ženy pod krížom*. Obraz, ktorý má hodnotu minimálne 50-tisíc eur, kúpil zberateľ za osemtisíc.

Keď sa dozvedel, že obraz je ukradnutý a pochádza z Trenčianskeho múzea, na druhý deň ho vrátil.

O diela M. A. Bazovského je dodnes medzi zberateľmi eminentný záujem. Patria medzi najkupovanejšie a najhl'adanejšie.

Prečo sú obrazy Bazovského obrovským lákadlom, prečo dosahujú nákupné ceny vysoké čiastky a iné zaujímavosti nám o Bazovskom prezradila výtvarná teoretička **Alena Hejlová**. Od roku 1980 sa s obrazmi slovenského majstra stretávala na pôde Galérie M. A. Bazovského denne. Patrí medzi najväčších slovenských znalcov výtvarného diela tohto maliarskeho génia, ktorý sa narodil 11. januára 1899 v Turanoch a zomrel 15. decembra 1968 v Trenčíne.

Nemrzí vás, že o našom výtvarnom velikánovi Bazovskom sa začalo častejšie hovoriť medzi širokou verejnosťou opäť až s kauzou jeho ukradnutého obrazu?

„V umení sa nedá vždy o všetkom rozprávať a v plnej šírke. Sú obdobia, kedy sú umelci viac v popredí a sú vychytenejší a „zberateľnejší“. Sú autori, ktorých diela sa zbierajú a kupujú vždy. Tak je to aj s Bazovským. Jeho dielo je uzavreté už viac

ako päťdesiat rokov. V podstate ešte dlhšie. Pretože, keď sa presťahoval do Trenčína, bol už veľmi chorý. V Trenčíne tvoril veľmi málo. Jeho dielo bolo uzavreté dávno pred jeho smrťou.“

Prečo sú súkromnými zberateľmi jeho diela také vyhľadávané, že sú za ne ochotní investovať obrovské finančné čiastky?

„Jeho dielo nie je nekonečné a jeho diela sa rozobrali. Začal tvoriť už po roku 1925, keď skončil štúdium v Prahe a vrátil sa na Slovensko do rodných

Výtvarná teoretička Alena Hejlová.

Turian. Diela vystavoval a išli aj do súkromných rúk. Bazovský už vtedy obrazy predával, a tak sa míňali medzi verejnosťou a v galériách. Jeho obrazy z tvorivej špičky sú dnes už niekde zakotvené natrvalo v galériách, múzeách a medzi súkromnými zberateľmi. Ak chce niekto teraz zohnať najlepšie veci, tak je už neskoro.“

Čím Miloš Alexander Bazovský fascinuje súkromných zberateľov?

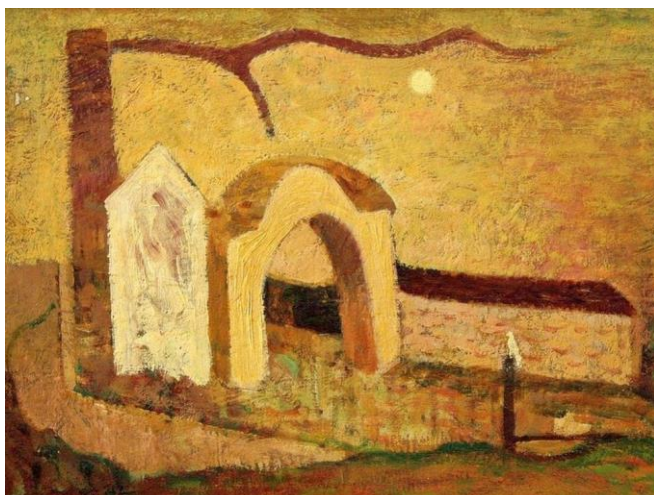
„Patrí medzi zakladateľov moderného slovenského maliarstva. Dostal sa do žiackych čítaniek spolu s Martinom Benkom, Jankom Alexym, Ľudovítom Fullom, Mikulášom Galandom. To boli diela, ktoré žiaci vídali už v ranných rokoch na reprodukciách. Aj preto ich originály túžia mať zberatelia vo svojich súkromných zbierkach. Kupujú ich aj napriek tomu, že ceny obrazov Benku, Bazovského i Fullu sa vyšplhali až na neúmerne vysoké čiastky.“

Cena ukradnutého a takmer okamžite vráteného Bazovského obrazu z roku 1938 Ženy pod krížom má hodnotu minimálne 50 tisíc eur. Zdá sa vám táto čiastka primeraná?

„Celkovo obrazy Miloša Alexandra Bazovského sú cenovo premrštené.“

Bazovský bol čínorodý autor. V jeho galérii v Trenčíne je 462 obrazov a 667 kresieb. Objavujú sa na Slovensku aj doteraz neobjavené diela?

„Nové Bazovského diela sa stále objavujú. Galéria Bazovského v Trenčíne mala pred týždňami počas nákupnej komisie v ponuke štyri

Miloš Alexander Bazovský: Brána

obrazy od Bazovského. Tri diela boli úplne z raného obdobia po roku 1925. Tieto diela sa na verejnosti objavili po veľmi dlhých rokoch. Ja som sa s nimi naposledy stretla pred dvadsiatimi rokmi. V rodisku Bazovského v Turanoch

získoval v minulosti pán Liskaj, kto vlastní v súkromných rukách diela tejto výtvarnej legendy. Vytvoril potom brožúrku, kde boli publikované neznáme diela maliara. Tri z tých diel sa objavili u nás počas nákupu. Galéria tieto diela odkúpila.“

Bazovského obrazy majú obrovskú hodnotu. Snažia sa falzifikátori napodobňovať jeho diela?

„Áno, veľmi. Falzifikátori si však myslia, že Bazovský sa ľahko napodobní. Ale nie je to pravda. Bazovský mal veľmi špecifický spôsob ukladania farby, ťahy štetca, špecifickú farebnosť. Napodobniť ho je naozaj problém.“

Stalo sa nejakej galérii, že odkúpila zo súkromných rúk falzifikát obrazu Bazovského?

„Nepravé obrazy, ktoré vychádzajú na povrch v súčasnosti, to sú veci, ktoré vznikli v posledných 15 – 20 rokoch. Po revolúcii sa rozbehla výroba takýchto falzifikátov. Staré obrazy, ktoré sa nakupovali do galérií, všetky boli pravé. My sme vždy

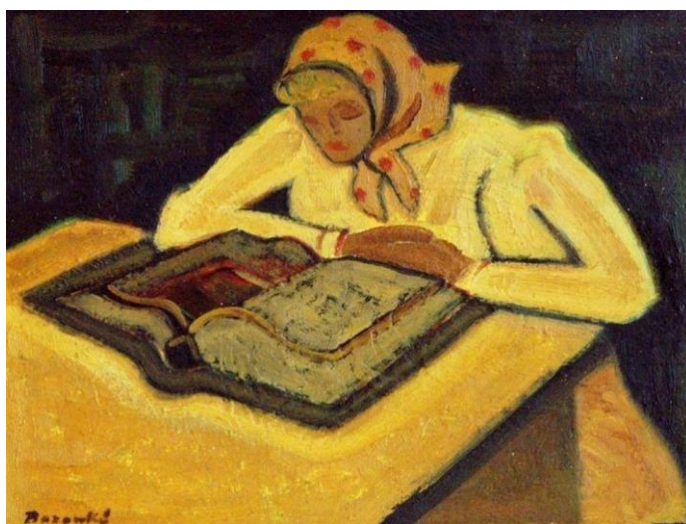
zist'ovali aj „životopis“ diela. U koho bol obraz, kedy si ho obstaral. Obrazy sa dali kúpiť aj priamo na Bazovského výstavách. Výtvarné diela boli aj u lekárnických a právnických rodín, kde to patrilo k bontónu. Galérie vedeli, čo kupujú, podvrhy Bazovského sa k ním nedostali.“

Sú všetky Bazovského obrazy signované jeho menom alebo ostali niektoré zahalené rúškom tajomstva?

„Skoro všetky diela Bazovský podpísal. Našli by sa aj diela, na ktorých podpis chýba. Jeho podpis sa vyvíjal. Obrazy vytvorené v tridsiatych rokoch podpisoval celým menom Bazovský so špecifickým písmenom B. Povoynové diela označoval M-A-B, niekedy iba M.B.“

Aký je pomer vlastníctva obrazov Bazovského medzi galériami a súkromnými vlastníkmi?

„Nemáme tú možnosť ako zistiť, čo všetko je ešte v súkromných rukách. Určite niekde na strednom Slovensku, v Martine, vo Vrútkach, v Žiline, v Banskej Bystrici sú majitelia diel Bazovského. V súkromných rukách v Trenčíne. V našej galérii je vyskladaná stála expozícia a dosť obrazov je ešte aj na paneloch v depozite. Okrem malieb vlastníme aj vyše 600 kresieb.“

Miloš Alexander Bazovský: Čítajúca

Obrazy sú v Galérii M. A. Bazovského roky voľne vystavené. Prišlo k ich poškodeniu alebo k snahe nejaký odcudzit'?

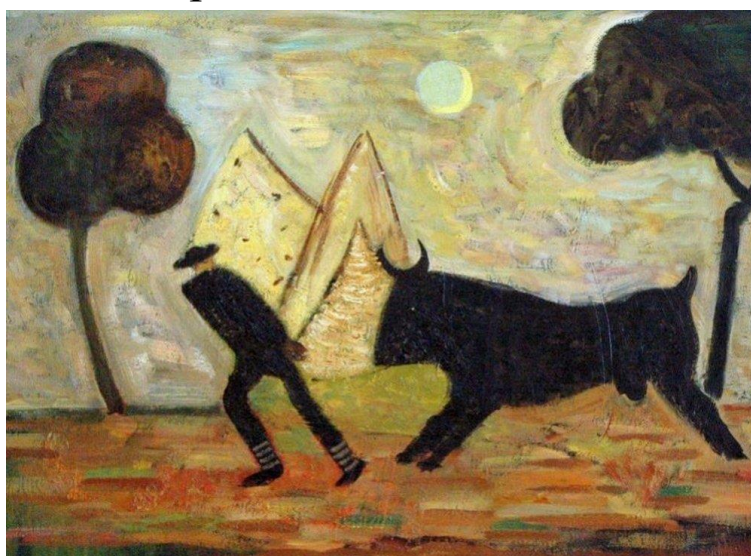
„Musíme si zaklopať, že zatiaľ nie. Všetko je sledované kamerovým systémom, všetko máme pod dozorom. Máme tu aj osobný dozor. Zatiaľ sa nestalo, že by bolo v našej galérii

nejaké dielo poškodené alebo ukradnuté. Nebol ani pokus o krádež. Bazovského diela sme v minulosti požičiavali aj na výstavy po Slovensku i do zahraničia. Obrazy boli v Bulharsku a odtiaľ sa nám niektoré diela vrátili poškriabané. Asi ich necitlivo vybaľovali. V 70. rokoch boli niektoré kresby a gvaše na výstave v Havane. Niektoré kresby pozahýbali, ako im to vyhovovalo do rámu.“

Galéria M. A. Bazovského vlastní obrovskú zbierku Bazovského diel. Je najväčšou na Slovensku?

„Galéria získala Bazovského pozostalosť, keď bol už tu v Trenčíne. Do zbierky galérie sa dostali diela, ktoré už boli „záverečné“ a z konca 40. a 50. rokov. Tridsiate roky vtedy už v jeho majetku neboli. Tie veci už boli rozpredané a rozchytané. Na počet kusov ma galéria pravdepodobne najviac diel Bazovského, ale nevlastní tie najšpičkovejšie diela z 30. rokov. Tie sú v Slovenskej národnej galérii v Bratislave, niečo je v galérii na Orave, v Martine, v Liptovskom Mikuláši.“

Miloš Alexander Bazovský: Malatínsky býk

Špekulujú predajcovia Bazovského obrazov pri ponukách galériám alebo ich predávajú skôr a radšej do súkromných zbierok?

„Minulý týždeň ma navštívil pán, ktorý zdedil Bazovského obraz z 30. rokov. Nebolo to síce to najšpičkovejšie obdobie a dielo, ale bol to zaujímavý a veľký Bazovského obraz. Chcel najradšej obraz predat' do galérie, na taký finančne náročný obraz by však musela dostať galéria grant z ministerstva kultúry. Ľudia sa snažia dobre predat'. Ceny obrazov by mal ohod-

notiť súdny znalec určený na výtvarné diela. Chcú od nás určiť aj pravosť diel.“

Skupujú diela Bazovského aj zahraniční zberatelia?

„Nie. Sláva Miloša Alexandra Bazovského sa končí na hraniciach Slovenska.“

Bolo treba niečo reštaurovať? Aká je kvalita farieb či plátna, ktoré Miloš Alexander Bazovský používal?

„Bazovský nebol veľký pedant. Pokiaľ bol na tom finančne dobre, dával si na veciach záležať. V 30. rokoch robil veľa vecí na plátno, dával si záležať aj na podkladoch. V 50. rokoch bol zaznávaný a jeho osobnosť potláčaná. Jeho dielo nebolo žiaduce vystavovať. Preto nemal možnosť predávať, tak bol na tom finančne dosť zle.“

V roku 1951 mu boli dokonca zhabané obrazy pre nedoplatok daní. Čo sa vtedy dialo v živote Bazovského?

„Príčinou bola spoločensko-politická situácia. Nechcel maľovať v duchu socialistického realizmu. Vrchnosť mu dávala najavo, že s ním veľmi nepočíta, že nedostane zákazky. Prežíval, ako sa dalo. Maľoval aj na preglejku a sololit. Má obrazy, ktoré aj premaľovával. Boli obdobia, keď nemal na oleje, nemal na farby či podklady. Maľoval, ako sa dalo.“

Bazovský miloval slovenskú krajinu. Maľoval Turiec, Oravu, Liptov, Detvu. Mal nejaký najobľúbenejší kraj?

„Zaujímala ho veľmi napríklad rázovitosť a drsnosť Detvančov. Fascinovaný bol aj ich krojmi. Miloval rodný Turiec, rodné Turany i Liptov. Po vojne začal chodiť na Oravu, kde ho zaujali dediny. Napriek všetkej chudobe mal výlety na Oravu rád. Po ľudskej stránke to boli pre neho pekné roky, stretával tam aj mnoho svojich kolegov.“

Prečo dožil svoj život práve v Trenčíne na Kukučínovej ulici?

„Ponúkli mu bývanie vo vile na Kukučínovej ulici. V Trenčíne už skoro vôbec nemaľoval. Bol vážne chorý.“

Ako hodnotia výtvarní teoretici časové obdobia v živote Bazovského vzhľadom na jeho tvorbu?

„Jeho štýl sa vyvíjal. Dobré sú 30. roky, v ktorých si hľadal a našiel svoj štýl. Vidiek a folklór zohral v jeho tvorbe veľkú úlohu. Tvorivý rozlet zaznamenal aj v 50. rokoch.“

www.sme.sk 04.06.2017

pomocná evidencia 499/1/2017

Trenčiansky hrad hostil v piatok 2. júna premiéru slovenského muzikálu „Studňa lásky“. Pred zaplneným hľadiskom prírodného amfiteátra na Trenčianskom hrade sa 70 účinkujúcim vydarila premiéra diela, na ktorom pracovali deväť mesiacov, na jednotku. Počasie im prialo, a tak čarovnú atmosféru dotváral krásny západ slnka.

Speváckymi výkonmi a tanečnými kreáciami na javisku očarili publikum žiaci trenčianskej ZUŠ Karola Pádivého.

Medzi divákmi bol aj trenčiansky župan **Jaroslav Baška**: „Musím povedať, že celosvetová premiéra muzikálu Studňa lásky na Trenčianskom hrade ma veľmi prekvapila. Myslím si, že po premiére si účinkujúci zaslúžia priestor a miesto aj v Slovenskom národnom divadle, pretože to bolo pripravené na úrovni. Preto si neviem predstaviť, kde inde by sa mala hrať celosvetová premiéra muzikálu Studňa lásky ako na Trenčianskom hrade, pretože tu sa to všetko začalo. Som rád, že prišlo veľa ľudí z Trenčína a okolia a že si tento krásny piat-

kový večer užili,“ uviedol predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja.

Autorom hudby je **Ludo Kuruc**, texty napísal **Rišo Bönde**, autorkou scenára a režisérkou je **Janette Strhárska**. Muzikálový orchester viedol **Ludvík Soukup**. Tento jedinečný orchester vznikol spoluprácou učiteľov a žiakov ZUŠ Karola Pádivého v Trenčíne, Komorného orchestra mesta Trenčín, súboru Musica Poetica a Erbetes Quartet.

Dej muzikálu sa odohráva na Trenčianskom hrade niekedy v rokoch 1475-1499. Hradný pán Štefan Zápoľský je úspešný vojvodca, oligarcha a najmocnejší muž po kráľovi, nemá však žiadneho dediča. Jeho energická manželka Hedviga Těšínska by rada zmenila hrad na prepychové sídlo. Žiaľ, na hrade nie je

voda. Ale hradná pani je zvyknutá dostať, čo chce... Ide o strhujúci príbeh z dávnych čias, príbeh o sile pravej lásky zoči-voči arrogantnej politickej moci a neprekonateľným prednáškam.

Ludo Kuruc spolu s riaditeľkou ZUŠ Karola Pádivého v Trenčíne **Evou Kulhánkovou** a umeleckým zástupcom riaditeľky ZUŠ K. Pádivého

Róbertom Zemenem po premiére pokrstili notový materiál vodou zo studne z Trenčianskeho hradu.

Predstavenie ponúklo návštevníkom všetko, čo má správny muzikál obsahovať, od skvelých tanečných kreácií cez zaujímavé kostýmy po chytľavé piesne.

www.tsk.sk 04.06.2017

vlastné poznámky

pomocná evidencia 501/1/2017

Na Základnej umeleckej škole Karola Pádivého pedagógovia spoločne so žiakmi všetkých odborov, ktoré sa na škole vyučujú, pripravili ambiciózny projekt - nový pôvodný slovenský muzikál *Studňa lásky*. Jedným z cieľov projektu bolo ponúknuť žiakom možnosť aktívne rozvíjať vlastné tvorivé sily. O prípravách porozprával pedagóg **Róbert Zemene**.

Prečo ste sa rozhodli práve pre muzikál?

„Muzikál ako forma nám dáva príležitosť sústrediť kreatívnu energiu všetkých študijných odborov na našej škole, hudobného, dramatického, tanečného i výtvarného. Nadchla ma myšlienka pokúsiť sa vytvoriť niečo, na čom sa môže podieľať celá škola. Navyše, žáner muzikálu je atraktívny pre mladých ľudí, a vedel som, že by ich to mohlo chytiť, účinkujúcich aj divákov. Po tretie, osobnosť a skúsenosti autorov, speváka a skladateľa **Luda Kuruca** a textára **Richarda Böndeho** bola zárukou, že scénická hudba a texty songov budú kvalitné. A naozaj, keď prišli prvé partitúry, chytilo nás to okamžite za srdce! Ludo Kuruc je známy svojou

Riaditeľka ZUŠ K. Pádivého Eva Kulhánková a jej umelecký zástupca Róbert Zemene pri príhovore pred začiatkom muzikálového predstavenia.

muzikálu je atraktívny pre mladých ľudí, a vedel som, že by ich to mohlo chytiť, účinkujúcich aj divákov. Po tretie, osobnosť a skúsenosti autorov, speváka a skladateľa **Luda Kuruca** a textára **Richarda Böndeho** bola zárukou, že scénická hudba a texty songov budú kvalitné. A naozaj, keď prišli prvé partitúry, chytilo nás to okamžite za srdce! Ludo Kuruc je známy svojou

tvorbou pre deti, je to špičkový spevák a aranžér s bohatými skúsenosťami, a je to dobrý kamarát. Vďaka tomu sme mohli spolupracovať ideálnym spôsobom: Napísal som hlavnú charakteristiku postáv, opísal som ich ciele, túžby, emocionálne rozpoloženie, historické pozadie a na tieto prvé poznámky au-

tori komponovali hudbu a texty. To boli nádejné začiatky. Kľúčové bolo, že bývalá riaditeľka **Veronika Soukupová** od prvej chvíle náš nápad podporila a postavila sa zaň. Réžiu a choreografie si vzala na starosť **Janette Strhárska**, vedúca tanečného a dramatického

odboru na škole, dotvorila scenár do výslednej podoby, takže výsledok je vynikajúci.“

Ako ste sa dostali k téme Studne lásky?

„Téma prišla sama, okamžite, ako sme si s autorom povedali, že skúsime muzikál. Príbeh Omara a Fatimy je príbehom, ktorý

by nám mohol závidieť aj Broadway, silný, s jednoduchým a nadčasovým posolstvom. A je to predovšetkým téma naša, trenčianska, tak kde inde, než na Trenčianskom hrade by mal takýto muzikál mať premiéru? To nám

bolo jasné od začiatku. Do scenára sa podarilo zakomponovať nie celkom známe historické súvislosti, napríklad objavenie sa vidličky v Uhorsku, alebo postavu rozprávača, Valentina Grega Bakfarka, umelca a lutnistu známeho v celej vtedajšej Európe,

ktorý bol vychovávaný na Zápoľského dvore. Pridali sme trochu humoru a niektoré súčasné prvky, ako je rap alebo

swing, aby sme podporili presahy do súčasnosti, ktoré v scenári nájdete.“

Pripraviť projekt sa asi neobišlo bez problémov...

„Prvým problémom, ktorému

sme čelili, boli samotné učebné osnovy. Štátne umelecké školstvo u nás, žiaľ, zatiaľ neposkytuje priestor pre takéto multižánrový projekt. Druhou výzvou bolo nájsť vhodných hercov. Keď sme začínali v auguste skúšať, nemali sme spievajúcich detských hercov, ani hrajúcich spevákov, napríklad v árii Štefana Zápoľského musí herec rapovať, ale nikto to u nás nevyučuje, takisto swingové alebo renesančné frázovanie orchestra a spevákov, niektoré deti sa s tým stretli prvý raz... Muzikál nám nastavil zrkadlo, ukázal, akí sme organizátori, vyjednávači, ako sa vieme prezentovať v médiách a koľko peňazí vieme zohnať...

Nie všetci kolegovia sa nadchli pre spoluprácu, z rôznych pohľadov, veď to, čo robíme, je vlastne dobrovoľnícka práca. A veľmi náročná práca. Nájsť vhodných predstaviteľov hlavných

postáv, naučiť ich úlohy, postaviť 30-členný orchester, obe-
tovať kvantum času na skúšky, nácviky náročných partov,
organizovať pravidelné skúšky 70 ľudí v ich voľnom čase a
nájsť aspoň približne vhodný priestor s javiskom pre nácviky –
to nás veľmi vyčerpalo. Ale to je reálny obraz kultúry v tomto
meste, veď ako jediné významné slovenské mesto nemáme
divadlo, koncertnú sálu, to nie je len chyba úradníkov, sa-
mosprávy, to je diagnóza nás všetkých, ktorí tu žijeme. Trenčín
je vlastne ako tá studňa v hradnej skale...”

V akom zmysle slova?

„Ako tá studňa, Trenčín je síce impozantnou, ale dierou, do
ktorej hádzeme peniaze, ale vody v nej niet... Musíme si kultúru
najprv zaslúžiť, veľa a hlboko „kopat“, a to je to, o čo sa na
našej škole usilujeme.“

www.sme.sk 27.05.2017

pomocná evidencia 467/1/2017

Detský spevácky zbor Vážky ocenili v celoslovenskom kole
súťaže detských speváckych zborov „Mládež spieva 2017“
zlatým pásmom a cenou poroty za hlasovú kultúru. Finále 48.
ročníka postupovej súťaže a prehliadky detských speváckych
zborov sa konalo v dňoch 8. – 9. júna v Prievidzi. Zbor pracuje
pod vedením **Miroslavy Kaliňákovej** pri ZŠ Dlhé Hony.

Info 04.07.2017

pomocná evidencia 528/1/2017

Trenčianske folklórne slávnosti v Mníchovej Lehote sa zača-
li už v piatok 9. júna.

Hudobný a tanečný program, v ktorom sa predstavili sólisti
speváci, spevácke skupiny, ľudové hudby, sólisti tanečníci
a malé tanečné formy z 24 folklórnych kolektívov, bol ve-
novaný nielen hudobnému a tanečnému dedičstvu v podobe
ľudových piesní, tancov, zvykov s rôznorodou tematikou, ale aj

folkloristovi **Jozefovi Lehockému** za spracovanie piesňových, znotovaných monografií ľudových piesní, tancov, zvykov nielen z trenčianskeho regiónu, ktorých je viac ako pätnásť...

Aj keď sa zdalo, že sa budú musieť v sobotu slávnosti presunúť do kultúrneho do-

mu, predsa len sa počasie umúdrilo a presne na poludnie sa vyčasil.

Na rozmedzí Strážovských vrchov a Považského Inovca, v Uhréch jame, ako kedysi volali miesto – terajší amfiteáter v Mníchovej Lehote, bolo naozaj veselo. V pestrom popoludňajšom programe plnom ľudovej hudby, spevu a tanca sa širokej verejnosti predstavili vynikajúce folklórne súbory a skupiny detí, mládežníkov, dospelých, seniorov, sólistov spevákov, tanečníkov nielen z Trenčianskeho kraja. Hostom programu bol folklórny súbor Vršatec z Dubnice nad Váhom.

Na sviatku tradičnej ľudovej kultúry nechýbali ani sprievodné podujatia, ktoré nadväzovali na tradičné prvky folklóru v podaní majstrov ľudového umenia a výstavy zo súťaže amatérskej fotografie – Folklórne fotoozveny.

Záver slávností patril tanečnej škole ľudových tancov z Dolných Orešian Šotyš a Trasená polka spolu s tanečnými pedagógmi z FS Vršatec **Monikou** a **Vlast'om Trnkom**.

Dramaturgia Trenčianskych folklórnych slávností bola zameraná výlučne na prejavy tradičnej ľudovej kultúry bez komerčných programových ponúk.

Podujatie pripravilo Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne

spolu s obcou Mníchova Lehota a s finančnou podporou z Fondu na podporu umenia.

www.tnos.sk 13.06.2018

pomocná evidencia 538/1/2017

Účastníkov 10. ročníka medzinárodného literárno-výtvarného sympózia Ora et Ars prijal v pondelok 19. júna primátor mesta **Richard Rybníček**.

Privítal ich na pôde mesta a zároveň im poďakoval za účasť na sympóziu, ktoré podľa neho dodáva Trenčínu každým rokom nový esprit.

Tohoročných trinásť účastníkov výtvarnej sekcie predstavil jej garant **Jozef Vydrnák**, prítomných básnikov zasa spisovateľ **Rudolf Dobiáš**. Všetci sa podpísali do pamätnej knihy mesta.

Umelci budú tvoriť svoje diela v priestoroch Malej a Veľkej Skalky, v plenéri, vo výstavných priestoroch Mesta Trenčín a v blízkom okolí až do soboty 24. júna, kedy práce predstavia po prvý raz verejnosti.

Ukončenie sympózia sa uskutoční 24. júna v Diecéznej svätyni sv. Andreja-Svorada a Beňadika na Malej Skalke. Súčasťou verejnej vernisáže bude aj autorské čítanie poézie **Erika Ondrejčku** „Sonáta Pre hlaS“ s hudobným sprievodom **Miloša Železnáka** (gitara).

Spisovateľ Rudolf Dobiáš, za ním primátor Richard Rybníček.

Organizácia je Mesto Trenčín. Spoluorganizátormi sú okrem iných aj Trenčiansky samosprávny kraj, Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne a

Farský úrad Skalka nad Váhom, Sympóziu podporil Fond na podporu umenia.

www.trencin.sk 19.06.2017

pomocná evidencia 552/1/2017

Vo štvrtok 22. júna slávnostne otvorili nádvorie galérie M. A. Bazovského v Trenčíne. Pracovníčky galérie pre návštevní-

kov pripravili módnú prehliadku, na ktorej sa predstavili okrem iných odevné dizajnérky **Veronika Kostková, Petra Pršová, Veronika Lokajíčková** a úspešní absolventi odevného dizajnu SUŠ Trenčín. Celý večer spríjemňoval hudobný program, pop up

store, dizajnéri v galérii a garden party. O výborné drinky sa postaral Panoramaclub.

Galéria M.A. Bazovského v Trenčíne sa rozhodla sprístupniť verejnosti nádvorie galérie. Počas celého leta pripraví niekoľko podujatí s bohatým sprievodným programom pre malých aj veľkých. Každú sobotu počas letných prázdnin budú pre verejnosť otvorené brány galérie. Pripravujú sa rôzne tvorivé dielne, workshopy, hry na nádvorí, komentované prehliadky, stretnutia s umelcami, koncerty, prednášky a výstavy.

Organizátorky veria, že sa im podarí nádvorie galérie oživiť.

www.gmab.sk 22.06.2017

pomocná evidencia 569/1/2017

V utorok 20. júna predstavili vo Verejnej knižnici M. Rešetku v Trenčíne literárnu podobu štvrtého pokračovania cyklu *Príbehy z Trenčína*.

Slávnostné predstavenie legendy, na ktorom sa zúčastnili druháci a tretiaci zo Základnej školy na Hodžovej ulici v Tren-

čine, bolo zároveň tlačovou besedou a pozvánkou na jej multimediálne spracovanie pod holým nebom 30. júna a 1. júla.

Knižku uvádzajú do života autori Vlado Kulíšek (vpravo) a Jozef Vydrnák.

Opát Štefan bol chlapec zo skromných pomerov, ktorý sa narodil v Tekovskej Breznici. Zhodou okolností sa dostal až na Skalku pri Trenčíne, kde sa stal opátom.

„Najzaujímavejšie na ňom je, že bol veľkým priateľom Matúša Čáka. Bol jeho spovedníkom a jediným človekom, ktorému sa Matúš zdôveroval s duchovnými témami,“ hovorí autor literárnej predlohy **Vladimír Kulíšek**.

Keďže v príbehu ide o reálne postavy Matúša Čáka a Štefana, musel aj výtvarník **Jozef Vydrnák** na to pri ilustrovaní prihliadať. „Snažil som sa vychádzať z historických zobrazení Matúša Čáka,“ hovorí.

Na obálke knihy je pohľad na Skalku z brehu Váhu na strane Opatovej. Prepojenie cez rieku tvorí drevený most položený na člnoch. „Niekedy býval tak urobený,“ hovorí Jozef Vydrnák.

V pozadí je panoráma kláštora na Skalke zredukovaného len na ľavú benediktínsku časť, ktorá za Matúša Čáka existovala. Až neskôr tam prišli jezuiti a dostavali pravú časť.

Na chrbte obálky je pôvodný dvojvežový románsky kostolík na Skalke, zobrazený podľa existujúcich prameňov.

„Pri ňom sa odohráva situácia, o ktorej píše knižka, že opát Štefan prijíma medzi mníchov výbojným životom unaveného Matúša Čáka. Dáva si mníšsky habit a s pokorou ide možno dožiť svoj život do kláštora na Skalku,“ dopĺňa ilustrátor.

V knižočke je aj poďakovanie za odborné konzultácie **prof. ThDr. Viliamovi Judákovi, PhD.** a **PhDr. Vlastimilovi Háblovi.**

www.trencin.sk 23.06.2017
pomocná evidencia 570/1/2017

Najviac pozitívnych hodnotení, najväčší záujem zahraničných médií či bezproblémový priebeh sú len niektoré z dôvodov, prečo hodnotíme Pohodu 2017 ako fantastický festival, ktorý bol naplnený fantastickými ľuďmi.

Po skončení najväčšieho slovenského multižánrového festivalu Pohoda 2017 v Trenčíne to povedal jeho PR manažér **Anton Repka.**

„Obavy súvisiace s počasím sa podľa neho nenaplnili, očakávania súvisiace s programom boli podľa reakcií médií a návštevníkov prekonané.

Pohodu 2017 preto podľa Repku azda najlepšie vystihujú slová českého básnika a novinára **Jáchyma Topola:** „Pripadali sme si ako v budúcnosti, ktorá šťastne dopadla.“

V úvodný deň festivalu podľa neho najviac zaujal projekt Bolo nás jedenásť, ale aj šou nórskoho komediálneho dua Ylvis či gitarová šou The Ills, shoegazeové legendy Slowdive a anglickí punkeri Slaves.

Piatkový hlavný program patril výrazným ženám zasnenej Birdy, R&B dive Solange či rapperke M.I.A. Nočný program ovládli Legende IDM Squarepusher, Austre a Sleaford Mods. Sobotňajší večer patril „gitarovkám“ Rodrigo y Gabriela, Jake

Bugg a najmä alt-J, ktorí predviedli podľa viacerých novinárov jeden z najlepších koncertov Pohody v jej histórii.

„Jedným z najčarovnejších momentov bol koncert Už solnečko svita! Jureš Líška dal pre Víťanie slnka dokopy folklórnu superskupinu, ktorá spolu s veľkým počtom ľudí pod pódium ukázala, že táto naša tradičná bodka za festivalovým dňom nie je vlastne vôbec o slnku, ale o ľuďoch,“ skonštatoval PR manažér.

So zaujímavými ľuďmi sa podľa neho diskutovalo v zaplnených debatačných stanoch, v ktorých boli špičkoví spisovatelia, lekári, vedci, športovci, aktivisti, osobnosti hudobnej scény či prezident **Andrej Kiska**.

www.sme.sk 10.07.2017

pomocná evidencia 616/1/2017

Medzinárodné výtvarno-literárne sympóziu ORA ET ARS Skalka oslávilo tento rok jubilejné 10. výročie. Pôvodne vznik-

lo ako prejav úcty k najstaršiemu pútnickému miestu na Slovensku – Skalke pri Trenčíne, ktoré má výnimočnú atmosféru.

S myšlienkou založiť túto peknú tradíciu prišiel kurátor výstavy, his-

torik a znalec umenia **Marián Kvasnička** a výtvarník a koordinátor výtvarnej sekcie **Jozef Vydrnák**. „Vychádzame z toho, že každý na tomto mieste zažije niečo, možno aj zázrak. Zažije ticho a mlčanie, ktoré môžu byť pridanou hodnotou umeleckého diela,“ doplnil kurátor Marián Kvasnička.

Hlavným organizátorom 10. ročníka sympózia bolo Mesto Trenčín v spolupráci s Trenčianskym osvetovým strediskom v Trenčíne, Farským úradom Skalka nad Váhom, organizáciou Beňadik, občianskym združením T-VIA a Trenčianskym samosprávnym krajom.

Slávnostnej vernisáže sa v sobotu 22. júla zúčastnil aj jeho predseda **Jaroslav Baška**, ktorý vyzdvihol okrem umeleckej hodnoty sympózia *Ora et Ars* aj pripravované projekty Trenčianskej župy.

„So Skalkou

a s týmto nádherným pútnickým miestom sa spájajú dva projekty. Jeden je menší a vznikol v spolupráci s Rímskokatolíckou cirkvou. Chcem veľmi pekne poďakovať za to, že sme

Eugeniusz Molski: Podźte ku mne všetei (akryl)

našli spoločnú reč a už na budúci rok budú v priestore pod Kláštorom dve nové autobusové zastávky, ktoré budú slúžiť všetkým návštevníkom Skalky. Druhý projekt rovnako riešime s Biskupským úradom v Nitre. Je to projekt cyklotrasy, ktorá bude spájať Trenčiansky hrad s hradom Brumov,“ uviedol trenčiansky župan Jaroslav Baška. Zároveň vyjadril svoju radosť, že Skalka

bude po realizácii tohto projektu jednou zo zaujímavých zastávok na vznikajúcej cyklotrase.

V doterajších deviatich ročníkoch sa sympózia zúčastnilo 60 výtvarníkov zo siedmich štátov: Poľska, Českej republiky,

Maďarska, Srbska, Ruskej federácie, Nemecka, Španielska a 29 literátov zo Slovenska. Pri výbere účastníkov sympózia kladú organizátori dôraz na autorov z krajín V4 a na podporu umelcov z partnerských

miest mesta Trenčín. Na jubilejnom ročníku vystavovali svoje diela aj traja autori z Trenčianskeho kraja. Výber z tvorby autorov a diania na sympóziu každoročne mapuje reprezentačný katalóg. Ten je až do ďalšieho ročníka k dispozícii všetkým návštevníkom kláštora na Skalke a slúži na propagáciu a informovanosť nielen o sympóziu, ale aj o pútnickom mieste Skalka pri Trenčíne.

www.tsk.sk 24.07.2017

pomocná evidencia 638/1/2017

Od prvých chvíľ života vnímali krásu ľudovej piesne cez rodičov a starých rodičov. Rodáčky spod hradu Matúša Čáka **Zuzana Laurinčíková, Magda Uhliariková a Beáta Dobiašová** sa spoznali vo FS Trenčan.

Dnes tvoria spevácke trio Krajka, ktorému práve vyšiel profilový CD album. Pod jeho hudobné spracovanie, dramaturgiu a réžiu sa podpísal významný hudobný interpret a aranžér ľu-

dových piesní **Štefan Molota**. Bol primášom ľudovej hudby, zostavenej špeciálne pre tento projekt, i hudobným režisérom.

Krajka: (zľava) Beáta Dobiašová, Zuzana Laurinčíková a Magda Uhliariková.

Trenčiansky samosprávny kraj a Hudobný fond.

Info 01.08.2017

pomocná evidencia 652/1/2017

Slovenský výtvarník **Igor Kalný** bol jedným z najosobitejších predstaviteľov neoficiálnej výtvarnej scény 80. rokov 20. storočia na Slovensku. Od jeho narodenia dnes uplynulo 60 rokov. Svoj život ukončil dobrovoľne, dožil sa iba 30 rokov.

Keďže jeho otec bol v roku 1968 šéfredaktorom denníka *Smena*, Igor Kalný nemohol z ideologických a politických dôvodov študovať na vysokej škole. Napriek tomu má v slovenskom umení svoje významné miesto. Jeho tvorba sa napájala na duchovný odkaz umelcov 70. rokov 20. storočia, predovšetkým **Milana Bočkaya**, **Ladislava Čarného**, **Daniela Fischera**, **Vlada Kordoša**, **Dezidera Tótha** a ďalších.

Fischera, **Vlada Kordoša**, **Dezidera Tótha** a ďalších.

Kresby Igora Kalného boli v tom období prezentované na niekoľkých menších výstavách a v alternatívnych priestoroch, napríklad v kabinetoch, kluboch a na internátoch. Väčšie expozície inštalovali v Prahe a Brne . Svoju prvú výstavu mal v roku 1981 v budove Csemadoku v Bratislave.

Narodil sa 16. augusta 1957 v Trenčíne. Svoje diela začal tvoriť, keď mal 19 rokov. Hľadal vlastný rukopis konceptuálnou hrou s písmom a slovom. Jeho hravý cyklus pečiatkových kresieb je odrazom neslobodnej atmosféry doby. Igor Kalný v ňom s použitím detských pečiatok s motívom zvieratiek interpretoval Farmu zvierat od Georgea Orwella, ktorej samizdatové vydanie ilustroval.

Od kresby a jej analýzy sa dostal k prepojeniu s realitou a jej vstupu do obrazu prostredníctvom obkresľovania reálnych predmetov. Začal obkresľovať rôzne predmety – vešiak, okuliare, otvárač, džbán, potom svoje ruky, nohy, až sa nakoniec obkreslil celý. Tak vznikali jeho telovky, veľkoplošné diela, ktoré ústili do magických až jaskynných výjavov. Diela autor dokumentoval fotografiou.

Igor Kalný zomrel 26. novembra 1987 v Bratislave. Svoj život ukončil dobrovoľne vo veku 30 rokov. V roku 2006 bola založená Cena Igora Kalného, ktorá sa udeľuje každé tri roky mladým slovenským umelcom na Salóne mladých v Bratislave.

O výtvarníkovi vyšla v roku 2008 monografia pod názvom Igor Kalný. V júli 2017 vyšla publikácia Jána Kraloviča pod názvom Majstrovstvo za dverami s podtitulom Majstrovstvá Bratislavy v posune artefaktu (1979-1986) v kontexte bytových výstav 70. a 80. rokov 20. storočia. Takmer 330-stranová

publikácia je zameraná na umelecko-historické zhodnotenie bytových stretnutí, ktoré organizoval výtvarník Dezider Tóth, ktorý po smrti Igora Kalného robil súpis jeho diel.

www.teraz.sk 16.08.2017

pomocná evidencia 670/1/2017

Sériou workshopov po okresných mestách odštartovalo mapovanie potrieb kreatívnych ľudí v Trenčianskom kraji. Tých má v budúcnosti združovať Centrum pre podporu kreatívneho a kultúrneho priemyslu so sídlom v Trenčíne.

Jeho úlohou bude podporiť talentovaných ľudí, ich uplatniteľnosť na trhu, poskytnúť im priestor na tvorbu a tým zastaviť ich odliv z kraja. Pokiaľ pripravovaný projekt uspeje, do Trenčína počas šiestich rokov poputuje 20 miliónov eur.

Projekt centra vzniká v konzorciu Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka, mesta Trenčín a Trenčianskeho samosprávneho kraja.

„Sme vo fáze, keď pripravujeme štúdiu uskutočniteľnosti, mapujeme potreby kreatívcov tým, že sa s nimi stretávame, vypočujeme si, čo potrebujú na svoj rozvoj a na to, aby zostali v regióne,“ vysvetlil projektový manažér univerzity **Tomáš Hanulík**.

Kreatívne centrum ponúkne zázemie, technické a technologické vybavenie najmä ľuďom pohybujúcim sa v oblastiach podnikania, akými sú architektúra, fotografia, umelecké remeslá, dizajn, reklama či tvorba počítačových hier.

To, či projekt uspeje a získa mnohomiliónovú finančnú podporu, závisí od viacerých faktorov, jedným z nich je budova, v ktorej má Centrum pre podporu kreatívneho a kultúrneho priemyslu sídliť.

Podľa hovorkyne Trenčianskeho samosprávneho kraja **Veroniky Rezákovej** bude centrum spolufinancované z Integro-

vaného regionálneho operačného programu, príprava prebieha už dva roky.

Úlohou župy je nájsť vhodný, už existujúci priestor, keďže financie na výstavbu novej budovy čerpať nie je možné.

„Nehnutelnosť sa musí nachádzať na území krajského mesta a byť vo vlastníctve alebo v správe subjektu verejnej správy. Nehnutelnosť musí mať využiteľnú podlahovú plochu najmenej 2 tisíc metrov štvorcových a byť dostupná verejnou aj individuálnou dopravou,“ poznamenala Veronika Rezáková s tým, že jej prevádzková doba bude nepretržitá.

Priestory pojmú okrem výrobného a kancelárskeho priestoru aj neformálny priestor, ako je kaviareň, bistro a multifunkčná sála. Budov, ktoré zatiaľ spĺňajú požiadavky, je v Trenčíne vzhľadom na bývalé výrobné kapacity hneď niekoľko. Jednou z možností sú haly v priestoroch Meriny, ako aj priestory bývalých priemyselných podnikov Kara a Ozeta.

O obstaranie budovy sa postará práve župa, s niekoľkými vlastníkmi nehnuteľností rokovala. „Aktuálne sa spracováva štúdia realizovateľnosti projektu. Na jej základe budú podniknuté ďalšie kroky, táto časť štúdie bude spracovaná na začiatku septembra,“ doplnila Veronika Rezáková.

Rekonštrukcia budovy počíta aj s jej výrazným znížením energetickej náročnosti, pravdepodobne na triedu A1 – veľmi úsporná.

„Chceme ísť cestou revitalizácie brownfieldu, využiť existujúce priestory, najlepšie priemyselné. Nevymýšľame tým nič nové, len preberáme koncepciu, ktorá sa vo svete osvedčila. Staré priemyselné haly, ktoré neslúžia na pôvodný zámer výroby, ale sú v centre mesta, sa snažíme revitalizovať, rekonštruovať s priznaním pôvodu budovy a vytvoriť veľký open space, zasadačky, ateliéry, výrobné priestory,“ povedal Tomáš Hanulík a dodal, že v centre vybudujú aj prototypovú dielňu so sústruhmi i CNC rezačkami.

„Výsledkom podpory je tvorba pracovných miest a nových živností,“ doplnila hovorkyňa Trenčianskej župy.

Súčasťou môže byť každý, kto pôsobí v kultúrnom či kreatívnom priemysle a hľadá podporu pri sebarealizácii. Prihlásiť sa môžu aj firmy a jednotlivci s víziou, ako im môže centrum pomôcť splniť svoje ciele. V prípade, že niekoľko ľudí prejaví záujem o profesionálnu fotografickú výbavu, centrum ju zabezpečí, podobne to môže byť aj so zeleným plátnom pre tvorbu reklám a filmov.

Zázemie pre kreatívcov ale nebude úplne zdarma, podľa Hanulíka zaplatia symbolickú spoluúčasť za využitie kancelárskych alebo výrobných priestorov. Projektový manažér miestnej univerzity v prípade realizácie centra vidí možnosť sebarealizovania desiatok ľudí. „Sú to prostriedky ktoré doteraz nikdy neboli v tejto sfére investované,“ poznamenal Tomáš Hanulík.

Hovorkyňa Trenčianskej župy vidí pozitívum najmä v podpore tvorby pracovných miest, zakladania živností a malých podnikov.

„Ide aj o podporu ich udržania prostredníctvom servisu, ktorý bude centrum poskytovať najmä v oblasti marketingových zručností, podnikateľskej či finančnej gramotnosti. Okrem toho budú dostupné technológie, priestory, informačné a komunikačné technológie, ktorú sú nad finančné možnosti začínajúceho podnikateľa,“ podotkla Veronika Rezáková.

O nič neprídu ani umelci, tí môžu požiadať o príspevok na svetové výstavy, rekvalifikácie či o stáž v profesionálnej firme, ktorá za nich získa finančnú kompenzáciu.

www.sme.sk 23.08.2017

pomocná evidencia 675/1/2017

Dychová hudba Textilanka je jednou z dvoch dychových hudieb pôsobiacich v Trenčíne.

V tomto roku oslavuje 45. výročie svojho vzniku. Najnovšie sa môže pochváliť „Zlatým pásmom cum laude“ a tromi ďalšími cenami, ktoré získala v Pezinku na 17. ročníku súťažného festivalu Dychovky v Preši.

V konkurencii kapiel z Rakúska, Švajčiarska, Česka a Slovenska sa stala absolútnym víťazom a laureátom festivalu. Cenu diváka dostala za najlepšiu kapelu a za najobľúbenejšiu skladbu celého festivalu. Cenu za najlepší mužský spev udelila

porota len 12-ročnému spevákovi **Vladkovi Ďatelinkovi**.

Textilanka počas svojej existencie viackrát úspešne reprezentovala naše mesto a región na Slovensku i v zahraničí. „Našimi hlavnými atribútmi sú vernosť ľudovej tvorbe, ľudovej kultúre a vernosť rodnému kraju pod Inovcom,“ hovorí spevák a „krídlovák“ **Tomáš Vaňo**, ktorý viedol kapelu 10 rokov.

V súčasnosti sa výrazne omladila. Dva roky účinkuje pod vedením manželov **Terezky a Vladimíra Ďatelinkových**. Dnes má 15 členov. Úspech kapely je založený aj na výbornej speváckej sekcii, ktorá pôsobí v rovnakom zložení už 11 rokov - **Tereza Ďatelinková, Žofka Sekerková, Ľubomír Opatovský** a **Tomáš Vaňo**.

Hudba je známa aj organizovaním kultúrnych podujatí. V Trenčíne ide o dva hudobné festivaly dychovej hudby - 10. Zlatovský festival 16. júla navštívilo takmer 1 200 divákov,

opäť nezabudli a dobrovoľne vyzbierali 333 eur pre „Deťom s rakovinou, n.o.“. Druhý festival má názov „Okolo Trenčína“.

Info 05.09.2017

pomocná evidencia 691/1/2017

Galéria M.A. Bazovského v Trenčíne sa rozhodla počas leta sprístupniť verejnosti nádvorie galérie. Počas dvoch prázdninových mesiacov galéria pre verejnosť pripravila celkom deväť celodenných sprievodných podujatí v exteriéri galérie.

„Naším cieľom bolo oživiť nádvorie galérie, vytvoriť príjemné prostredie na

aktívne trávenie voľného času a oboznámiť ľudí s činnosťou galérie,“ povedala **Barbora Varga Petříková**, riaditeľka galérie.

Na nádvorí galérie sa každú letnú sobotu konal zaujímavý program pre malých aj veľkých. Pozvanie prijali rôzni hostia z oblasti výtvarného umenia, ktorí lektorovali tvorivé dielne. Maliarka **Lucia Horňáková Černayová** lektorovala tvorivú dielňu akčnej maľby. Odevné dizajnérky **V. Kostková** a **P. Pršová** s deťmi kreslili na tričká, Kid Art Collective pripravil spoločné maľovanie na jedno obrovské plátno. Počas keramickeho dňa mali návštevníci možnosť vyskúšať si točenie na hrnčiarskom kruhu, modelovanie z hliny.

Ilustrátorka **Janka Danková** deťom ukázala ako sa ilustruje detská knižka. Niekoľkokrát sa konal obľúbený workshop Luminografie. Na nádvorí galérie sa pracovalo s drevom, vyrábali sa šperky, maľovalo sa nohami... Pre dospelých galéria pripra-

vila aj workshop s fotografkou **Petrou Lajdovou** na tému portrét, Kvetinovú školu s kvetinárstvom Černuška, kde sa návštevníci naučili spracovať živé aj sušené kvety a vytvoriť si originálny veniec na dvere. Galerijný ateliér pre dospelých pripravil výstavu s názvom Radosti života 3. Okrem aktivít na

O jedinečný hudobno-divadelný program slávnostného večera sa postarali zaujímaví hostia.

nádvorí galérie prebiehali komentované prehliadky výstav s kurátorkami aj s umelcami. Návštevníci mohli každú sobotu bezplatne navštíviť

nielen tvorivé aktivity, ale aj výstavné priestory galérie.

„Leto v galérii sa ukázal ako veľmi atraktívny program. Návštevnosť galérie počas prázdninových sobôt stúpla o 40 percent. Tento projekt bol úspešný a budeme robiť všetko preto, aby sa o rok zopakoval,“ povedala riaditeľka Barbora Varga Petříková.

Slávnostný večer pri príležitosti ukončenia Leta v galérii sa konal v stredu 6. septembra . O jedinečný hudobno-divadelný program sa postarali zaujímaví hostia. Herec **Pavol Seriš**, herečka **Katarína Gurová**, ženské trio Krajka, muzikanti umeleckého súboru Lúčnica, speváčka **Mia Melicheríková**.

„V spolupráci s Trenčianskym osvetovým strediskom sme pripravili slávnostné otvorenie aj ukončenie Leta v galérii. Projekt Leto v galérii bol zrealizovaný vďaka participatívne komunitnému rozpočtu TSK. Ďakujem všetkým našim partnerom, ktorí nám pomohli oživiť nádvorie galérie,“ povedala Barbora Varga Petříková.

www.gmab.sk 06.09.2017

pomocná evidencia 710/1/2017

Vo výstavných priestoroch kasární Trenčianskeho hradu sa v piatok 8. septembra okrem oceňovania talentovaných výtvarníkov slávnostne otvorila výstava diel umelcov z celého Slovenska.

Matúšov hrad privítal už 54. ročník celoštátnej postupovej súťaže neprofesionálnej výtvarnej tvorby Výtvarné spektrum 2017. V kasárňach Trenčianskeho hradu sa výstava obrazov, sôch a ďalších umeleckých artefaktov koná pritom už po tretíkrát.

„Súťaž Výtvarné spektrum nie je ani tematicky ani žánro-

vo vymedzená, môžu sa jej zúčastniť autori so všetkými výtvarnými technikami: maľba, grafika, plastika, textilné techniky, socha či drevoryt,“ prezradila tajomníčka poroty a metodička pre výtvarníctvo Trenčianskeho osvetového strediska **Janka Masárová**. Kultúrny program slávnostného otvorenia výstavy bol obohatený vystúpením Komorného orchestra mesta Trenčín.

Hlavnú cenu Výtvarného spektra 2017 a Cenu predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja (TSK) si z celoštátnej súťaže odniesla **Anna Škřipská – Kubišová** za diela Reč symbolov, Minulosť a Vchod do iného sveta. Rodáčka z Trenčína si ocenenie nemohla prísť prevziať osobne, jej prevzatím poverila zástupcu.

„Je mi skutočne veľkou poctou, že moje diela boli takto ocenené. Kreslenie a maľovanie je pre mňa všetkým, robím to, lebo to vychádza zo mňa a v prvom rade to robím pre moje

vlastné potešenie. Že výsledky mojej práce, respektíve môjho dalo by sa povedať poslania, sa páčia aj iným, je, aby som to povedala tak prudérne, pridaná hodnota,“ prečítala odkaz víťazky moderátorka **Zuzana Laurinčíková**.

Hlavnú cenu odovzdával osobne trenčiansky župan **Jaroslav Baška**, pod ktorého záštitou sa podujatie konalo. Celkovo prihlásených 342

diel od 183 autorov hodnotila odborná porota v dňoch 25. – 26. júla 2017. Do celoštátnej súťaže pritom postúpili víťazné výtvarné práce z ôsmich krajských súťaží. Po ich preskúmaní odpo-

ručila porota vystaviť 173 diel od 115 autorov a navrhla udeliť 1 hlavnú cenu, 13 cien v 4 kategóriách a 18 čestných uznaní.

Samotné otvorenie výstavy spolu s oceňovaním osobností sprevádzali aj ďalšie aktivity. Tvorivé dielne si v piatok 8. septembra v priestoroch Základnej umeleckej školy Karola Pádivého v Trenčíne mohol vyskúšať každý, kto sa chcel na chvíľu zahrať na umelca.

www.tsk.sk 08.09.2017

pomocná evidencia 716/1/2017

Spoločná výstava známej slovenskej umelkyne **Ilony Németh** a absolventky jej ateliéru na VŠVU **Gabriely Zigovej** v Galérii Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíne predstavila vo výstavnej koncepcii galérie inovatívny a originálny pohľad na výstavnú činnosť i prácu s verejnosťou.

Dvojvýstava, ktorá prebieha na oboch podlažiach galérie, predstavila staršiu tvorbu autoriek, ale budú vytvorené i úplne nové diela špeciálne pre konkrétny priestor. Spojenie autoriek vyplýva z ich spoločného pôsobenia na VŠVU v Bratislave, podobného zamerania výtvarného jazyka a prepojenia Bratislavy a Trenčínom (keďže Gabriela Zigová pochádza z Trenčína).

Gabriela Zigová, ktorá pochádza z Trenčína, so svojim vystavovaným dielom.

Špeciálnym hosťom výstavy bola významná maďarská umelkyňa **Róza El - Hassan**, ktorej dielo bolo zapožičané z Ludwig Múzeum v Budapešti.

Celá koncepcia výstavy bola zameraná najmä na aktivizáciu a vtiahnutie diváka do výstavy, a to prostredníctvom interaktívnych diel a site-specific inštalácií, ale i sprievodnými podujatiami predstavujúcim rôzne ďalšie súčasné podoby umenia ako performance či happening, prednáškami, diskusiami a komentovanými prehliadkami výstavy s autorkami a ich ďalšími hosťami.

Cieľom výstavy bolo širokej verejnosti predstaviť rôzne možnosti intermediálnych presahov a tvorivých prístupov s dôrazom na vyjadrenie myšlienky či postoja a rozvíjať s divákom i autorkami navzájom kreatívnu diskusiu.

Ilona Németh, vedúca ateliéru „IN“ na Katedre intermédií na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, patrí medzi najoriginálnejšie umelecké osobnosti slovenského umenia súčasnosti. Jej tvorba, oscilujúca na hranici objektu a inštalácie, je často úderná, odrážajúca aktuálne problémy, no zároveň vyjadrená minimálnymi prostriedkami. Častou témou jej prác je prelínanie súkromného a verejného priestoru, deformácia a

narúšanie intimity, práca s percipientom v danom priestore. Práve divák je pre ňu veľmi dôležitý - upriamuje pozornosť na jeho vnímanie a vzájomný dialóg s daným dielom. Jej posledné

Ilona Németh: Polyfunkčná komoda

práce často pracujú s nábytkovými solitérmi. Vytvára vlastné nábytky s úplne modifikovaným účelom, potláča ich originálny charakter, zmocňuje sa konkrétneho priestoru.

Gabriela Zigová sa vo svojej tvorbe snaží o

konfrontáciu súčasného umenia s politickými alebo sociálnymi otázkami. Jej diela sú predovšetkým prepojením média fotografie a videa s performance, site specific a interaktívnou inštaláciou. Často vo svojej tvorbe pracuje s telom, telesnosťou, pohybom a zvukom, ľudskými zmyslami. Často minimálnymi prostriedkami vyjadruje svoj aktuálny postoj k danej téme.

www.gmab.sk 21.09.2017

pomocná evidencia 739/1/2017

Obľúbená aktivita trenčianskej knižnice – Letná čítareň – mala počas uplynulých mesiacov šťastie na počasie. Vyššia moc narušila prevádzku čítarne pod holým nebom iba raz. Organizátori veria, že na rozdiel od vlnajších daždivých prázdnin zakopali s Perúnom vojnovú sekeru.

Do dvora Verejnej knižnice Michala Rešetku v Trenčíne (VKMR) na Jaselskej ulici, ktorý sa každý pondelok a štvrtok menil na oázu pokoja obklopenú slnečnicami, si od júna do septembra našlo cestu 421 záujemcov. Štatistika potvrdila stúpajúci trend v návštevnosti. Oproti minuloročnej edícii letná čítareň zaznamenala päťpercentný nárast, v porovnaní s pre-

miérovým ročníkom sa počet návštevníkov zvýšil takmer o polovicu.

Jedinečná služba v historickom centre mesta bola tradične dostupná pre všetkých a bezplatne. Vlni ju zmodernizovala strategická novinka technického charakteru, keď komfort v podobe úkrytu pred priamymi slnečnými lúčmi čitateľom začala poskytovať rolovateľná markíza. Z pohľadu navodenia autentickej atmosféry nadviazala na drevené držiaky na tlačoviny, pripomínajúce rekvizitu z pôvodnej čítárne, ktorá tvorí súčasť knižnično-informačných služieb trenčianskej knižnice od januára 1937. V rámci 4. ročníka projektu dostali čitatelia ďalší bonus. S novinami a časopismi v letnej čítárni podávali aj zmrzlinu.

Okrem uvedenej osviežujúcej novinky vo forme dezertu od dobrého suseda – zmrzlinára sa návštevníci tešili z osvedčeného a atraktívneho čitateľského menu, priebežne dochucovaného päťdesiatimi titulmi periodík a knihami z burzy. Výber denníkov, týždenníkov, obecných a mestských novín, odborných časopisov či voľnočasových magazínov uspokojil kritériá čitateľov všetkých žánrov.

Výnimočná ponuka odráža predovšetkým nadštandardné vzťahy s viacerými slovenskými vydavateľstvami a partnermi. Z tohto hľadiska je najkrajším výsledkom marketingovej spolupráce obojstranný záujem o pokračovanie projektu aj v nasledujúcej sezóne. Navyše, od leta 2016 je propagácia aktivity súčasťou zaskleného výkladu Kultúrno-informačného centra mesta Trenčín v jednej z jeho najnavštevovanejších lokalít - na Mierovom námestí.

Projekt knižnice pod holým nebom spustila VKMR v júni 2014 po vzore viacerých európskych i slovenských miest. Doteraz letnú čítareň navštívilo 1489 záujemcov.

Letná čítareň sa tiež osvedčila ako žiadané pódium pre osobnosti kultúrneho života. Hostila napríklad stretnutie so spisovateľom, cestovateľom a hudobníkom **Pavlom „Hiraxom“ Baričákom**, besedu s režisérkou a spisovateľkou **Barborou Kardošovou** a herečkou **Táňou Radevou**. V rámci Nocí literatúry vytvorila neopakovateľnú kulisu podujatia s herečkami **Idou Rapaičovou**, **Zuzanou Mišákovou**, spisovateľkou **Margitou Ivaničkovou** či výtvarníkom a humoristom **Milanom Stanom**.

Bránu letnej čítárne v tomto roku symbolicky zavrela beseda s herečkou, scenáristkou, publicistkou **Ol'gou Belešovou** nielen o literatúre, ktorej organizáciu z verejných zdrojov finančne podporil Fond na podporu umenia.

www.vkmr.sk 23.09.2017

pomocná evidencia 742/1/2017

V hradnej kasárni opäť rozkvitli „kvety múz“. V rámci ga-

lavečera Flores Musarum si prevzalo ocenenie za prínos v oblasti kultúry 25 osobností z Trenčianskeho kraja. Trenčiansky samosprávny kraj a štyri organizácie v jeho zriaďovateľskej pôsobnosti spojili v pondelok 2.

októbra svoje sily, aby ocenili významné osobnosti a kolektívy z Trenčianskeho kraja za prínos v oblasti kultúry za rok 2017.

Trenčianske osvetové stredisko, Verejná knižnica Milana Rešetku v Trenčíne, Trenčianske múzeum a Galéria Miloša

Alexandra Bazovského nominovali 25 umelcov, ktorí si z rúk riaditeľov jednotlivých organizácií a predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja **Jaroslava Bašku** prevzali ocenenie Flores Musarum 2017. Autormi originálnych ocenení sú študenti Strednej odbornej školy sklárskej v Lednických Rovniach, ktorej zriaďovateľom je tiež TSK.

„Veľmi si vážim všetkých umelcov, ktorí zachovávajú naše kultúrne bohatstvo. Sú to výnimoční ľudia, ktorí dokážu cez akýkoľvek druh umenia povedať veľa aj bez použitia slov. Náš kraj je veľmi bohatý na umelcov, ktorým patrí tento večer a naše veľké ďakujem. Práve takíto ľudia a zoskupenia dotvárajú charakter Trenčianskeho kraja,“ povedal trenčiansky župan na margo ocenených. Jaroslav Baška zároveň každému z nich odovzdal ďakovný list predsedu TSK.

Slávnostného večera sa zúčastnili aj zástupcovia obcí a miest, ktorých obyvatelia si prevzali ocenenie Flores Musarum 2017. V kultúrnom programe vystúpili sólisti orchestra Zlaté husle.

www.tsk.sk 03.10.2017

pomocná evidencia 753/1/2017

V priestoroch oddelenia literatúry pre deti a mládež Verejnej knižnice Michala Rešetku sa rozrástla pestrofarebná záhradka. Okrem rozprávkových kvietkov a stromov lemovaných interaktívnym plôtikom s pelieškom v nej medzi knihami kvitnú aj riekanky a porekadlá.

Od konca septembra je návštevníkom trenčianskej knižnice k dispozícii Osmijankova literárna záhrada. Putovná

výstava si kladie za cieľ motivovať deti k rozhovorom a tvorivým aktivitám v školách a rodinách.

Hlavným organizátorom výstavy je nezisková organizácia Osmijanko, nesúca meno kultovej postavičky s neodmysliteľnou kapsičkou plnou rozprávok.

Ako prví si zážitky z jej zákutí odniesli žiaci zo Základnej školy na Bezručovej ulici v Trenčíne. Počas vernisáže absolvovali osem tematických stanovišť vrátane „močiara porekadlovníka“, cez ktorý mohli prejsť až keď poskladali jednotlivé porekadlá. Lebo, ako sa hovorí (nielen) v Osmijankovej literárnej záhrade - kto lenivo žije, sám seba bije.

www.vkmr.sk 03.10.2017

pomocná evidencia 755/1/2017

Vo štvrtok 5. októbra otvorilo Mestské divadlo Trenčín už svoju 17. sezónu. Najnovším predstavením v repertoári profesionálov je bláznivá situačná komédia „Nikto nie je dokonalý alebo Pobožkaj tetu Myrtle“ z pera anglického dramatika **Simona Williamsa**.

Karol Čálik, Zuzana Mišáková a Štefan Richtárech prezelečený za tetušku.

Divákov o svojom hereckom nadaní presvedčili **Zuzana Mišáková** v úlohe Harriet, **Diana Minarovičová** v úlohe Didi, **Štefan Richtárech** v úlohe Leonarda a **Karol Čálik** ako Gus.

Herec a režisér Štefan Richtárech hrá v predstavení dve postavy.

„Hrám nudného štatistika, ktorý má záľubu v písaní románov, ale pod ženskými pseudonymami. Posiela ich do vy-

davateľstva a jedného dňa sa mu vydavateľka ozve, že román chce vydať, lebo sa jej páči, ale trvá na stretnutí s autorkou u nej doma. Autorka má zrazu problém,“ prezradil herec, ktorý súčasne stvárňuje vlastnú tetušku, za ktorú sa musí prezliecť a za ktorú sa aj vydáva.

Problém nadíde v momente, keď neutešenú hru voči vydavateľke musí hrať aj jeho pubertálna dcéra a jeho senilný otec, ktorí chcú zo situácie vyťažiť čo najviac.

„Aby to nebolo také jednoduché, tak sa nudný štatistik do vydavateľky zamiluje,“ podotkol herec.

Štefan Richtárech okrem hrania niektoré predstavenia aj sám

Karol Čálik ako Gus a Diana Mínavičová v úlohe Didi.

režíruje, priznáva, že sklbiť ich je zložité.

„Keď robím predstavenie, ktoré režírujem aj hrám, zvyknem si pomôcť tým, že niekoho poprosím, aby mi tú-ktorú scénu nahral na mobil a ja si to po večeroch pozerám, aby som sám seba videl s odstupom hodín. Človek sa ťažko kontroluje sám, keď sa zvonka nevidí,“ poznamenal Štefan Richtárech.

Podľa herca a režiséra trenčiansky divák chodievajú do divadla rád, jeho stoličky dokáže mesačne obsadiť do posledného miesta i niekoľkokrát, v mnohých prípadoch však ide o predstavenia zájazdových produkcií.

„Problémom zostáva, či trenčiansky divák chce naozaj domáci súbor. Lebo keby to tak bolo, viac by podporoval domáci súbor a jeho snahy o to, aby tu vzniklo kamenné divadlo,“ podotkol Štefan Richtárech.

O absencii kamenného divadla v Trenčíne dlhodobo hovorí aj riaditeľka Mestského divadla Trenčín Zuzana Mišáková. Ako

mladá herečka sa v roku 2001 vrátila z Bratislavy do rodného mesta s cieľom robiť kultúru, keďže v meste neexistoval žiaden divadelný súbor.

„Po rozpade ochotníckeho súboru, ktorý v Trenčíne fungoval za socializmu, tu bolo dvadsaťročné vákuum. Rozhodli sme sa, že tento súbor založíme, volal sa Trenčianske hradné divadlo a bol to amatérsky súbor, ktorý sa prepracoval na poloprofesionálnu scénu,“ vysvetlila Zuzana Mišáková.

Zásadná zmena prišla v roku 2013, keď divadlo premenovali na Mestské divadlo Trenčín a všetci tvorcovia a tím sa stali plne profesionálnymi. Aktuálne tím okolo divadla tvorí desať ľudí a herci sú angažovaní v jednotlivých predstaveniach.

„Tým, že nie sme organizácia v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta alebo župy, nemôžeme si dovoliť zamestnávať týchto ľudí. Všetci u nás pracujú na zmluvu, preto sú vlastne angažovaní do jednotlivých projektov,“ ozrejmila situáciu riaditeľka.

I keď Mestské divadlo Trenčín bojuje s nedostatkom financií a má silnú konkurenciu v zájazdových produkciách, profesionáli sa snažia uprednostniť kvalitu pred kvantitou.

„V mnohých prípadoch si rozmyslíme, či pôjdeme hrať na námestie za horších kvantitatívnych, najmä ozvučovacích podmienok, alebo uvidíme predstavenie v divadelných scénach,“ uviedla Zuzana Mišáková.

Podľa Štefana Richtarecha sa divadlo snaží prinášať široký repertoár hier, so záujmom zasiahnúť všetkých Trenčanov. Okrem tejto októbrovej premiéry komédie majú v rezerve predstavenia z minulých sezón.

„Ideme robiť detektívnu hru Desť malých černoškov a po Ženskom zákone, ktorý sme robili v minulej sezóne, ideme na Mastný hrniec od Júliusa Barča Ivana, čo je slovenská klasika z mestského prostredia,“ uviedol Štefan Richtárech.

www.sme.sk 05.10.2017

pomocná evidencia 760/1/2017

Slovenská premiéra autorskej komédie „Čecháčci a Čoboláci“ sa uskutočnila v sobotu 28. októbra v trenčianskom kine Hviezda. Predstavil sa v nej **Pavol Seriš** spolu s hereckým kolegom **Filipom Tellerom**.

„S Filipom sme spoločne absolvovali Ateliér fyzického divadla na JAMU v Brne,“ vraví Pavol Seriš. „Venuje sa divadlu jedného herca, hráva aj v ďalších inscenáciách, má svoju vlastnú populárnu talkshow, diváci v Čechách ho poznajú z mnohých podujatí aj ako originálneho klauna. Obaja sme dlho plánovali spoločný projekt, ale až teraz sa nám podarilo spojiť autorské i herecké sily.“

Kreácia „Čecháčci a Čoboláci“ je na pomedzí stand-up comedy a divadla. Využíva charakteristické prvky oboch protagonistov: slovnú i pohybovú komiku, tanec a spev, výrazné zastúpenie v takmer dvojhodinovom predstavení má aj improvizácia. Autobiografické výpovede sa tu stretávajú s etudami, ktoré rozoberajú vzťahy Čechov a Slovákov.

„Rozoberáme ich hravo, živo a drzo,“ usmieva sa Pavol Seriš. Improvizácia na javisku namieša chute pikantné a korenisté, humorné narážky sa niekedy pohybujú až na samých hraniciach korektnosti. Trenčianske predstavenie sa uskutočnilo v rámci jesenného turné, nasledovalo bezprostredne po vystúpeniach v Brne a Prahe. Od jarnej premiéry išlo o dvanástu reprízu. České Divadelní noviny o inscenácii napísali, že obaja protagonisti „v

„Čobolák“ Pavol Seriš a „Čecháček“ Filip Teller.

duchu nejlepší tradice stand-up comedy odhalují pravdu o Čechách a Slovácích“, pričom oceňujú ich moderné tvorivé prístupy.

Pavol Seriš okrem vystúpení na letných festivaloch vrátane Pohody trávil augustové i septembrové týždne v Národnom divadle Brno (NdB), kde sa pripravovala inscenácia írkej dramatickej Mariny Carrovej „U Kočičí bažiny“. Jej režisérom je umelecký šéf činohry NdB **Martin Františák**. Ten si na pohybovú spoluprácu prizval Pavla Seriša, ktorý sa už predtým podieľal na pohybovej stránke Františákových inscenácií „Brémská svoboda“ (Mestské divadlo Kladno) a „Je třeba zabít Sekala“ (NdB Brno).

www.sme.sk 28.10.2017

pomocná evidencia 756/1/2017

Výstavné priestory Galérie M. A. Bazovského pripomínajú od štvrtku 12. októbra viac módnú prehliadku ako klasickú galériu. Študenti Katedry textilnej tvorby na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave tu až do 5. novembra prezentujú tvorbu troch ateliérov – textilného dizajnu, odevného dizajnu a textilnej tvorby v priestore.

Počas takmer štvortýždňovej expozície Budúcnosť textilu – Future of Textile sledujú jej návštevníci najnovšie a najmodernejšie trendy a technológie vo svete odevov a textilnej tvorby.

Zaujímavé modely odevov, nezvyčajné módné doplnky, ale aj podobizeň ženy vytvorená digitálnym žakarovým tkaním od **Beáty Gerbóbovej**, ručne šité figúry pripomínajúce asociálky zohrievajúce sa v spacáku od **Vlasty Žákovéj** a **Zuzany Martinuszovej**, ale aj textilné obaly na tablety od **Michaely Guthovej** či obrovský portrét z textilu podobajúci sa na Boba Marleyho v podaní **Evy Šrubařovej** a **Kristíny Tománkovéj**.

„Otvárame možnosti, aby naši študenti získali znalosti a dostupné zručnosti v oblasti spracovania textilu vo všetkých formách a možnostiach. Ako jedna z mála vysokých umeleckých škôl v stredoeurópskom regióne pracujeme s najnov-

šími digitálnymi technológiami. Používame digitálnu tlač, pletáž, modeláciu strihov, tafting s ich využitím v textilnej tvorbe,“ povedala vedúca Ateliéru odevného dizajnu Júlia Sabová.

Študenti na výstave prezentujú profil ateliérov a prierez tvorby bakalárskeho, magisterského a doktorandského stupňa štúdia.

„Konceptia odevu u nás nie je chápaná iba ako priemyselný produkt podliehajúci trendom, ale ako médium s vlastnou výpovednou hodnotou. Preto sa naši študenti učia nachádzať hlbší filozofický rozmer v odevnej tvorbe. Muži pre ženy pripravujú oveľa romantickejšie odevy ako ženy. Tie tvoria skôr veľmi praktické a sofistikovane odevy. Muž hľadá v žene krásno a ženskosť. Dizajnérky túžia po praktickosti,“ dodala Júlia Sabová.

www.sme.sk 29.10.2017

pomocná evidencia 798/1/2017

Chlapecká spevácka skupina Škrupinka z Trenčína oslavuje 10. výročie. Po ukončení aktívnej činnosti v rôznych umeleckých telesách pocítili chlapi v najlepších rokoch potrebu sa aktívne stretávať a zapájať do kultúrno-spoločenského života v Trenčíne a okolí. V ich repertoári sa nachádzajú autenticky a humorne ladené koledy, zbojnícke piesne i zaujímavo spracované pijanské, jágerské a „pytlácke“ či „vojanské“ pesničky.

Prvé spevácke čísla spievali svojim polovičkám na pravidelných stretnutiach pri lúskaní orechov v predvianočnom čase. Odtiaľ je názov skupiny, ktorá má dnes spolu s muzikou

šestnásť členov a na svojom konte titul Laureát MFF Strážnice v roku 2014 a Zlaté pásmo z Celoštátnej súťaže hudobného folklóru dospelých v Dolnom Kubíne 2016.

Svojím nadšeným a neviazaným prejavom si získavajú priazeň návštevníkov mnohých folklórnych festivalov.

Info 31.10.2017

pomocná evidencia 806/1/2017

Interiér Verejnej knižnice M. Rešetku v Trenčíne (VKMR) na Jaselskej ulici dostal nový umelecký rozmer. Vdýchli mu ho maľby pripomínajúce medzníky vo vývine písma s dosahom na regionálne súvislosti.

Ako povedala vedúca knižnično-informačných služieb **Sylvia Fabová**, touto formou chceli vytvoriť odkaz kultúrneho dedičstva mesta, kraja i knihovníctva ako takého. Do centra pozornosti postavili človeka. Teda čitateľa.

„Motívy majú síce historický kontext, ale sú plné života. Touto neobyčajnou výzdobou pokračujeme v snahe posilniť

puto s našimi návštevníkmi a zapôsobiť nielen na ich prvý, ale hlavne na celkový dojem z návštevy knižnice. Aby sa už počas

Július Bruna

cesty za literatúrou presvedčili, že tu nájdu, čo hľadajú – teda príjemné prostredie, inšpiráciu alebo zdroj informácií,“ vysvetlila Sylvia Fabová.

O tom, aké udalosti alebo osobnosti dotvoria kolorit vnútorných priestorov, rozhodovali samotní čitatelia v ankete s názvom „Knižnica podľa vášho gusta.“

Najviac hlasov získal niekdajší rektor kláštora piaristov, spisovateľ a bádateľ **Jozef Branec**. Zhodou okolností práve v čase 100. výročia jeho

príchodu do Trenčína. Medzi najžiadanejšími motívmi nechýbal ani rímsky nápis na tunajšej hradnej skale.

Vo vestibule budovy víta návštevníkov portrét osvietenca **Michala Rešetku**, ktorého meno trenčianska knižnica nosí v názve. Steny popri schodisku postupne odkrývajú počiatky písma v kameni, hline a na papyruse, zároveň podnecujú k poznávaniu záhadného disku z Faistu na Kréte s ukážkou prastarého lineárneho písma typu A. Úryvok z diela **Valeriána Madera** zase oslavuje veľkosť Trenčína ako centra vzdelania a významných tlačiarní.

Všetky maľby nesú pečať architekta a karikaturistu **Júliusa Brunu**.

„Mojím dlhodobým výtvarným projektom v meste je navrátenie umenia do verejných priestorov, či už ide o

maľované názvy ulíc, planétu Trenčín v obchodnom centre, prípadne lavičky osobností. Nové pôsobisko knižnice si pýtalo nové impulzy. Obrazy sú kolážou akýchsi stručných dejín a zdrojov z vlastnej predstavy, symbolizu-

júce časové, resp. miestne spojitosti s regiónom,“ priblížil zakladateľ Klubu priateľov Vojtecha Zamarovského.

Na počesť významného trencianskeho rodáka a autora literatúry faktu Július Bruna farebne zvýraznil prienik antickej kultúry s výberom z jeho diela. Ako dodal, Trenčín nie je veľkým mestom, je však výnimočný z viacerých pohľadov.

Základnou technikou malieb je akryl a pastel.

www.sme.sk 09.11.2017

pomocná evidencia 828/1/2017

V trencianskom kine Hviezda a Klube Lúč sa v sobotu 11. novembra skončil festival dobrodružných filmov HoryZonty, ktorý sa začal vo štvrtok 9. novembra. Podľa zakladateľky a riaditeľky podujatia **Márie Dutkovej** išlo o úspešný ročník.

„S priebehom festivalu som spokojná. Po minuloročnej premiére v kine Hviezda sme vedeli, do čoho ideme. Potešila nás návštevnosť, ktorá oproti minuloročnému festivalu stúpila. Večerné bloky sme vypredali, čo je snom každého usporiadateľa,“ uviedla hneď po skončení HoryZontov Mária Dutková.

Hlavný program HoryZontov odštartoval vo veľkom. Legendárny horolezec **Peter Hámor** sa tešil záujmu médií i návštevníkov. Emóciami nabitá bola aj beseda s tvorcami a protagonistami filmu

„Kroky na hrane“. Spokojní boli tiež **Erik Baláž** a **Karol Kaliský**, ktorí prišli do Trenčína predstaviť dva filmy z Tatranskej trilógie.

Ich besedy mali u publika veľký ohlas,

rovnako, ako prezentácia musherky **Jany Henychovej**. Tá si na pódium priviedla aj jedného psa zo svojho záprahu.

Vďaka podpore Audiovizuálneho fondu si návštevníci mohli pozrieť 53 filmov z domácej i svetovej produkcie. Festivalové publikum bolo zvedavé už tradične na najčerstvejší dokument z dielne **Pavla Barabáša**,

no diváci sústredene sledovali aj súťažné neprofesionálne filmy. Napokon divácka cena putovala dielu „Kroky na hrane“. Tento film zaujal i odbornú porotu v zložení **Miro Remo**, **Jozef Žovinec** a **Viliam Šujan**.

Za ideu, kde sa športový výkon stáva sekundárnym a primárne miesto preberá aktuálna téma tolerancie, si snímka **Viliama Bendíka**, ktorá oživuje silný príbeh z druhej svetovej vojny, odniesla cenu Grand prix.

Tohoročnou novinkou bola aj cena Slovensko vo filme, ktorej cieľom bolo poukázať na krásy našej krajiny. Toto ocenenie

si odniesol časozberný dokument **Jozefa Dovičina** „Búrky na Slovensku“.

Organizátori pripravili aj bohatý sprievodný program. Za súťaž si bolo možné hneď niekoľkokrát. Na štart tradičného behu o pohár HoryZontov sa postavilo 160 dospelých. Prvenstvo z minulého roku obhájil **Štefan Štefina** a zo žien sa najlepšie viedlo **Lucii Belákovej** z Nového Mesta nad Váhom.

V nosičskej súťaži po Farských schodoch si tento rok zmeralo sily vyše sto záujemcov. Na trati po rekonštrukcii časti námestia pribudli štyri schody. Napriek nim padol ženský traťový rekord v podaní sedemnástročnej **Kláry Štefánkovej**.

Ostatné aktivity sa presunuli z Mierového námestia do parku pri hlavnej stanici. Ukázalo sa, že to bolo dobrý ťah. Novú trasu si pochvaľoval musher **Daniel Filo**, ktorý so svojim psím záprahom už neodmysliteľne patrí k HoryZontom.

„Záujem bol i o pumptrackovú dráhu, slackline, jazdu na jednokolke i bicykli Fix Gear či zhybovanie,“ povedala **Mária Dutková**.

Podľa prvých odhadov organizátorov si prišlo atmosféru hôr na festival vychutnať vyše 2 tisíc ľudí. Približne rovnaký počet divákov prišiel aj na dopoludňajšie premietanie pre školy.

Neodradili ich ani stiesnené podmienky kina Hviezda a Klubu Lúč v porovnaní s priestorovo veľkorysým Posádkovým klubom ODA, ktorý zastrešoval HoryZonty od druhého ročníka. Kvôli pretrvávajúcemu havarijnému stavu najväčšieho

trenčianskeho kultúrneho stánku boli organizátori nútení hľadať alternatívny priestor.

„Uspokojiť taký počet fanúšikov, ktorých si festival za viac ako desať rokov existencie získal, je pre nás obrovskou výzvou.

Aj vo Hviezde má festival svoje čaro, ale ak budeme budúci rok môcť, radi sa vrátíme do Posádkového klubu. Predsa len ponúka návštevníkom väčší komfort,“ uzatvára žena, ktorej sa toto

podujatie darí organizovať aj vďaka podpore mesta Trenčín, Trenčianskeho samosprávneho kraja, AVF, Ministerstva kultúry Slovenskej republiky a ďalších.

www.sme.sk 13.11.2017

pomocná evidencia 834/1/2017

Mesto Trenčín v spolupráci so Základnou umeleckou školou K. Pádivého zorganizovali v dňoch 14. a 15. novembra 48. ročník regionálnej súťaže v speve ľudových piesní Trenčianske hodiny.

Pred porotou zaznelo 118 slovenských ľudových piesní v podaní 59 dievčat a chlapcov z 19 základných škôl a osemročných gymnázií z celého regiónu. Spevákom z trenčianskych škôl sa darilo. Počas prvého dňa súťaže skončila v I. kategórii **Emma Žáčiková** druhá a **Matúš Chudý** tretí. Obaja sú žiakmi ZŠ L. Novomeského. V II. kategórii si 1. miesto vyspievala **Veronika Chromiaková** z rovnakej školy, na 2. priečke sa umiestnili **Natália Halgošová** (ZŠ Veľkomoravská) a **Klaudia Rybárová** (ZŠ L. Novomeského). V III. kategórii na 2. mieste

skončila **Nina Melicháreková** (ZŠ Veľkomoravská).

Na druhý súťažný deň v prvej kategórii zvíťazila **Ema Vavříková** (ZŠ Dlhé Hony), 3. miesto získala **Zoja Sládeč-**

ková (ZŠ Hodžova).

V druhej kategórii sa o prvé miesto podelili

Petra Zichová (ZŠ

Hodžova) a **Soňa Ma-**

radíková (ZŠ Dlhé

Hony), 3. miesto ob-
sadila **Jasmína Mik-**
lušová (ZŠ Dlhé Hony). V tretej kategórii porota prvé miesto udelila **Tomášovi Lendvayovi** (ZŠ, Dlhé Hony) a **Laure Lau-**
rinčíkovej (Gymnázium L. Štúra), druhé miesto si vyspieval **Urban Záhumenský** (ZŠ, Dlhé Hony) a tretie **Hana Scheerová** (ZŠ, Hodžova).

Info 28.12.2017

pomocná evidencia 839/1/2017

Okrem dvoch výstav v Mestskej veži a na Štúrovom námestí, pietnej spomienky na Námestí sv. Anny, koncertu v Kaplnke sv. Anny a „Pod'akovania za slobodu“ v Piaristickom kostole F. Xaverského, sa v kine Hviezda konalo výnimočné divadelné predstavenie.

Divadelnú inscenáciu „Nepolepšený svätec“ **Ľubomíra Feldeka** o významnej osobnosti našich dejín, o katolíckom disidentovi a lekárovi **Silvestrovi Krčmérym**, ktorý bol práve v našom meste v roku 1954 vojenským súdom odsúdený za vlastizradu na 14 rokov väzenia, uviedli príhovorom primátor mesta **Richard Rybníček** a riaditeľ sekcie vedeckého výskumu Ústavu pamäti národa a predseda OZ Nenápadní hrdinovia, historik a publicista **František Neupauer**.

Ide o príbeh o obrovskej vnútornej sile človeka, ktorého vieru a postoje nedokázali zlomiť ani tie najbrutálnejšie metódy vtedajšej Štátnej bezpečnosti. V inscenácii sa predstavili herci **Richard Autner** a **Matej Marušin**.

Info 28.11.2017

pomocná evidencia 843/1/2017

Výrobné haly preslávenej textilky Merina sú od roku 2009 prázdne. Vďaka dvom fotografkám **Jane Gombikovej** (nar. 1982) a **Zuzane Janíček Muranicovej** (nar. 1982) ožili ich

Trenčianka Jana Gombiková (vľavo) so Zuzanou Janíček Muranicovou.

osudy od štvrtku 23. novembra aspoň vo výstavnej sále v Galérii M. A. Bazovského.

Napriek tomu, že pohľady na fotografie malých i obrovských formátov z bývalého výrobného priestoru Meriny nie sú práve radostné, talentované autorky pripomenuli

netradičným spôsobom existenciu popredného trenčianskeho textilného obra. Ten sa na trhu prezentoval svojimi výrobkami vyše sto rokov.

Steny posiate farebnými podsvietenými fotografiami menších formátov „napáchnuté“ dobovou atmosférou. A na nich smutné zábery na chátrajúce sociálne zariadenia, opustené a depresívne pôsobiace priestory dielní, ošarpané podlahy a dávno nevyužívané regály. Aj taký je pohľad mladých autoriek na niekdajšiu slovenskú textilnú ozdobu.

„Autorky uchopili vizuálne stopy minulosti v prítomnosti. Budujú portrét miesta, čo stratilo tvár. Zoraďujú zbytky príbehu

do vlastného dvojhlasného rozprávania, ktoré časopriestorovo ukotvujú pomocou historiograficko-faktografických údajov,“ povedala kurátorka výstavy **Veronika Markovičová**.

Iba o pár metrov ďalej sa v strede výstavného priestoru nachádza dielenský vozík, ktorý Zuzana Janíček Muranicová objavila priamo v priestoroch výrobných hál. A na stenách v jeho blízkosti dve monumentálne fotografie s rozmermi 4,5 x 3 metre.

Čiernobiely pohľad na obrovské zábery hovorí aj bez slov. Ošumelá opustená výrobná hala. Pohľad zvnútra i zvonka. Zastal v nej čas.

Zuzana Janíček Muranicová vytvorila z dielenského vozíka dierkovú komoru, ktorou fotografovala interiéry a exteriéry

Zuzana Janíček Muranicová

bývalej Meriny.

„Chcela som zdokumentovať priestor neobyčajným spôsobom. Aby o ňom rozprávali objekty v ňom. Vybavili sme si povolenie. Dostala som kľúčik a v priestoroch sa zamkla. Po vstupe do jednej z opustených hál ma vozík zaujal ako úplne prvý,“ usmiala sa Janíček Muranicová, absolventka Štátnej univerzity v americkom Ohio. Počas júla strávila celý týždeň v opustených halách.

„Osem hodín denne som dokumentovala to, čo bolo okolo mňa. Priemerná expozícia vychádzala na 45 až 60 minút,“ pokračovala. Väčšina dokumentov pochádza z priestorov bývalej farbiarne. V nej bolo vďaka svetlíkom pre umelkyňu najlepšie svetlo.

„Vo farbiarni som sa udomácnila. Zostali v nej ešte kade, ktoré sú dnes zasypané stavebným odpadom. Je tam cítiť stopy všetkých. Stopy moje, stopy bezdomovcov, stopy bývalých

zamestnancov. Ten priestor dýcha atmosférou. Každý pozná niekoho, kto v Merine robil,“ vyznala sa.

Nedokonalý a mierne neostrý vzhl'ad výsledných fotografií tak vytvára snové obrazy z reálnych scén medzi minulosťou a súčasnosťou.

Svojským výtvarným spôsobom uchopila textilnú tematiku opustenej a v minulosti vychýrenej výroby textilu aj Trenčianka Jana Gombiková. Pracovala s nájdenými kusmi látok, vláknami a vzorkovníkmi, ktoré archivovali vzory látok vyrábaných v Merine.

„Skener, ktorý používala na tieto účely, umožnil zachytiť veľké detaily, štruktúry a vzory. Výsledné obrazy majú dokonale ostrý vzhl'ad a často až abstraktný charakter,“ pokračovala kurátorka výstavy Veronika Markovičová.

Na záberoch študentky fotografie na Inštitúte tvorivej fotografie v Opave a zároveň vyštudovanej scenáristky a dramaturgičky Jany Gombikovej vidno každé jedno vlákno tkaniny do najmenšieho detailu.

Priblíženie, ktoré je nevyhnutné na naskenovanie objektu, vyťahuje do popredia detaily, ale zároveň deformuje a mení perspektívu. Jana Gombiková tak zaujímavým spôsobom uchopila miesto, ktoré spoluvytváralo identitu Trenčína ako mesta módy.

„Aj týmto spôsobom zobrazila priestor, v ktorom sa viac než storočie stretávalo stovky príbehov. Priestor, ktorý existuje, ale nežije,“ dodala Veronika Markovičová.

Keď sa fotografka Jana Gombiková prihlásila na sympóziu Hala Merina, dostala do rúk zvyšky vecí, ktoré boli na vyhodenie.

„Medzi nimi bola obrovská kopa starých vzorkovníkov, pomaly od roku 1900. Keď to moja mama videla, hneď povedala, že takéto veci by mali byť v múzeu. A nie sa vyhadzovať,“ povedala spoluautorka výstavy Jana Gombiková.

Aj vďaka nej mnohé z „nepotrebných“ vecí napokon skončili v múzeu dizajnu. Niektoré zo vzorkovníkov si Jana Gombiková ponechala a výtvarne s nimi začala pracovať aj po skončení úspešného sympózia. „Začala som skenovať. Vychytala som technológiu a textilné objekty skener vlastne vyfotografoval. Nebolo jednoduché úplne znehybniť materiály na dobu, počas ktorej sa skenovalo. Všetko naskenované vyzerá ako realita. Iba mnohokrát zväčšená. Vznikli z toho fotografie, ktoré je možno vidieť aj na našej spoločnej výstave v Galérii Bazovského,“ vysvetlila.

Netradičnú expozíciu z netradičných výrobných priestorov vhodne dopĺňajú texty o fabrike, ktorú poznalo celé Československo. Autori výstavnej koncepcie ich výrazným spôsobom nainštalovali na steny galérie.

„V roku 1907 bola otvorená továreň Tiberghien, ktorej znárodnením v roku 1949 vznikol národný podnik Merina a vlnárske závody Trenčín,“ dozvie sa návštevník výstavy. V roku 1993 bol štátny podnik Merina sprivatizovaný a v roku 2009 bola výroba v Merine definitívne ukončená. Továreň fungovala 102 rokov.

„V roku 1988 bola na likvidáciu odpadu vytvorená dielňa na výrobu ponožiek. V dielni sa nachádzalo 16 ponožkových automatov, na ktorých pracovalo 19 zamestnancov. Výroba jed-

nej ponožky trvala dve minúty. V rokoch 1991 – 2000 vyrobili 4 217 000 párov ponožiek,“ ponúka ďalší text na stene. V roku 1995 zasa vyexportovala Merina 2 970 165 metrov látky do 27 krajín.

Pri otvorení továrne v roku 1907 v nej pracovalo 106 robotníkov, v roku 1921 už 876 pracovníkov zo Slovenska, Čiech, Francúzska, Maďarska i Nemecka. V roku 1951 mala Merina už 3331 zamestnancov.

www.sme.sk 17.12.2017

pomocná evidencia 855/1/2017

Trenčianske Divadlo Normálka má za sebou premiéru dvanástej divadelnej hry. Komédia Tímbilding bola krátko pred

uvedením v ohrození. Obľúbení ochotníci z trenčianskej Normálky v nedeľu 26. novembra zaplnili po dlhšej divadelnej odmlke opäť do posledného miesta priestory kina Hviezda.

Nová hra Tímbilding prilákala opäť množstvo priaznivcov skvelého a nenásilného humoru domácich hercov. Dva týždne pred premiérou však zamrzol úsmev všetkým členom súboru. Hlavná postava Tímbildingu **Lucia Benešová** sa na nohách obarila vriacou vodou a skončila na chirurgii v trenčianskej nemocnici s popáleninami druhého stupňa. Jej rolu musela v krátkom čase naštudovať na poslednú chvíľku získaná náhrada **Jana Chlebanová**. Podarilo sa.

Normálka opäť uviedla hru, ktorá pobaví, rozosmeje a upúta. A tak ako vždy. Jej scenár na začiatku príliš hrubý nebol. Mnoho nápadov a vtipných myšlienok sa do neho zapracovalo až pri samotnom nacvičovaní Tímbildingu. Práve obarená herečka Lucia Benešová mala skupinu mužov a žien zbaviť neprekonateľnej závislosti od mobilných telefónov.

Ríša mobilnej komunikácie už takmer nenávratne pohltila všetky

zmysly závislosťou posadnutých zúfalcov. Skupina mobilných maniakov sa napokon rozhodla podstúpiť očistnú kúru v rámci dlhodobej terapie. Na zelenej lúke a v stanoch pod lesom museli všetci „závisláci“ najskôr odovzdať svoje mobily. Potom pre nich začalo mučivé peklo, bez možnosti nekonečných telefonátov a „zízania“ na rozsvietený displej.

Komédiu Tímbilding scenáristicky a režijne pripravil tvorivý mozog Normálky **Miroslav Ďuriš**.

„Hladkači mobilov mi idú strašne na nervy. To bol hlavný dôvod, prečo sa takéto predstavenie spravilo,“ zasmial sa Miroslav Ďuriš.

Normálka prišla s novou hrou pred svojich skalných priaznivcov po nezvykle dlhej, takmer ročnej odmlke. „Máme za sebou tvorivú pauzu. Je to veľmi náročné dávať dokopy desať ľudí. Každému sa zmenil život, niektorí sa presťahovali do Bratislavy. V poslednom období sme pritom cvičili hru niekoľkokrát do týždňa,“ vysvetlil Miro Ďuriš.

Tímbilding začali nacvičovať herci z Normálky pred rokom. Premiéra mala byť pôvodne už v apríli 2017. S niekoľkými

prestávkami sa napokon prepracovali až k novembrovému predstaveniu v kine Hviezda. Nešťastný úraz Lucie Benešovej dva týždne pred premiérou priviedol na divadelné dosky jej alternujúcu náhradníčku Janu Chlebanovú.

„Sedemnásteho novembra ma divadelníci po prvýkrát oslovili, že zháňajú novú herečku. Povedali mi, čo sa Lucii stalo a dostala som do rúk scenár. Za dva dni som bola na prvej skúške,“ prezradila Jana Chlebanová.

Každú voľnú chvíľu venovala drilovaniu textu. Jednoduché to ale nebolo. Janku doma čakala rodina, deti, neodkladné boli aj náročné pracovné povinnosti.

„Všetci mi veľmi pomáhali. O prijatí úlohy na poslednú chvíľku som vôbec nepochybovala. Ja som v minulosti v Divadle Normálka začínala. Hrala som s nimi prvé tri hry. Potom som išla na materskú dovolenku. Po nej som definitívne zakotvila v skupine historického šermu Wagus,“ vysvetlila Jana Chlebanová, pre ktorú je dodnes Normálka srdcová záležitosť.

Popáleniny druhého stupňa na oboch stehnách priviedli Luciu Benešovú namiesto divadelných dosiek na pôdu chirurgického oddelenia trenčianskej nemocnice. S úsmevom na perách, ale so smútkom v očiach, sledovala premiéru svojich kolegov aspoň z hľadiska.

„Hneď po obarení som sa začala trápiť tým, či sa mi to podarí odohrať. Bolesti boli veľké a na skúšky som, samozrejme, chodiť vôbec nemohla. Musela som sa zo zdravotných dôvodov hlavnej postavy napokon vzdať,“ prezradila Lucia.

Zvažovala, či vôbec pôjde v role diváčky na premiéru Tím-bildingu.

„Bolo mi to veľmi ľúto. Zažila som mesiace skúšok počas nácviku novej hry a takto to pre mňa dopadlo. Zvíťazila vo mne napokon zvedavosť a musela som to vidieť. Akurát som Tím-bilding videla z pozície diváčky a nie herečky,“ usmiala sa.

Svoju zástupkyňu v role hlavnej postavy počas predstavenia neporovnávala.

„Janka Chlebanová sa v tom krátkom čase s postavou vynikajúco vyhrala. Keď sa bude hra reprízovať viackrát, možno sa v úlohe budeme striedať,“ vysvetlila.

Komédia o mobilnej závislosti bola blízka tvorcom, hercom i divákom. Všetci dnes žijeme v dobe, počas ktorej si bez mobilu nedokážeme predstaviť ani jeden deň. „Od mobilu nie som závislá. Akurát telefonujem a píšem SMS. A zapnem si budík. Iba v čase núdze vyhl'adávam informácie na internete,“ usmiala sa Janka Chlebanová.

Herec **Pavol Karell** mal mobil v rukách už v čase, keď sme si ho nedokázali predstaviť bez typickej malej anténky.

„Mobil v súčasnosti používam predovšetkým na pracovné účely. Určite som ale nebol medzi prvými ľuďmi, ktorí používali mobil. Začalo to až neskôr. Nie

som závislý. Keď môžem, odložím ho,“ prezradil Pavol Karell.

S anténkovým mobilom začínal aj **Pavol Kvasnica**. V hre *Tímbilding*, v ktorej si každý herec zahral na javisku sám seba, priznáva, že sa s mobilom hrá viac, ako by sa mal. „Ale závislý nie som. Môj vzťah s mobilným telefónom je v úplnej pohode,“ usmial sa Pavol Kvasnica.

„Jasné, zopárkrát sme v textoch uleteli. Ale nikto si nič nevšimol. Hrali sme to v premiére po prvýkrát. Nikto nevedel, čo tam má byť a ešte sme to aj dobre zamaskovali,“ zasmial sa na záver Pavol Kvasnica.

www.sme.sk 11.12.2017

pomocná evidencia 860/1/2017

V piatok 1. decembra vyhodnotili 25. ročník celoslovenskej literárnej súťaže Jozefa Braneckého „Studňa sa tajne s dažďom zhovára“. Výsledky vyhlásili tradične na pôde trenčianskej

na pôde trenčianskej knižnice za účasti laureátov a porotcov.

Na súťaži zastrešovanej Miestnym odborom Matice slovenskej v Trenčíne, Verejnou knižnicou Michala Rešetku v Trenčíne, ale aj mestom Trenčín a Trenčianskym samo-

správnym krajom sa po vlnajšej premiére opäť organizačne podieľala aj Krajská odbočka Spolku slovenských spisovateľov v Trenčíne.

Odborná porota v zložení – **Jaroslav Rezník** (predseda), **Margita Ivaničková**, **Jana Poláková**, **Ján Maršálek** - hodnotila literárne práce v dvoch vekových kategóriách. Voľný výber žánru a témy sprevádzala ponuka tematickej oblasti „Pravde a národu“ v duchu životného kréda **Jozefa Miloslava Hurbana**.

Pri príležitosti 25. výročia vzniku celoslovenskej literárnej súťaže „Studňa sa tajne s dažďom zhovára“ uzrel svetlo sveta zborník obsahujúci najlepšie diela z predchádzajúcich ročníkov, ako aj príspevky ocenené v tomto roku, 232-stranovú publikáciu vydal Spolok slovenských spisovateľov aj vďaka finančnej podpore Fondu na podporu umenia.

Literárna súťaž Jozefa Braneckého bola pôvodne určená len pre stredoškolačkov, v súčasnosti je otvorená všetkým priaznivcom literárnej tvorby. Vznikla pred 25 rokmi na pôde Miestneho odboru Matice slovenskej v Trenčíne. Studňa z Trenčian-

skeho hradu symbolizuje vodu, bez ktorej neexistuje život a nevyschne vďaka dažďovým kvapkám v podobe literárnych talentov.

Ocenenia získali aj trenčianski autori. Cenu primátora mesta Trenčín dostala **Alexandra Hošťáková**, Cenu MO MS Trenčín **Agáta Záchenská** (obe v žánri poézia, mládež 15 – 20 rokov), Cenu MO MS Trenčín **Ema Nemčovičová** (v žánri próza, mládež 15 – 20 rokov). Trenčania dominovali v žánri poézia dospelí – zvíťazila **Andrea Trusková** pred **Martinom Lančaričom** a **Ľubomírom Maretom**, zvláštnu cenu poroty dostala **Mária Reháková** z Trenčína - Kubrej. Aj v próze dospelých zvíťazil ďalší Trenčan **Jaroslav Janečka**, cenu VKMR za dlhoročnú účasť v súťaži dostala **Ružena Viskupičová**. V tematickej oblasti „Pravde a národu“ získal prvenstvo **Milan Matášeje**, tretia skončila **Lýdia Šimková**.

www.vkmr.sk 01.12.2017

pomocná evidencia 877/1/2017

Druhý ročník predvianočnej akcie s názvom Vianoce v galérii sa konal prvý adventný víkend. V sobotu 2. decembra Galériu M. A. Bazovského v Trenčíne navštívilo viac ako 240 návštevníkov.

Počas celého dňa bol pripravený bohatý sprievodný program pre všetky vekové kategórie. Návštevníci si mohli pozrieť nové fotografické výstavy.

Mali možnosť prejsť si galériu s hravým sprievodcom (Galerikova cesta). Pomocou mapky našli všetky aktivity, ktoré boli v priestoroch galérie pripravené. Nechýbalo obľúbené maľovanie a ochutnávanie medovníčkov, výroba vianočných pozdravov,

obrovský vianočný stromček z papiera, tento rok účastníci skúsili tvoriť s vizovickým pečivom a veľa iných aktivít.

Pre dospelých bola pripravená Kvetinová škola, kde si pod dohľadom skúsenej kvetinárky návštevníčky vyrobili krásne vianočné vence na dvere. Vianočný market prilákal šikovných ľudí z okolia a tí predviedli svoje zručnosti a šikovnosť. Celodenný program vyvrcholil až po zotmení baterkovou prehliadkou výstav. Výstava známeho slovenského fotografa **Kamila Vargu** inšpirovala účastníkov a za pomoci lektora si deti vytvorili vlastné luminografické kresby.

www.gmab.sk 02.12.2017

pomocná evidencia 880/1/2017

V utorok 5.decembra sa v priestoroch kasárne na Trenčianskom hrade uskutočnila vernisáž k výstave trenčianskeho maliara **Artúra Lieskovského** (1852 - 1920), potomka starého trenčianskeho zemianskeho rodu.

Artúr Lieskovský už od mlada prispieval k poznaniu považskej krajiny prostredníctvom farieb, štetcov a jeho schopnosti verne zachytiť realitu na plátno. Takmer všetku svoju tvorbu venoval maľovaniu krás Považia s dôrazom na mesto Trenčín a romantické ruiny hradu. Na jeho obrazoch môžeme vidieť dnes už neexistujúce budovy, ako napríklad Brixovu tehelnú alebo zaniknuté časti hradu.

Pozoruhodné je, že Artúr Lieskovský bol

maliarom samoukom, bez akéhokoľvek umeleckého školenia. Napriek tomu je jeho tvorba častokrát porovnávaná, či dokonca

lepšie hodnotená ako diela jeho súčasníka **Antona Muskalaia**, profesora kreslenia na trenčianskom gymnáziu.

Kurátorka výstavy, historička umenia Trenčianskeho múzea v Trenčíne **Mgr. Veronika Ďurejová** prezradila viac o pripravovaní výstavy: „Spolu s akademickou maliarkou **Dankou Krajčovou** sme na príprave výstavy pracovali približne dva mesiace. Vďaka tomu môžete obdivovať 18 obrazov Lieskovského, ktoré sa nám podarilo zreštaurovať a nechať zarámoviť i do netradičnejších originálnych rámov, pričom dominantou jeho celej tvorby bola architektúra. Medzi pozoruhodné diela patrí maľba Pohľad na Rozsutec, ktoré svojou veľkosťou 2x3 m možno zaradiť medzi unikáty Lieskovského tvorby.“

Na vernisáž prišli obdivovať obrazy nielen Trenčania, ale i potomkovia rodu Lieskovských.

„Obrazy dýchajú atmosférou starého Trenčína, akým bol kedysi. Najviac sa mi páčia scenérie Trenčianskeho hradu, ktoré dnes už nevidíme, v súčasnosti vyzerajú úplne odlišne ako v minulosti,“ zdôverila sa návštevníčka vernisáže.

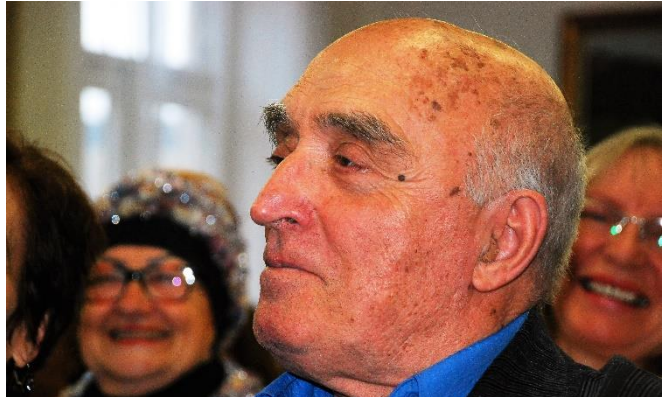
www.muzeumtn.sk 05.12.2017
pomocná evidencia 885/1/2017

Bojí sa oňho celý náš umelecký svet. Spisovateľ **Rudolfa Dobiáša** (82) chcú prihlásiť do boja o prestížnu Nobelovu cenu za literatúru.

Jeho priatelia však majú vážne obavy. Básnikovi a prozaikovi, ktorý ako politický väzeň prežil aj peklo v jáchymovských baniach, začalo zlyhávať srdce. V Národnom ústave srdcových a cievnych chorôb mu museli operovať chlopňu, no vyskytli sa problémy, preto musel ísť pod nôž opäť...

Dobiášove texty prekladajú do angličtiny, aby mohla vyjsť kniha v tomto jazyku a mohol sa uchádzať o prestížnu cenu. Keďže sa nobelovka udeľuje len tým umelcom, ktorí ešte žijú, pri Dobiášovi mali strach pre umelcov zdravotný stav.

„Čas hrá proti nám, i keď je to kruté. Preto mu držíme palce,“ hovorí **Miro Pollák** zo združenia Krásny Spiš, ktoré pracuje na tom, aby mohol byť podaný návrh na Nobelovu cenu. „V rámci našej krajiny je vhodný kandidát. Je vzácny svojím životným príbehom a textami, ktoré píše.“

Rudolf Dobiáš

Rudolfovi Dobiášovi však začalo zlyhávať srdce.

„Prvýkrát mu operovali chlopňu na srdci na prelome októbra a novembra. Potom mal sprievodné ťažkosti, tak ďalšiu operáciu mal v pondelok 4. decembra,“ dodal umelcov priateľ. Zatiaľ to vyzerá tak, že sa to podarilo. „Pacient je po operácii stabilizovaný, bude prevezený z ARO na oddelenie JIS,“ povedala hovorkyňa ústavu **Dobroslava Krajačičová**.

Spisovateľ, básnik a prozaik Rudolf Dobiáš sa narodil 29. septembra 1934 v Dobrej pri Trenčíne. Spolu s manželkou žije v Trenčianskej Teplej. Za karikatúru, ktorú ani nenakreslil, ho ako 18-ročného odsúdili za protištátnu činnosť, z Jáchymova sa dostal po 8 rokoch.

www.cas.sk 07.12.2017

pomocná evidencia 892/1/2017

Ako by mal dobrý hudobný festival vyzerat'? Väčšina sa zrejme zhodne, že by mal mať správnu kombináciu atraktívneho programu s veľkými hviezdami, príjemného prostredia a pohodlia pre návštevníkov.

Tieto kvality už siedmy rok hodnotí cena European Festival Awards, ktorá sa odovzdáva začiatkom roka na festivale v holandskom Groningene. Má trinásť kategórií podľa veľkosti podujatí, ale aj podľa toho, aký servis organizátori ponúkajú návštevníkom a svojim hviezdám.

Cenu môžu festivaly dostať aj za ekologické riešenia triedenia odpadu a šetrenia energie alebo za najlepší program. Víťaz sa vyberá v dvoch kolách. Počas novembra môže na stránke cien hlasovať široká verejnosť, z ich výberu vzniknú nominácie. O nich potom rozhodnú porotcovia.

Slovenská Pohoda bola nominovaná už niekoľkokrát. Minulý rok mal festival spomedzi všetkých európskych festivalov najviac šancí niektorú z cien získať. Zo štyroch nominácií sa mu však v januári nepodarilo získať žiadnu.

Tentoraz Pohoda zlomila rekord. Do oceňovania vstupuje so siedmimi nomináciami, čo je najviac v dejinách cien. Môže byť najlepším stredne veľkým festivalom, získať cenu za najlepší program, najlepšieho promotéra, ekologické riešenia, bezpečnosť, najlepšie aktivity značky a za prístup v riešení dôležitých spoločenských tém.

Predbehla tým všetky známe festivaly ako Roskilde, Lowlands alebo maďarský Sziget. Do nominácií sa tento rok nedostali ďalšie slovenské festivaly Grape a Uprising, ktoré boli nominované v minulých rokoch.

www.sme.sk 12.12.2017

pomocná evidencia 904/1/2017

Pri príležitosti významných výročí - 100. výročia vzniku Československej republiky, 50. výročia Pražskej jari a 25. výročia novodobej samostatnosti Českej a Slovenskej republiky vznikla výstava fotografií z česko-slovenského pomedzia.

Výstava vznikla zo súťažných prác účastníkov tretieho ročníka medzinárodnej výstavy FOPO, ktorú pripravuje Trenčiansky samosprávny kraj v spolupráci s Klubom kultúry v Uherskom Hradišti.

www.tsk.sk 07.12.2017

pomocná evidencia 914/1/2017

Popri klasických službách a dopĺňaní fondu Verejná knižnica Michala Rešetku v Trenčíne (VKMR) dlhodobu myslí aj na tú časť návštevníkov, ktorí chcú svojich obľúbených literátov vidieť i počuť.

Nový vietor do kultúrno-spoločenských akcií priniesla herečka **Zuzana Mišáková**. Tradičný cyklus besied Poznávame Trenčanov obohatila o talkshow Povedz mi, čo čítaš...

„Z tohto hľadiska sme si stanovili za cieľ priviesť do knižnice ľudí, ktorí na rozdiel od spisovateľov možno na prvý pohľad pôsobia ako z inej oblasti, napriek tomu sú s literatúrou spätý viac, než by sme si mysleli,“ vysvetlila ústredná protagonistka Mestského divadla Trenčín. Výber hostí nezaostal za očakávaniami. Ako prvý prijal v lete pozvanie na diskusiu **Martin Ševela**.

Zuzana Mišáková spovedá vo svojej novej talkshow Martina Ševelu.

Úspešného futbalového trénera v novembri v čitateľskej spovedi nasledoval lekár – ortopéd **Karol Gottschal**.

Počas jesennej sezóny rozšírili knižničné portfólio aj prezentácie činnosti žiakov Sú-

kromnej základnej umeleckej školy Trenčín na Ulici L. Novomeského s podtitulom Máme radi umenie.

V priebehu roka zorganizovala trenčianska knižnica 490 podujatí pre deti i dospelých.

„Je to pekné číslo, o niečo vyššie ako vlani. Oveľa viac nás však teší, že ponukou rôznych žánrov sme oslovili 12 156 ľudí, čo medziročne predstavuje takmer desaťpercentný nárast návštevníkov podujatí,“ povedala vedúca knižnično-informačných služieb VKMR **Sylvia Fabová**. Ako zdôraznila, ide o vý-

znamný ukazovateľ aj z pohľadu celkového počtu 150 tisíc návštevníkov knižnice za rok 2017.

Stúpajúci dopyt po stretnutiach s osobnosťami kultúrneho života sa odrazil v komforte prostredia ich realizácie. Útulnejšie kulisy počas jesennej sezóny knižnica zabezpečila prostredníctvom modernizácie svojej spoločenskej a multifunkčnej vzdelávacej miestnosti.

„Skvalitnenie ozvučenia, projekcie a svetelnej techniky s LED efektom podporil z verejných zdrojov Fond na podporu umenia sumou 3 500 eur,“ dodala Sylvia Fabová.

www.sme.sk 25.12.2017

pomocná evidencia 934/1/2017

Proti negativite a všednosti dní bojuje sviežim pohybom, tancom i slovom. **Pavol Seriš** je divadelník, ktorý komike

Pavol Seriš s hlavnou cenou z festivalu v Ríme.

dokonale rozumie. A to oceňujú ľudia ako doma, tak v zahraničí. Píše si, prekladá a hrá vlastné hry nielen na slovenských, ale aj zahraničných divadelných doskách.

Pre 31-ročného rodáka z Trenčína Pavla Seriša je domáce pódium každé, na ktorom môže hrať v rodnom jazyku. I keď niekoľko rokov žije v Brne, do rodného mesta sa rád vracia, najbližšie už koncom decembra s inscenáciou Čecháčci a Čoboláci.

Divadlu sa profesionálne venujete od ukončenia štúdia jazykov na Masarykovej univerzite v Brne. Nelákalo vás už skôr?

„Na gymnáziu ma bavila angličtina, francúzština a cestovanie. Už ako sedemnášťročný som stopoval do Francúzska, kde som si na letnej brigáde zarábala zberom sliviek či jabĺk. Po

gymnáziu prišlo štúdium angličtiny a nórčiny na Masarykovej univerzite a španielčiny na štátnej jazykovej škole. Už od gymnázia som si myslel, že budem učiť, prekladať a tlmočiť... Triedna učiteľka mi dala za úlohu pripraviť program na stužkovú slávnosť, ktorý sa vydaril a kde som prvýkrát okúsil, aké je to baviť väčšie publikum. Zaujalo ma to natoľko, že v Brne som chodil niekoľkokrát týždenne do divadla a popritom som ho aj amatérsky spolu s kolegom Jurom Hubinským začal tvoriť. Naša prvotina mala názov Stará láska hrdzavie. Premiéru mala v decembri 2006.“

Ako absolvent štúdia jazykov ste si však prácu tlmočníka nehľadali...

„Keď som dokončoval magisterské štúdium jazykov, povedal som si – povzbudený malými úspechmi so svojimi divadelnými pokusmi - že sa skúsím dostať na Janáčkovu akadémiu múzických umení v Brne. Dal som si prihlášku do Ateliéru klaunskej scénickej a filmovej tvorby, v ktorom je viac pohybu, pantomímy a tanca. Tento ateliér zameraný na autorský prístup k divadlu ma priťahoval viac než klasická činohra. Vzali ma, a tak som v júni 2010 dokončil štúdium jazykov a v septembri som už bol na JAMU, kde som sa začal učiť robiť divadlo naplno a profesionálne.“

Nie ste však tradičným typom herca, ktorý na javisku stojí s ďalšími desiatimi. Píšete si vlastné hry a hrávate väčšinou sám.

„Áno, venujem sa autorskému divadlu, teda píšem a hrám vlastné kusy. Zameriavam sa prevažne na žáner monodrámy, to znamená na divadlo jedného herca. Keď som sa začal o vystupovanie zaujímať, očarila ma stand-up comedy, dnes už veľmi moderný žáner aj na Slovensku. Stand-up sa väčšinou robí bez rekvizít, kostýmu či kulís, komik stojí s mikrofónom sám na pódiu. Je to vo veľkej miere verbálna disciplína. Na Janáčkovej akadémii som ale rýchlo pochopil, že divadlo je ko-

lektívna tvorba, ktorá si vyžaduje spoluprácu mnohých zložiek, ako je réžia, dramaturgia, scénografia atď. Navyše – divadlo je postavené na príbehu, stand-up nie. Všetky predošlé skúsenosti so stand-up comedy som začal spájať s divadelným myslením. A už od prvého ročníku na JAMU som začal s písaním

S Bolkom Polívkom v jeho populárnej Manéži.

divadelných hier jedného herca.“

Koľko ste ich doteraz napísali?

„V repertoári mám momentálne štyri autor-ské komédie jedného herca: Chutilo vám, páni?, Zo ZOO, Autor a Pri ka-

se. Minulý rok sme s režisérkou Monikou Pulišovou pripravili tragikomickú monodrámu Samko Tále podľa knihy Daniely Kapitáňovej. Ide o známy slovenský bestseller, ktorého príbeh sme z obdobia komunizmu aktualizovali a presunuli do dneška. Na jar tohto roku pribudla aj inscenácia Čecháčci a Čoboláci, ktorú sme napísali s bývalým spolužiakom z ateliéru a hereckým kolegom Filipom Tellerom. Je to v podstate divadelný stand-up o Slovákoch a Čechoch a o tom, ako sa naše národy navzájom vnímajú. Gro mojej tvorby je však divadlo jedného herca.“

Vaše inscenácie neslavia úspech iba na území Česka a Slovenska. Ako ste sa dostali do Iránu či Maroka?

„Vďaka zahraničným festivalom. Janáčkova akadémia ma v júni 2014 poslala na súťažný divadelný festival do Ríma, ktorý som vyhral a na to okamžite nadviazali ponuky na festivaly do Maroka, Iránu, Libanonu a do ďalších krajín. Kvôli vystúpeniu v Ríme som hru Chutilo vám, páni? preložil do angličtiny a neskôr kvôli festivalu v Maroku aj do francúzštiny. Napríklad minulý mesiac som s touto francúzskou verziou „Ça vous

a plu, messieurs?“ vystúpil na festivale stredoeurópskej kultúry v Annecy, čo je francúzske družobné mesto s Trenčínom. Vystúpenie sa vydarilo, vďaka čomu som dostal ďalšie pozvánky do Ženevy a do Paríža. Ide to samo a mám z toho radosť.“

Nakoľko vám jazyková zdatnosť pomáha v hereckej kariére?

„Myslím si, že veľmi. Hry si dnes dokážem preložiť a odohrať v rôznych cudzích jazykoch, pričom som si pôvodne myslel, že v divadle už jazyky nevyužijem. Je to cesta do sveta a je povzbudzujúce vidieť, že moja tvorba komunikuje i so zahraničným publikom.“

Hrali ste niekedy predstavenie v jazyku, ktorý neovládate?

„Najbláznivejšiu skúsenosť mám z vystúpenia na jednom poľskom festivale. Ide o najstarší svetový festival divadla jedného herca Wroslta a koná sa vo Wroclawe. Hru Chutilo vám, páni? som za pomoci svojej poľskej spolužiačky Marty preložil do poľštiny a nakoniec som ju v nej aj odohral. Bola to výzva, ale poľský jazyk je nám blízky. V nejakom úplne exotickom jazyku by som to asi nedal.“

Gro vašej práce tvoria komédie. Vnímate nejaký rozdiel v chápaní humoru medzi českou a slovenskou diváckou kulisou?

„Tým, že robím väčšinou pohybové komédie, vnímam smiech ľudí poväčšine na rovnakých miestach a pasážach vystúpení. Je pravda, že slovenské publikum je niekedy spon-tánnejšie, české zase kultivovanejšie. Takisto tradícia ochotníckeho divadla spolu s návštevnosťou divadiel je v Česku silnejšia. Česi navyše majú cimrmanovský suchý humor postavený na slove a hre s jazykom. Rozdiely vidím skôr v tom, či je publikum mladšie, staršie, stredoškolské... Či hrám v sále pre 40 alebo pre 400 divákov. Publikum sa vždy líši, vždy niečím prekvapí a to je na divadle prítlačlivé.“

Nemá mladšia česká generácia problém s chápaním slovenčiny?

„Nestretol som sa s prípadom, že by publikum v Brne, v Prahe alebo iných mestách nerozumelo slovenčine. Viac sa stretávam s tým, že Česi majú slovenčinu veľmi radi a radi ju počúvajú, znie im mäkko a malebne. Česi mi rozumejú a neplánujem svoje veci hrať v češtine, ktorej som sa nikdy nevenoval.“

Za najuniverzálnejší jazyk ale možno považovať tanec. Divadlo, ktoré robíte je navyše pohybovo veľmi náročné.

„Diváci to možno považujú za náročné, ale mne to tak nepríde. Je pravda, že telo pravidelne trénujem, či už jogou, strečingom, tancom alebo bicyklovaním. Jedno predstavenie za deň náročné nie je, ak sú však dve alebo tri vystúpenia za sebou, musím si energiu rozdeliť. Tú mi však dodávajú aj diváci. Viackrát sa mi stalo, že som sa cítil unavený a bez energie, ale dobré publikum to vie nejakým zázrakom okamžite zažehnať.“

Jestvuje niekto, s kým by ste radi hrali?

„Nad tým veľmi nepremýšľam, skôr čakám, aké prídu ponuky. Chcem robiť to, čo ma baví a byť aj naďalej kreatívny. Odkedy sa nám pred dvomi rokmi narodila dcérka Juliana, času, spánku a priestoru je pomenej, ale verím, že časom to bude jednoduchšie. Čoskoro sa plánujeme sťahovať do nového bytu. V ňom budem mať vlastný ateliér a pracovňu a veľmi sa na to teším.“

Vznikne tak čas a priestor na napísanie novej hry?

„Áno, momentálne mám niekoľko námetov a som vo fáze výberu. Píšeme a na jar 2018 plánujeme premiéru novej inscenácie s Filipom Tellerom. Na jeseň 2018 chcem potom uviesť novú autorskú monodrámu. Chcem svoj repertoár rozširovať a prijímať nové výzvy. Ak by však prišla zaujímavá ponuka hostovania v nejakom kvalitnom divadle a zaujímavej hre, určite by som to zvážil.“

Naskytli sa vám aj ponuky z televízií? Divadelníkov so zmyslom pre humor televízie často sťahujú do zábavných programov.

„Už som mal zopár ponúk, napríklad na moderovanie, ale to ma neláka. Oslovili ma teraz na jednu menšiu rolu do českého detektívneho seriálu Labyrint, ktorý v Česku patrí k najlepšie hodnoteným. Ale príliš mi to nakrúcanie nevyhovuje. Človek čaká štyri hodiny, potom je v akcii desať minút a zase čaká. Účinkovanie v podobných dielach zvažujem od konkrétnej ponuky. Nerád by som vystupoval v niečom, čo by ma nebavilo alebo ma umelecky degradovalo.“

Ako rodený Trenčan hrávate aj pred domácim publikom. Ako vnímate neexistenciu kamenného divadla v krajskom meste?

„Keď hrávam v Trenčíne, tak väčšinou v Kine Hviezda alebo Klube Lúč. Tu som začínal a k obom týmto priestorom mám veľmi osobný vzťah. Je pravda, že budova Hviezdy nie je zvonka príliš vábna, ale verím, že v najbližších rokoch sa rekonštruje a bude estetickejšia i na pohľad. Otázka profesionálneho kamenného divadla sa tu rieši už dlhé roky. Určite to však nie je jednoduché. Jedna vec je mať adekvátnu modernú budovu, druhá vec je kvalitný a profesionálny umelecký súbor. Obe by si Trenčín ako krajské mesto určite zaslúžil.“

www.sme.sk 28.12.2017

pomocná evidencia 938/1/2017